

SOUL

60

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011
€3.00

Αποστόλης Τότσικας

9 771790 614005 11

DENIM & SUPPLY
RALPH LAUREN
INTRODUCING
DENIM & SUPPLY
RALPH LAUREN
SERVICE NO. 067
CONTACT NO. RL67-1206-1881-4
RALPH LAUREN INTRODUCES DENIM & SUPPLY
DENIM AND SUPPLY.COM

EDITORIAL 60

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Untitled, από την έκθεση «**Η υπονόμευση της μνήμης» της Λίας Καζάκου,** στην Donopoulos International Fine Arts (Αγ. Θεοδώρας 3, Τ: 2310 552 633)

Μια Κυριακή απόγευμα...

...που ο χειμώνας και το κρύο σαν αγέλη αγριεμένων λύκων ορμούσαν κατά πάνω μου δαγκώνοντας, διέσχιζα την Εγνατία. Ο ουρανός ήταν λες κι έριχνε στην πόλη τη νύχτα στάλες στάλες, σαν μέσα από σουρωτήρι. Η ώρα ήταν μεταιχμιακή, το τελευταίο φως της μέρας διασταυρωνόταν με τις πρώτες νέον λάμψεις από τις μαρκίζες των λαϊκών ξενοδοχείων, οι ζητιάνοι έκαναν ταμείο με τις εισπράξεις πριν αποσυρθούν στις τρώγλες τους, τα ζευγάρια των μεταναστών χέρι χέρι ή αγκαζέ χάζευαν στις βιτρίνες τις τιμές στα γάντια και τα σκουφιά. Σκληρός δρόμος, σκέφτηκα, αμακιγιάριστος, άρα αληθινός. Όχι σαν την Τσιμισκή την ψεύτρα, που ξιπάζεται, επειδή έχει πολυεθνικές βιτρίνες, και βαυκαλίζεται πως είναι Ευρωπαία, ή τη γεροντοκόρη Κορομηλά, που αρνείται να παραδεχτεί ότι σταφίδιασε σαν ανύπαντρη που δεν την παίρνει κανένας, κι ας χώνεται με ένα κιλό μαργαριτάρια ή γούνινα μαντό.

Είχα μόλις τελειώσει να διαβάζω το τελευταίο βιβλίο του Σκαμπαρδώνη και είπα, καταπώς προστάζει ο τίτλος του, να ρίξω κι εγώ μια περιπολία στη Θεσσαλονίκη. Και ξαφνικά, αυτή η άσχημη, μίζερη, μπετονομπαρουτιασμένη πόλη άρχισε να εξαφανίζεται, να υποχωρεί. Και στη Σκρα, εκεί που έως πρόσφατα υπήρχε κατάστημα με είδη κινητής τηλεφωνίας, μα το Θεό, είδα με τα μάτια μου να ξεφυτρώνει πάλι η «Ελληνικότατη Σμύρνη», το μαγαζί του Σωφρόνιου, που φτιάχνει τα πιο τέλεια λουκούμια, αρνούμενος όμως να αποκαλύψει τη συνταγή τους. Κι έτσι, αντί για mobile συνδέσεις, όλοι οι Θεσσαλονικείς να μπορέσουμε να προμηθευτούμε και πάλι τις πολύχρωμες ζελατίνες, όπου εντός τους φυλάγονται τα λουκούμια, να τις κολλήσουμε στους φακούς των γυαλιών μας και το κέντρο να ξαναγίνει πολύχρωμο. Έστω και τεχνητώς.

«Περιπολών περί πολλών τυρβάζω» λέγεται το νέο βιβλίο του Γιώργου Σκαμπαρδώνη, κι έτσι όπως τριγυρνούσα στα μέρη που διαδραματίζονται οι ιστορίες του, τον δικαίωσα. Η περιπολία, το αδέσποτο cruising, η βόλτα στα τσαΐρια και η οξεία παρατήρηση είναι ζωτικής σημασίας λεπτομέρειες που πρέπει να κατέχεις για να ξαναδείς τη Θεσσαλονίκη στις μεγαλειώδεις διαστάσεις της. Και τα άθλια φτηνογυράδικα και κοτοπουλάδικα της Κασσάνδρου, τα κακοφορμισμένα πεζοδρόμια και οι κατσούφες γριές που ψωνίζουν ρόμπες από τα καταστήματα νεωτερισμών της γειτονιάς ξαφνικά έπαψαν να υφίστανται. Η Κασσάνδρου στο «Περιπολών περί πολλών τυρβάζω» μεταμορφώνεται σε λεωφόρο, όπου η συνταξιούχος φιλόλογος Ιοκάστη Φρυδά, σύζυγος του τεθνεώτος Μύρωνος, οδηγεί περήφανη το Ντεσεβώ της, που φήμες λένε πως το σχεδίασε το 1938 ο Πάμπλο Πικάσο.

Τα διηγήματα, οι ήρωες και οι ιστορίες του Σκαμπαρδώνη έρχονται από μια εποχή και ένα παρελθόν που, ανταμώνοντας με το παρόν, το ξαναπλάθουν στην ιδανική του μορφή. Η Θεσσαλονίκη ξαναγίνεται πόλη της περιπέτειας, αποκτά μύθο, μια νέα αφήγηση, η πόλη γίνεται ξανά ωραία, θέλεις να την περπατήσεις, να τη γλεντήσεις, να την κρυφακούσεις, ή σαν ηδονοβλεψίας, να της κλέψεις στιγμές. Οι Θεσσαλονικείς ξαναγίνονται θεσπέσιοι. Αλητήριοι δερβίσηδες, όπως ο Τσιφ (ή Ευριπίδης Σιδηροκάλτσης), ο Τάκης ο Ζαρκαπήδας, γνωστός κι ως Το Έλλειμμα, ο Κρέοντας ο Πολωνός (υδραυλικόν εργαστήριο ο «Μπάρναρντ»), που δίνοντας ραντεβού με τον Σάκη τον Κάτσε-Κάτσε και τον Μήτσο τον Μπιούτιφουλ, κατηφορίζουν σε μια υπόγα για να γλεντήσουν με τσίπουρα και δυο κιλά ζαβογαρίδες. Όπως ο Σποκ της Αερολέσχης. Μούργος πλανόδιος που μετά της καλής του συντρόφου Πηνελόπης διαβιούν δίπλα στα Τσέσνα, τρώγοντας αποκλειστικά πατατάκια Ruffles.

26 διηγήματα εκρηκτικά σαν χειροβομβίδες. Και ήρωες φοιτητές του ΑΠΘ που, αντί να μαλακίζονται με γκόμενες, τηλεφωνήματα και χαχά χουχού, όλο τον χειμώνα δουλεύουν στο δωμάτιό τους καταφέρνοντας να φτιάξουν τον Θαλάσσιο Δαίμονα. Μια βάρκα που το καλοκαίρι, όταν ξανάρθει με το καλό, θα τους πάει στη Χαλκιδική για περιπέτειες και κατακτήσεις.

Στο «Περιπολών περί πολλών τυρβάζω», ένα βιβλίο-απόσταγμα σοφίας, μαγκιάς, ευγενών συναισθημάτων και απύθμενης στοργής, ο Σκαμπαρδώνης λεξιπλάθει ιστορίες που κάθε μια τους αρκεί για να του περάσει φωτοστέφανο και να τον χρίσει άγιο προστάτη της παραδοξότητας, πρωτοσύγκελο της λοξής ματιάς. Διηγήματα με φόρα και πάθος, διηγήματα που εξορύσσοντας ορυκτό πλούτο λέξεων και ιστοριών, προκαλούν στην καρδιά την ίδια κάψα με αυτή του ξεροσφύρι τσίπουρου στο λάρυγγα, σαν αυτά που κατέβαζαν οι παρέες εκείνη την Κυριακή το απόγευμα στον «Αχινό», όπως τις χάζευα διασχίζοντας την αγορά Μοδιάνο. Εκείνο το κυριακάτικο απόγευμα, που ο χειμώνας και το κρύο σαν αγέλη αγριεμένων λύκων ορμούσαν κατά πάνω μου δαγκώνοντας, διέσχιζα τη Θεσσαλονίκη παρατηρώντας τη νύχτα να τη σκεπάζει μεγαλοπρεπώς. Κι ένιωσα αφόρητα αυτάρκης, γιατί δεν είχα καμιά ανάγκη ούτε να μάθω το αποτέλεσμα του ντέρμπι ούτε να δω τι βαθμό έβαλε ο Κωστόπουλος στους ταλαίπωρους του «Dancing on Ice». Στον πεζόδρομο της Αγίας Θεοδώρας, κοιμόντουσαν οι ήρωες-έργα της έκθεσης «Υπονόμευση της μνήμης» της Λίας Καζάκου, από τον «Αγαπητό» τσίμπησα ροδίνια και γλυκάθηκα, στην Τσιμισκή έκαναν ουρές τα ταξί, και στην Άνω Πόλη ο Στρούπι, αληθινός σκύλος, όχι λογοτεχνικός, όπως του Σκαμπαρδώνη, μου κούνησε την ουρά του, κοινωνικότατος όπως πάντα. Ανταπέδωσα με ένα γρύλισμα. Νομίζω ότι κατάλαβε πως ήμουν ευτυχισμένος.

Το βιβλίο «Περιπολών περί πολλών τυρβάζω» του Γιώργου Σκαμπαρδώνη κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

ABSOLUT
Mode Edition
VODKA
40% ALC./VOL.
ABSOLUT® VODKA PRODUCT OF SWEDEN
BOTTLE DESIGN AND ALL OTHER ABSOLUT TRADEMARKS ARE TRADEMARKS OWNED BY
ABSOLUT
MODE EDITION.
EXPERIENCE MORE AT ABSOLUT.COM/MODE

SOUL
Secrets Of Urban Life

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές

Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουΐζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσιρμάς

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Ειδικοί συνεργάτες: Γιώργος Μπάκας, Σοφία Αγγελίδου, Άρης Προδρομίδης, Ναυσικά Γκράτσιου
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης

Συνεργάτες
Μαρία-Άννα Τανάγια, Θανάσης Μήνας, Μάκης Παπασημακόπουλος, Τζίνα Σωτηροπούλου, Τάσος Ρέτζιος, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Μαρίνος Σακελλαρίου, Άννα Παπαρίζου, Χρήστος Παρίδης, Karina Ruby, Theo Prodromidis, Ηλίας Αναστασιάδης. Ρωμανός Σκλαβενίτης, Λένα Χουρμούζη, Χρήστος Νικολόπουλος

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός
Fashion & Style Editor: Χρήστος Καλλιαρέκος, Κατερίνα Μανωλαράκη, Λίνα Μανδράκου

Φωτογράφοι
Πέτρος Νικόλτσος, Χριστίνα Γεωργιάδου, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος, Σπύρος Παλούκης, Ani Jo, Γεωργιάννα Κιόση - Τζουλιάνα Καριπίδου (Arte Di Tr3 Studio)

Λονδίνο: Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Σοφία Σφυρή, Βιβιάνα Μηλιαρέση
Βερολίνο: Στέλιος Βακαλούδης
Βαρκελώνη: Γιάννης Παναγόπουλος

Φωτογραφία εξωφύλλου: Τάσος Βρεττός
Επιμέλεια, Styling: Κατερίνα Μανωλαράκη, Χρήστος Καλλιαρέκος
Grooming: Αχιλλέας Χαρίτος
Βοηθός φωτογράφου: Κωνσταντίνος Γκίκας

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Direct Market Αθήνας: Γιώργος Απέργης
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού

Project Manager: Μάρω Ζήνα
Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά
Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος
Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.ΠΕΕ., Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr
www.athensvoice.gr/culture
soulmag.blogspot.com
www.twitter.com/soulmagazine
www.facebook.com/ SOUL2310mag

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

STAFF

Δημήτρης Καραθάνος
Ο Δημήτρης Καραθάνος είναι αρχισυντάκτης του περιοδικού SOUL. Ζει στη Θεσσαλονίκη. Έχει κυκλοφορήσει τρεις δίσκους ροκ εν ρολ και πραγματοποίησε εκατοντάδες συναυλίες, προτού παραδώσει την κιθάρα του στη φθορά, όμοια με αυτή που πλέον του γκριζάρει τους κροτάφους με γοργούς ρυθμούς. Καταγίνεται με τη φωτογραφία και έχει κάνει δύο εκθέσεις iPhone-ογραφίας. Έχει επίσης τρέξει περισσότερα από 3000 χιλιόμετρα από τότε που άρχισε να κρατά τον λογαριασμό. Αγαπά τον Howlin' Wolf, τον Notorious BIG, τον Charles Dickens και τον John LeCarre.

Πέτρος Νικόλτσος
Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1979. Σπούδασε με τους φωτογράφους John Brooks και Νίκο Οικονομόπουλο και έχει δουλέψει ως βοηθός του Jim Godberg του πρακτορείου Magnum. Το 2007 εκδόθηκε το βιβλίο «Λος Άντζελες» από τις εκδόσεις Μελάνι, με φωτογραφίες του και κείμενα της Σώτης Τριανταφύλλου, και το 2010 το βιβλίο «Flâneur» από τις εκδόσεις ΙΑΝΟΣ με φωτογραφίες του και κείμενα του Στέφανου Τσιτσόπουλου. Από τον Σεπτέμβριο του 2008 συνεργάζεται με το περιοδικό SOUL. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε ομαδικές και ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, είναι εμμονοληπτικός με την ασπρόμαυρη εικόνα και την κλασική μουσική. Και είναι θεός!

Μαρία-Άννα Τανάγια
Εκδότρια free-press στην ηλικία των 11 ετών, φανατική αναγνώστρια της «Σούπερ Κατερίνας» και αργότερα του «Cool», οπαδός του δόγματος «η δουλειά δεν είναι ντροπή». Κάπως έτσι ήρθε και το πτυχίο από το Τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ του ΑΠΘ. Αφού πέρασε από τρία free press, δύο ραδιοφωνικούς σταθμούς, ένα κρατικό κανάλι, μία εφημερίδα και μία διαφημιστική εταιρία, πείστηκε ότι τελικά δε θα γίνει ποτέ πολεμική ανταποκρίτρια. Από το 2007 ανήκει στη συντακτική ομάδα του SOUL, χάρη σε ένα email που έστειλε στον Στέφανο Τσιτσόπουλο. Αυτή τη στιγμή είναι copywriter, μικρή εξερευνήτρια των social media λόγω του μεταπτυχιακού που παρακολουθεί στη σχολή της και κατά καιρούς εθελόντρια με περικεφαλαία. Όταν μεγαλώσει (κι άλλο), θέλει να γίνει: συγγραφέας ενός best seller, κάτοχος Πούλιτζερ ή έστω υπάλληλος του στενού δημόσιου τομέα. Έως τότε θα εξακολουθεί να: αγαπά τα free press, συμπονά τους free lancers, ερωτεύεται τους free minded.

ΣΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ ΔΕΝ ΑΣΤΕΙΕΥΟΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ ΜΕ ΤΗ ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ WHISKEY ΜΑΣ. ΚΙ ΑΥΤΟ ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΣΤΕΙΕΥΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΛΛΑ.

Είναι αλήθεια ότι οι Ιρλανδοί είναι ανοιχτός λαός, ότι λατρεύουν τη διασκέδαση και ότι **έχουν εκπληκτική αίσθηση του χιούμορ. Το ίδιο, ίσχυε και για τον John Jameson.** Όχι όμως, όταν δημιουργούσε το whiskey του.

Το 1780, όταν ο John Jameson εγκατέλειψε την οικογενειακή επιχείρηση και **δημιούργησε το αποστακτήριό του στο Δουβλίνο, ήδη εκεί παράγονταν τα πιο διάσημα whiskey της εποχής.** Η ιδέα ότι θα τα ξεπεράσει μπορεί να προκαλούσε γέλιο στους ανταγωνιστές του **ο John Jameson, όμως, δεν αστειευόταν.**

Γνώριζε καλά ότι **οι Ιρλανδοί, όσο κι αν απολαμβάνουν να κάνουν αστεία, στην επιλογή του whiskey τους είναι πολύ αυστηροί.** Έτσι άλλωστε ήταν και ο ίδιος. Επικεντρώθηκε λοιπόν στο πιο σημαντικό κομμάτι της παραγωγής, την απόσταξη, και δοκίμασε να το αποστάξει τρεις φορές. Έτσι δημιούργησε μία απόλυτα ισορροπημένη γεύση.

Η τριπλή απόσταξη έδωσε στο whiskey μια ιδιαίτερη απαλότητα. Η γεύση του ήταν εξαιρετικά απαλή, γλυκιά, με νότες βανίλιας. **Από τότε, η συνταγή αυτή παραμένει η ίδια. Και το Jameson παραμένει το No.1 ιρλανδικό whiskey**, αποκτώντας συνεχώς νέους θαυμαστές. **Χωρίς αστεία.**

TRIPLE DISTILLED. TWICE AS SMOOTH.

JOHN JAMESON & SON LIMITED JJ&S

JAMESON IRISH WHISKEY

SAMPLER

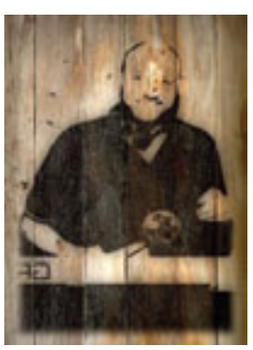
Λουίζα Ναθαναήλ
Η εμπορική διευθύντρια του SOUL και της Athens Voice διαθέτει τη δύναμη και την τέχνη της Ούμα Θέρμαν στο «Kill Bill», όταν παίζει καράτε στην αγορά, και τη φινέτσα, την κομψότητα και το κάλλος της θείας της, Έλενας Ναθαναήλ. Σπούδασε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, λατρεύει τον Σάκη Ρουβά, τη Μύκονο, τα πάρτι, τα ζώδια του Πανόπουλου, βάσει των οποίων καταστρώνει τα προσωπικά αλλά και τα επαγγελματικά της σχέδια και, όταν περπατάει στην Αθήνα, ραγίζουν τα μπετά.

Μαρίνος Σακελλαρίου
Γεννήθηκε συγγραφέας στη Λαμία τη Χρονιά του Δράκου. Όταν μεγαλώσει, θα γίνει αιώνιος φοιτητής των Μηχανολόγων του ΑΠΘ, όπου ήδη σπουδάζει. Δηλώνει ευτυχισμένος που αλιεύθηκε από το SOUL, ζει για να ταξιδεύει και να εξασκεί τα αγγλογαλλικά που ξέρει. Του αρέσει να αποθηκεύει τα χρήματά του κάπου όπου μπορεί να τα βλέπει: στην ντουλάπα του δηλαδή. Βλέπει πολύ σινεμά, αλλά πιστεύει ότι από ώρα σε ώρα οι αιθουσάρχες θα τον κηρύξουν ανεπιθύμητο, καθώς τα τρελά του μαλλιά ενοχλούν όσους κάθονται πίσω του.

Γιάννης Παναγόπουλος
Γεννήθηκε στην Αθήνα το καλοκαίρι του '69. Άκουγε το ροκ εν ρολ των Ramones, όταν συνειδητοποίησε ότι η δημοσιογραφία ήταν η δουλειά που του ταίριαζε. Εργάστηκε στις εφημερίδες «Έθνος» και «Τα Νέα» και στο περιοδικό «Ταχυδρόμος», μέχρι που πήρε των ομματιών του, όταν έσκασε η κρίση, και μετακόμισε στη Βαρκελώνη, από όπου σήμερα στέλνει ανταποκρίσεις για το SOUL. Εκεί ερωτεύτηκε και παντρεύτηκε τη Νούρια, αποδεικνύοντας πως, ναι, η ροκ εν ρολ ζωή μοιάζει με παραμύθι, που όποιος είναι μάγκας το ζει. Κι ο Γιάννης είναι.

Γιώργος Απέργης
Το 1974, που γεννήθηκε, οι Kraftwerk κυκλοφόρησαν το «Autobahn», που πιθανότατα να άκουγε φανατικά η εγκυμονούσα μητέρα του. Έτσι μόνο μπορεί να εξηγηθεί η απρόσκοπτη σύνδεσή του, έως και σήμερα, με την techno μουσική, την οποία υπηρετεί ως μέγιστος αρχιερέας των Αθηνών. Η κινητή γιορτή Modular Expansion, της οποίας είναι ηγήτωρ, είναι χαρά και χορός μαζί. Είναι μέλος του marketing team του SOUL και της Athens Voice, έχει πτυχίο από τα ΤΕΙ Αθήνας, και τον γνωρίζουν όλα τα μπαρ, όλα τα κλαμπ κι όλη η Αθήνα, επομένως: George Apergis for President!

14
HOMO DEMOSIUS YPALLILIUS
Ένα tribute στις φυλές της δημόσιας διοίκησης.

20
STREAMING
Όλα τα καινούργια που σου φέρνει ο Δεκέμβρης.

30
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΑΡΗΣ
Έναν χρόνο δήμαρχος. Τι κατάφερε; Μας το λέει.

36
COFFIN JOE
Ένας επιδραστικός βραζιλιάνος νεκροθάφτης.

38
ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
Από το Εθνικό Θέατρο στα σανίδια και τη μαθητεία της πραγματικής ζωής.

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 3313833 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΙΡΑΙΑΣ. 210 4115991 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988 | ΚΕΡΚΥΡΑ: 26610 22053 | ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598, SWATCH KIOSKS: ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ATHENS METRO MALL | ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3533301

swatch

40
DROG_A_TEK
Σέχτα, νεωτερικά γκρουπούσκουλα, αβαν-γκάρντ συνωμότες! Η επιστροφή της πειραματικής μουσικής Αθήνας είναι γεγονός.

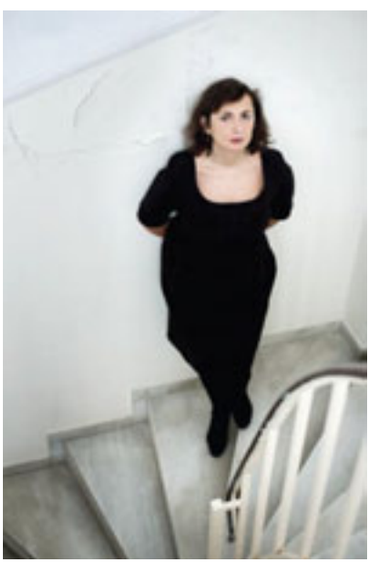
46
HARD TON
Γκέι, καταστασιακοί, italo discολάγνοι.

60
ED FOX
Το πόδι ως φετίχ κι ως καινούργιο άλμπουμ.

58
EVANGELINA KAVROULAKI
Μια Ελληνίδα υπογράφει μόδα di tonalità eccentrica.

62
ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΤΣΙΚΑΣ
Το cover boy αυτού του τεύχους μιλά και αναλύει.

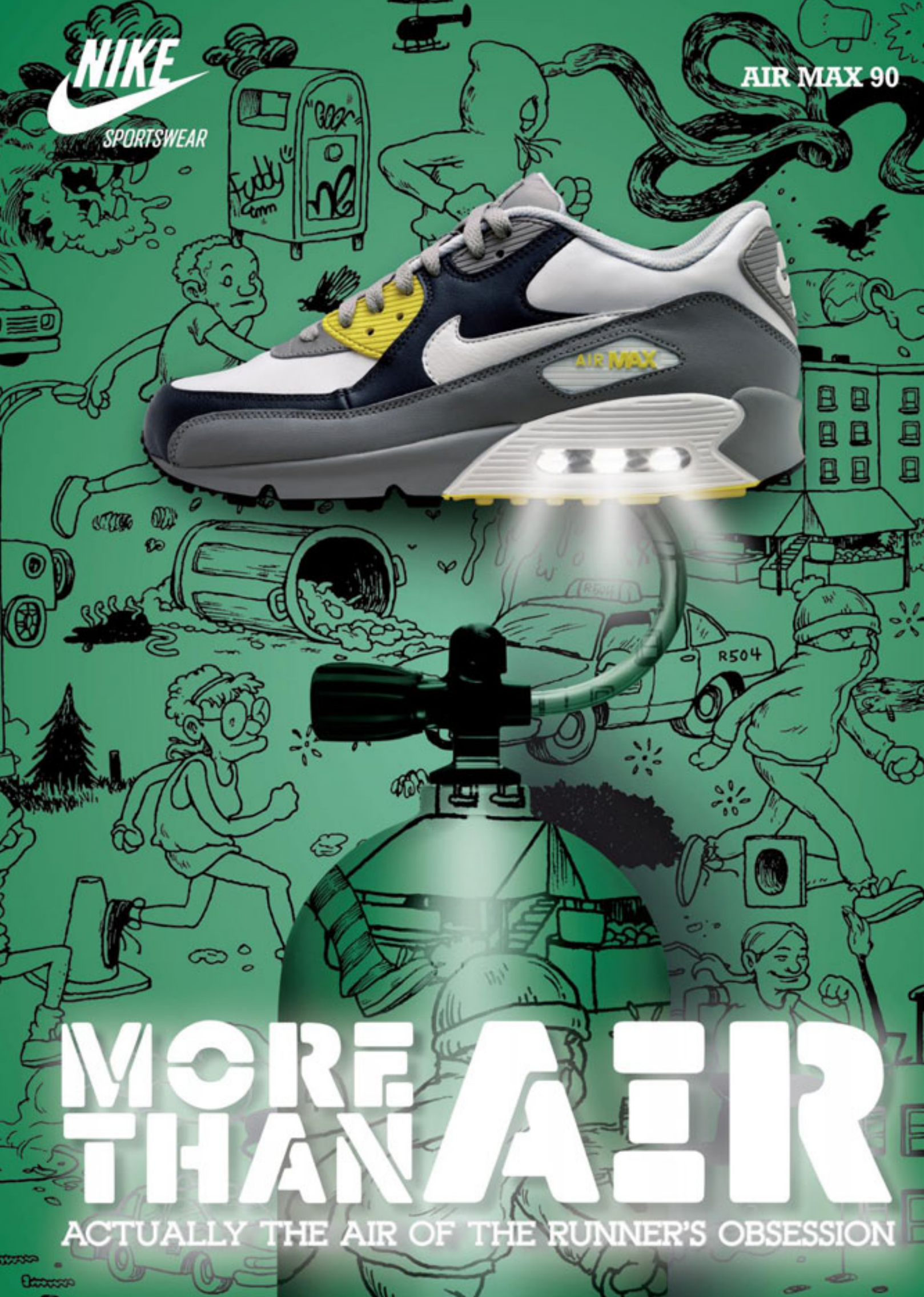
66
ΧΙΛΝΤΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Είναι το «Για μια χούφτα βινύλια» ένα ροκ μυθιστόρημα; Λέει «ναι».

68
MICHAEL FASSBENDER
Ένας πολλά υποσχόμενος ηθοποιός σκοράρει φέτος με δύο ταινίες.

72
ΚΑΤΑΛΟΝΙΑ
Έλληνες που ζουν εκεί, όχι ως τουρίστες, αλλά ως Βαρκελωνέζοι.

80
SNEAKER TOWN
Ένας οδηγός με τα καλύτερα «λάστιχα» της σεζόν. Περπατάς και πετάς.

adidas Originals Golden Hall, Λ. Κηφισίας 37Α, 210 6837 837, Μ. Κινγκ 10, Αγ. Σοφίας, 2310 277 362 **attr@ttivo (A.L.E., Ditcher, J.C. Rags)** 210 2853 813 **Boardsports ltd (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal)** 210 9859 685 **Calin A.E. (Calzedonia, Intimissimi)** Κάλβου 2 και Παλαιολόγου, Χαλάνδρι, 210 6840 005, www.intimissimi.gr, www.calzedonia.gr **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Edward stores** Τσιμισκή 53, 2310 234 602, Mega Outlet Λ. Γεωργικής Σχολής 43, 2310 476 789, Ευαγγ. Θεοτόκου 36, Εύοσμος, 2310 773 517 **Folli Follie Group (Converse, Gas, Harley, G-Star Raw)** Ηφαίστου 49, Κορωπί, 210 9119 00 **Nike Hellas** 210 9464 400 **notosgalleries (Lacoste, Denim & Supply Ralph Lauren)** Αθήνα: Αιόλου 99, Πειραιάς: Ηρ. Πολυτεχνείου 35, Θεσσαλονίκη: Στοά Χιρς, Τσιμισκή 24 & Μητροπόλεως 31 **Prime Timers** Λαμίας 6 & Κων/πόλεως, Ταύρος, 210 5765 920 **Puma Hellas** Κολωνάκι: Κανάρη 17 & Σόλωνος, 210 3610 516, Περιστέρι: Λεωφόρος Κηφισσού 86-88, 210 5758 450, Μαρούσι: Κηφισίας & Σπύρου Λούη, 210 6837 802, Τούμπα: Μικράς Ασίας 1, 2310 915 840, Μοναστηράκι **Remember** Ανδριανού 79, Πλάκα **Skunkworks** Φιλαρέτου 105, Καλλιθέα, 210 9516 512 **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)** 210 3449 300

NIKE
SPORTSWEAR
AIR MAX 90
AIR MAX
R504
MORE THAN AIR
ACTUALLY THE AIR OF THE RUNNER'S OBSESSION

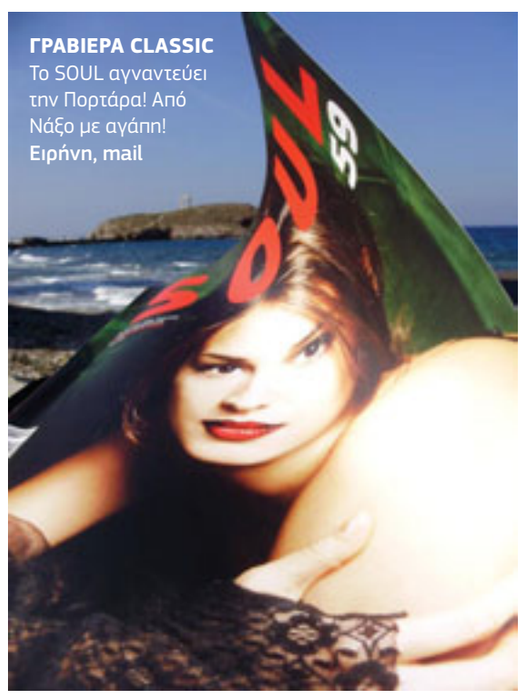
SEND SPACE

This space is your space! Στείλε μας τις λέξεις και τις εικόνες σου, στείλε μας την παρέα σου, στείλε μας τη ζωή σου παρέα με το περιοδικό. Θα σε δεις.

ΓΙΑ ΣΑΣ, ΠΑΙΔΙΑ
Αυτό το μήνα οι SOULmates πάνε Strasbourgh!
ManosAnimal Kamakaris, facebook

ΝΤΡΟΠΗ ΜΑΣ!
Στο προηγούμενο τεύχος με τις φυλές των Festivalistas ξεχάσατε τη σημαντικότερη κατηγορία, αυτήν της Cineφίλης. Είναι η φίλη που παρακολουθεί τις Νύχτες Πρεμιέρας, ακουμπά (άθελά της) το γόνατο αριστερού στρέιτ κουλτουριάρη στο διπλανό κάθισμα, του οποίου η γκόμενα φοράει σαλβάρι. Τη στιγμή που καταλαβαίνει ότι δεν έχει μέλλον αυτή η σχέση, παρατάει τον Λαρς Φον Τρίαρ, κατευθύνεται στις τουαλέτες και με χοντρό μαρκαδόρο (πολύ χοντρό όμως) γράφει το τηλέφωνό της συνοδευόμενο με την έκφραση «Καλλιτεχνικές Πίπες».
Γιώργος Τσιτιρίδης, mail

ΓΡΑΒΙΕΡΑ CLASSIC
Το SOUL αγναντεύει την Πορτάρα! Από Νάξο με αγάπη!
Ειρήνη, mail

LOS COLOVARISTAS ARE SOULISTAS!
Angelidou Elena & Lefteris Kordiaos, facebook

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΨΥΧΗΣ
Θεσσαλονίκη-Αθήνα στο InterCity, πάντα με παρέα το SOUL!
Koumaridis Sotirios, facebook

ISTABUL EXPRESS
Το SOUL πήγε Κωνσταντινούπολη! Έφαγε πολλά λουκούμια και ξεκουράστηκε με θέα τον Βόσπορο! Εδώ βρίσκεται στο Kapali Carsi!
Artness Glikaki, facebook

ΣΩΜART
Evanjelos Pantikidis, facebook

SOUL BEAUTIES
Soul_less guilty silence.
Megali Thomee, facebook

IANOS art
Αντικείμενα καθημερινής χρήσης φιλοτεχνημένα από έλληνες εικαστικούς καλλιτέχνες

Β' ΚΥΚΛΟΣ / ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2011-12
ΜΑΡΙΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ | ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΟΝΟΥ | ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ | ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΣΣΛΙΝ
KALOS&KLIO | ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΝΤΕΛΙΑΣ | ΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΜΙΚΡΗ ΑΡΚΤΟΣ | ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΙΡΙΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ | IANOS, 210 - 68.30.301, www.ianos.gr

Homo Demosius Ypallilius

Ουρές, χάσιμο χρόνου, χαρτούρα και νεύρα για μας, καθώς αναμένουμε στο γκισέ, δεμένοι γάιδαροι, και ο μήνας έχει εννιά για εκείνους. Ο Homo Demosius Ypallilius είναι το αντικείμενο της ακτινογράφησης που ακολουθεί, μικρή εκδίκηση για τις μεγάλες ταλαιπωρίες που μας έχει χαρίσει.

Κείμενο, Εικονογράφηση Γιώργος Μπάκας

Homo Filarescus

Κατάφερε να τελειώσει το λύκειο, να πάρει ένα πτυχίο αγγλικών και, αφού έπιασε τον ταύρο απ' τα κέρατα και τον βουλευτή απ' τα αρ***ίδια, μπήκε στο δημόσιο και έκτοτε ζει μια ζωή σαν παραμύθι. Διαθέτει μινιόν -αλλά ακριβό- αυτοκίνητο για εύκολο πάρκινγκ, πηγαίνει στην υπηρεσία με ντύσιμο βραδινής εξόδου και βάφεται σαν πόρνη πολυτελείας παρά τα 50+ της χρόνια. Ως άνθρωπος, χαρακτηρίζεται από μια γλυκιά ηρεμία, προϊόν της ανεμελιάς, της υψηλής αυτοπεποίθησης αλλά, κυρίως, της θετικής ενέργειας που αντλεί από τα πονηρά αρσενικά βλέμματα στο γραφείο. Ως υπάλληλος, χαρακτηρίζεται από ευγένεια και είναι πάντοτε πρόθυμη να σε εξυπηρετήσει ή να σου δώσει οδηγίες που δεν άπτονται των αρμοδιοτήτων της, αρκεί να ανταποκριθείς στην ευγένειά της. Αν δεν το κάνεις, ετοιμάσου να τη δεις να μεταμορφώνεται σε Homo Oxythimus μέσα σε κλάσματα του δευτερολέπτου. Αγαπημένες της ασχολίες το φλερτ, ο γαλλικός καφές, το τσιγάρο (που το σβήνει σε διπλανές γλάστρες), τα κριτσίνια, η βαφή νυχιών, το φρεσκάρισμα προσώπου, η κοινωνική δικτύωση και η ανάγνωση γυναικείας λογοτεχνίας, από όπου και αποστηθίζει τσιτάτα για να τα αναπαράγει στους συναδέλφους της συνοδεία ναζιάρικου χαχανητού: «Απόλαυσε την κάθε στιγμή», «Ζήσε τη ζωή σαν να μην υπάρχει αύριο», «Κάθε μέρα είναι μια καινούργια μέρα», «Ψώνισε μέχρι να λιώσουν τα τακούνια».

Homo Syndicalisticus

Συμμετέχει σε αγώνες, αφυπνίζει συνειδήσεις και ξεσηκώνει τους συναδέλφους του στο γραφείο, στον δρόμο, στον διάδρομο, στις τουαλέτες, κατά του Κεφαλαίου και του καπιταλιστή δυνάστη! Φωνάζει, απαιτεί, αγανακτεί, ωρύεται για τους τρεις μισθούς που χάθηκαν τον τελευταίο χρόνο στις ΔΕΚΟ, ωρύεται για τους είκοσι τρεις μισθούς που θα έπρεπε να παίρνει και αδιαφορεί αν οι ιδιωτικοί υπάλληλοι αμείβονται με μισθούς πείνας ή απολύονται σωρηδόν, «αφού είναι όλοι τους κλέφτες και φοροφυγάδες, που βγάζουν εκατό χιλιάδες ευρώ ετησίως και δηλώνουν μόνο τις δέκα». Παρά την αφόρητη και διαρκώς αυξανόμενη γκρίνια του για αδυναμία ανταπόκρισης στις μειώσεις μισθών, δε θα του περάσει ποτέ από το μυαλό η ιδέα να δοκιμάσει τις δυνάμεις του στον ιδιωτικό τομέα (που δεν υπάρχει πλαφόν μισθού) και ο κώλος του θα ζεσταίνει την καρεκλίτσα του μέχρι να βγει στη σύνταξη. Να σημειωθεί πως χάρη στους αγώνες του εργατοπατέρα Homo Syndicalisticus οι δημόσιοι υπάλληλοι κατέκτησαν προνόμια όπως: Επίδομα Προθέρμανσης Αυτοκινήτου (ΟΤΕ), Επίδομα Πλυσίματος Χεριών (ΟΣΕ), Επίδομα Προπέλας (Λιμενικό), Επίδομα Κεραίας (ΗΣΑΠ), Επίδομα Μεταφοράς Φακέλου (Δημόσιο), Επίδομα Έγκαιρης Προσέλευσης (ΕΘΕΛ), Επίδομα Αποτελεσματικότερης Διεκπεραίωσης Υποθέσεων (Υπουργείο Δικαιοσύνης), Επίδομα Φαξ (ΔΕΗ), Επίδομα Χρήσης του Κυλικείου (Όμιλος Ελληνικών Πετρελαίων). Αναμένεται εν καιρώ έγκριση, για το Επίδομα Απότομης Στροφής Κεφαλιού σε κάλεσμα του διευθυντή.

SPORT TO THE PEOPLE

www.intersport.gr

ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΠΑΤΡΑ - ΛΑΡΙΣΑ - ΚΑΛΑΜΑΤΑ - ΒΟΛΟΣ - ΧΑΛΚΙΔΑ - ΛΑΜΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ - ΞΑΝΘΗ - ΚΟΖΑΝΗ - ΧΑΝΙΑ - ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ 210- 2806000/1

INTERSPORT

Homo Entimotatus

Αν ψάχνεις να βρεις ποιος φταίει για τα «μαύρα ταμεία» της Siemens, για τα δομημένα ομόλογα, για τις συμβάσεις των υποβρυχίων, για τη Μονή Βατοπεδίου, για το χρηματιστηριακό κραχ του '99, βρήκες τον άνθρωπό σου. Συνήθης ύποπτος για όλα τα δεινά που ταλανίζουν τη χώρα, ο Homo Entimotatus είχε την ατυχία να επιλέξει με κάθε νόμιμο τρόπο (σπουδές, μεταπτυχιακά, εξετάσεις ΑΣΕΠ) το δημόσιο, καθιστώντας τον εαυτό του ευάλωτο σε παντός τύπου λοιδορίες, ύβρεις και απειλές από τις υπόλοιπες κοινωνικές τάξεις. Εργατικός, συνεπής και έντιμος («κορόιδο», κατά τους συναδέλφους του), προσπαθεί με κάθε τρόπο να σε εξυπηρετήσει, να σε αφήσει ευχαριστημένο, ακόμα και όταν αντιμετωπίζεται σαν διεφθαρμένο κομματόσκυλο που μασουλάει όλη μέρα τα λεφτά των φορολογούμενων πολιτών. Ανεξοικείωτος με το περιβάλλον εργασίας του, που βρίθει από Homo Tempelicus και Homo Oxythimus, σιωπηλός παρατηρητής των απανωτών περικοπών του μισθού του, ο Homo Entimotatus γνωρίζει πως δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να αλλάξει την ελληνική πραγματικότητα, αφού την ορίζουν οι ίδιοι άνθρωποι που έστρεψαν όλη την κοινωνία εναντίον του. Σεμνός, ταπεινός και υπάκουος, αγνοεί απλώς τις φωνές που απαιτούν άρση της μονιμότητάς του, την αξιολόγηση, την απόλυση ή την εφεδρεία του και αναμένει τη μοίρα του με την αγωνία ενός θανατοποινίτη. Ο Homo Entimotatus αποτελεί είδος προς εξαφάνιση στο ελληνικό δημόσιο, ενώ δεν είναι λίγοι αυτοί που διατείνονται πως η ύπαρξή του αποτελεί αστικό μύθο.

Homo Tempelicus

Πρωταθλητής στο ξύσιμο γεννητικών οργάνων, καφεϊνομανής, πρότυπο αργομισθίας για τους εκκολαπτόμενους κηφήνες της υπηρεσίας, ο άνθρωπος που έδωσε στο δημοσιοϋπαλληλίκι άλλον αέρα, χάρη στην απροθυμία, την αδιαφορία και τον σταρχιδισμό του! Από τις πρώτες ημέρες της πρόσληψής του στο δημόσιο, ο Homo Tempelicus νιώθει αδικημένος, κακοπληρωμένος, αντικείμενο εκμετάλλευσης, και από αντίδραση σε αυτήν τη μόνιμη και τυραννική καταπίεση (πρωινό ξύπνημα, καθημερινή εργασία, εξυπηρέτηση πολιτών), έχει θέσει τον εαυτό του σε sleep mode. Αγαπημένο του φετίχ το κινητό του τηλέφωνο, τελευταίας τεχνολογίας, μοναδική διέξοδος έπειτα από ένα κουραστικό τρίωρο αδιάκοπης πασιέντζας. Αφενός του προσφέρει τη δυνατότητα να συνομιλήσει με τους κολλητούς του, αφετέρου σε ψυχαγωγεί όσο περιμένεις να εξυπηρετηθείς με σφιγμένα τα δόντια (ενίοτε και τις γροθιές). Εκτός από υψηλά ποσοστά αντιπαραγωγικότητας, ο Homo Tempelicus διαθέτει και υψηλό το φρόνημα της εργατικής αλληλεγγύης, χτυπώντας τις κάρτες των συναδέλφων του, όταν έχουν να πάνε για ψώνια στην αγορά ή να κοιμηθούν ένα τριωράκι παραπάνω όντας ξενυχτισμένοι από τα μπουζούκια της προηγούμενης νύχτας. Μπορεί η στάση του, ακόμη και η ίδια του η ύπαρξη, να σε εξοργίζει, όμως σκέψου ένα πράγμα: Είναι ο μόνος που συμπάσχει με τους 1.000.000 άνεργους Έλληνες και μπορεί να καταλάβει από πρώτο χέρι πώς είναι να μη δουλεύεις! Αγαπημένες φράσεις: «Επιστρέφω σε λίγο», «Εξυπηρετηθείτε δίπλα», «Δε γνωρίζω», «Περάστε αργότερα». Αγαπημένοι στίχοι: «Αφού η μονιμότητα κυλάει μες στη φλέβα, γι' αυτό τα ξύνω μόνιμα, δημόσιο forevah!».

adidas

adidas ΜΕGΑΛΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Τα **adidas Originals** λανσάρουν την fashion streetwear συλλογή παπουτσιών **MEGA**, μετατρέποντας δύο από τις πιο χαρακτηριστικές και καινοτόμες τεχνολογίες της **adidas**, τις "Torsion" και "Soft Cell", σε μια ανατρεπτική συλλογή παπουτσιών.

Τα **MEGA** συνδυάζουν τη φιλοσοφία του streetwear με την υψηλή τεχνολογία της **adidas**, δίνοντας νέα διάσταση στον όρο "tech-lifestyle".

Homo Lamogius

Οφείλει στη δημόσια υπηρεσία, όπου εργάζεται, όχι μόνο τη μεγάλη περιουσία που κατάφερε να δημιουργήσει, αλλά και την ίδια του την ελευθερία, καθώς χωρίς αυτήν θα έφερε τον τίτλο του «εγκληματία του κοινού ποινικού δικαίου» και θα τον είχαν μπουντρουμιασμένο σε κάποιο κελί των Διαβατών ή του Κορυδαλλού. Το δημόσιο του προσφέρει την ασυλία και την προστασία που χρειάζεται για να κάνει τις βρομοδουλειές του, πολύ συχνά με την αρωγή κομματικών συντρόφων, που μεσολάβησαν για να χωθεί στην υπηρεσία και να παίρνει τις προαγωγές σαν καραμέλες, αλλά και με την αρωγή υφιστάμενων συναδέλφων/συνεργών, που τηρούν με ευλάβεια τη δημοσιοϋπαλληλική Omerta. Μανούλα στις μίζες, στους εκβιασμούς, στα τσεπώματα, στις κομπίνες και στις διευκολύνσεις επί χρήμασι, ο Homo Lamogius κατάφερε να στήσει μια καλά λαδωμένη μηχανή πλουτισμού και μέσα σε λίγα χρόνια να μεταμορφωθεί από φουκαριάρης μικροαστός σε αριστοκράτη των νοτίων προαστίων, αποκτώντας αμέτρητα οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα και καταθέσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό. Παρά την εξουσία που του έχει δοθεί και την οικονομική δύναμη που έχει αποκτήσει, παραμένει πιστός και ταπεινός στρατιώτης στην πρώτη γραμμή του κόμματος και δίνει μια καθημερινή και ακούραστη μάχη για τα συμφέροντά του, αν μη τι άλλο. Κάθε σενάριο αλλαγής της κυβέρνησης συνιστά απειλή για την καρέκλα του και κίνδυνο ξεσκεπάσματος των βρόμικων συναλλαγών του.

Homo Oxythimus

Αν ήσουν ιδιοκτήτης γαλακτοβιομηχανίας, δε θα είχες κανέναν ενδοιασμό να αδειάσεις δύο φορτηγά με μουχλιασμένα γιαούρτια στο γραφείο της και, αν ήσουν η Λιάνα Κανέλη, θα είχατε μαλλιοτραβηχτεί με το καλημέρα (τη δική σου καλημέρα, αφού η δική της την εγκατέλειψε προ ετών). Νευρική, εριστική και δύστροπη, με μια μονίμως δυσκοίλια έκφραση στο πρόσωπο, η Homo Oxythimus συμπεριφέρεται σαν να της χρωστάς κάτι, σαν να την έχεις προσβάλει ή σαν να ήσασταν ζευγάρι κάποτε και ένα πρωί εξαφανίστηκες δίχως να αφήσεις ίχνη ζωής. Θα σε αγριοκοιτάξει, θα σου κάνει παρατηρήσεις (ειδικά, αν είσαι ηλικιωμένος ή μετανάστης) και θα σε στείλει με ύφος στρατιωτικού της χούντας να συγκεντρώσεις ένα σωρό αχρείαστα χαρτιά, σφραγίδες και χαρτόσημα από διάφορες υπηρεσίες. Όταν αντιληφθείς ότι σκοπός της είναι απλώς να σε διώξει από μπροστά της, επειδή ανέβασε πίεση ή επειδή της είναι αδιανόητο να εξυπηρετεί «το έναν μετά τον άλλον», μη δειλιάσεις να την αντιμετωπίσεις. Η Homo Oxythimus, βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να σε πληροφορήσω, τον τελευταίο καιρό, δεδομένων των κοινωνικών συνθηκών, δείχνει έντονα σημάδια φόβου, θρασυδειλίας και υποχωρητικότητας. Αρκεί να την απειλήσεις με καταγγελίες για πειθαρχικά παραπτώματα, να απαιτήσεις συνάντηση με τον προϊστάμενό της ή να της κολλήσεις ένα περίστροφο στον κρόταφο τσιρίζοντας: «Βάλε τη σφραγίδα, μωρή κωλόγρια, να φύγω!». Άλλος άνθρωπος σου λέω!

ZIGIFY
to your workout
reebok.com
ZIGTECH'S UNIQUE SOLE IS DESIGNED TO PROVIDE THE PERFECT BALANCE OF ENERGY EFFICIENCY AND CUSHIONING.
ZIGTECH
Reebok

STREAM-ING

Ροή εικόνας, πληροφορίας και food for thought για τον Δεκέμβριο. Των Δημήτρη Καραθάνου, Δημήτρη Αθανασιάδη, Βάγιας Ματζάρογλου

F*ck the Clown: Τι εννοεί ο ποιητής;

Ο Yorgo Manis εξηγεί το νέο πρότζεκτ των apologies from ART POWER: «Οι κλόουν, αυτοί οι κωμικοί εκτελεστές, χαρακτηρίζονται για την τραγελαφική τους εικόνα. Ίσως η τρέλα και οι ανόητοι να καλύπτουν ορισμένες βαθιά ριζωμένες ανάγκες στην ανθρώπινη κοινωνία. Τα καραγκιοζιλίκια τους θεωρούνται ένα σημαντικό μέρος εκπαίδευσης στη σωματική πειθαρχεία και κρύβουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τον ερμηνευτή. Ο όρος Coulrophobia δηλώνει έναν υπερβολικό φόβο για τους κλόουν. Τα κοστούμια τους υπερβάλλουν όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του προσώπου και μερικά μέρη του σώματος, όπως τα χέρια, τα πόδια, η μύτη. Αυτό μπορεί να διαβαστεί ως τερατώδες ή παραμορφωμένο, με την ίδια ευκολία που διαβάζεται και ως κωμικό. Οι συγκεκριμένες αποκλίσεις μπορούν να τρομάξουν ένα παιδί σε τέτοιο βαθμό, που να κουβαλά αυτή τη φοβία για το υπόλοιπο της ζωής του. Το βρετανικό φεστιβάλ Μπέστιβαλ ακύρωσε την προγραμματισμένη του θεματική με κλόουν το 2006, μετά από πολλές παρεκκλίσεις ενηλίκων που εξέφρασαν τον φόβο τους για τους κλόουν. Αυτό τον φόβο έρχονται να αποβάλουν η εικαστικός Elizabetta κι ο χορευτής Anthony, μεταμφιεσμένοι κι οι ίδιοι σε alter ego των κλόουν. Ενσαρκώνουν τη χειρότερη εκδοχή τους, αντιδρώντας έτσι στη γενιά των σύγχρονων κλόουν της οικονομικής ξεφτίλας. Με τον τρόπο αυτό ξεπερνούν τη δική τους Coulrophobia, κοιτούν κατάματα και αντιδρούν σε αυτό το τραγελαφικό και παραμορφωμένο τερατούργημα που έχει δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια. Χωρίς να ελπίζουν αλλά και χωρίς να φοβούνται πλέον, στέκονται περήφανοι στο χείλος της παρακμής και φωνάζουν “Fuck the Clown”! Αυτοί οι κλόουν δε φοβούνται πια κανέναν, γι’ αυτό καλύτερα να αρχίσουν να τους φοβούνται οι άλλοι».

Art direction: apologies from ART POWER
Photo & text: Yorgo Manis
Styling: Yiorgos Doumanidis
Hairstyling: Μιχάλης Τσανίδης
MUA: Μαρία Τσαλακανίδου

wesc

® WeAretheSuperlativeConspiracy

FOOTWEAR

model CLOPTON

® WeAretheSuperlativeConspiracy

Βασίλης Γκογκτζιλάς
«Splat» but not least

Γεννήθηκε το 1978, μεγάλωσε στον Εύοσμο και μπουκάριζε από τα 14 του σε γραφεία εφημερίδων και περιοδικών επιδιώκοντας να προωθήσει δουλειά του. Σήμερα, τον κυνηγούν αυτοί. Σπούδασε graphic design, επιδίδεται σε κάθε έκφανση του κόμικ, εικονογραφήσεις, στριπάκια, καρικατούρες, fummeti, μετρά άπειρες δημοσιεύσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό, η δουλειά του ανθολογήθηκε από την Taschen, συνεργάζεται μόνιμα με την Athens Voice και αναγνωρίζεται καθολικά ως ένας από τους κορυφαίους εγχώριους δημιουργούς. Τι άλλο; Ο Βασίλης Γκογκτζιλάς σχεδιάζει πάντα τη νύχτα. Οι εικόνες προέρχονται από το «Splat», ένα limited edition αλμπουμάκι που κυκλοφόρησε και μοιράζει χέρι χέρι στους φίλους του.

twitter: @gogtzilas

Amy Winehouse: Girl kept swinging

«Our Day Will Come»: Επανεκτέλεση κλασικού sixties ρέγκε, ηχογραφημένο το 2002. Μελίρρυτο και παθιάρικο, ακριβώς όπως αξίζει να τη θυμόμαστε. «Between the Cheats»: Γραμμένο το 2008, αυτό είναι το πιο αξιόπιστο δείγμα για το πώς θα ηχούσε ένα υποθετικό τρίτο άλμπουμ. Θα ηχούσε, λοιπόν, σπαραξικάρδια, με αργόσυρτο βαλς τέμπο και αποχρώσεις doo wop. «Tears Dry»: Αυτό υπήρχε και στο «Back To Black». Εδώ σε πιο πρώιμη, μπαλαντοειδή εκτέλεση. «Wake Up Alone»: Demo του 2006. «Will You Still Love Me Tomorrow»: Από τις πιο φιλόδοξες στιγμές της συλλογής, διασκευή στο κλασικό έπος των Shirelles σε παραγωγή του Mark Ronson και με συμμετοχή των Dap Kings. «Valerie»: Επίσης γνωστό τραγούδι, από τα προσωπικά αγαπημένα της Amy, εδώ σε βραδύτερο τέμπο από το πρωτότυπο του 2006. «Like Smoke»: Ο Nas ανήκε στους πιο αξιοσέβαστους ράπερ της ατζέντας της. Εδώ λαμβάνει χώρα ένα από τα βρόμικα τρικ των μεταθανάτιων άλμπουμ, όπου μια ημιτελής ηχογράφηση επενδύεται με έξτρα φωνητικά, προκειμένου να επιτευχθεί μια κίβδηλη συνεργασία. «The Girl From Ipanema»: Αξιόλογο για αρχειακούς λόγους, μιας που προέρχεται από session του 2002, κατά τη διάρκεια του πρώτου της ταξιδιού στο Μαϊάμι. «Halftime»: Ομοίως με το τραγούδι του Nas, αυτό εδώ αντλήθηκε από τα outtakes του «Frank» για να ρετουσαριστεί από τον Questlove των Roots. Αργόσυρτο, ομιχλώδες, τζαζιάρικο. «Best Friends»: Οι πρώιμοι ακροατές της μπορεί να το θυμούνται από συναυλίες του 2003. Για εμάς τους υπόλοιπους, είναι καινούργιο. «Body and Soul»: Η τελευταία της κατάθεση. Από ηχογράφηση του 2011 στο Abbey Road, με τον Tony Bennett, στο κλασικό τζαζ στάνταρ του τελευταίου. «A Song For You»: Άλλη μια διασκευή, αυτή τη φορά σε μελωδία του Donny Hathaway, γυμνή ενορχήστρωση με φωνή και ακουστική κιθάρα. Με αυτή τη δωδεκάδα εξιχνιάζεται το μυστήριο του τι άφησε πίσω της η Amy Winehouse με την πρόωρη απώλειά της. Δεδομένου ότι από τον Tupac μέχρι τον Michael Jackson, άφθονες μεταθανάτιες κυκλοφορίες αποδείχτηκαν νοσηρές, τούτο εδώ μοιάζει αξιοπρεπώς επιμελημένο. Κυκλοφορεί στις 5 Δεκεμβρίου.

twitter: @amysfoundation

Master Franchisor in Greece: CALIN S.A. Tel: 210.68.40.005 - fax: 210.68.57.243 - E-mail: calzedon@otenet.gr

Thessaloniki murals: Όλα είναι δρόμος

Τα γιγαντιαία mural που απλώνονται πάνω από την πόλη είναι ό,τι καλύτερο θα απομείνει στη Θεσσαλονίκη από την 15η Μπιενάλε Νέων Μεσογείου. Το αλυσιδωτό πτηνό που ίπταται πάνω από το κεφάλι ενός κοριτσιού στα Λαδάδικα, από τη Faith 47 και τον Dal. Ο γλόμπος-υδρόγειος των Apset & Live2 στη Μελενίκου. Τα αρχαιοελληνικά ερείπια του Blu που καταρρέουν ως κέρματα του ευρώ στις φοιτητικές εστίες. Το δέντρο του SER, στη διασταύρωση της Σβώλου με την Απελλού, και η «Πνοή» της Simoni, του Inva και του SER στην Άθωνος. Τα τρία πρώτα ανατέθηκαν από την Μπιενάλε, τα υπόλοιπα χρηματοδοτήθηκαν από τους εμπνευσμένους ιδιοκτήτες των αντίστοιχων κτηρίων, όλα ωστόσο πλημμυρίζουν την πόλη με την επιβλητική, ζωηρή ενέργεια που μόνο η αυθεντική τέχνη μπορεί να αποπνεύσει.

LACOSTE L!VE

24/24:BERLIN on www.lacostelive.com
NOTOS COM, 211 1887300

Dream House: Σινεμά με θεμέλια

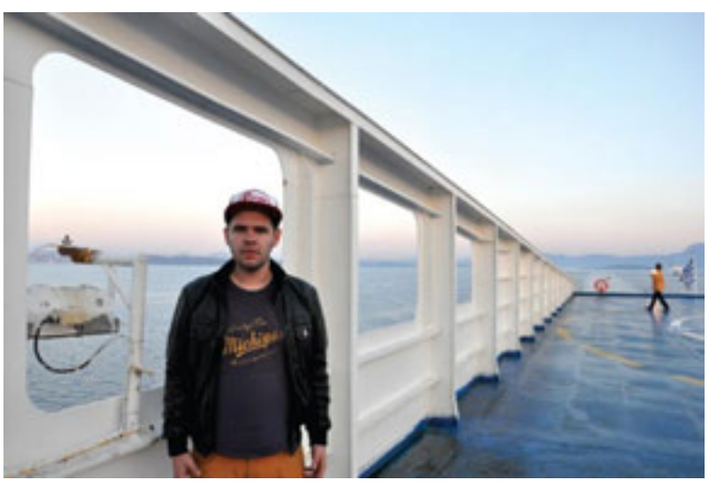
Μπορείς να αποφασίσεις στη διάρκεια αν είναι μια ταινία με φαντάσματα ή ένα θρίλερ για τα πνεύματα που στοιχειώνουν το μυαλό σου. Μπορεί να σε ρουφήξει με το χιτσκοκικό σασπένς ή με τις δραματικές ερμηνείες και τα βαριά ονόματα των πρωταγωνιστών της. Ο σκηνοθέτης αποτελεί επίσης έναν λόγο για να την παρακολουθήσεις: δημιουργός του «My Left Foot», «In The Name of the Father», «The Boxer», ο οσκαρικός Τζιμ Σέρινταν είναι ένας ερμητικός Ιρλανδός που δύσκολα θα εμπλακεί σε μια ταινία, αν δεν υπάρχει ιδιαίτερος λόγος. Το «Dream House» αφηγείται την ιστορία του Γουίλ Άτεντον, πρώην καριερίστα που εγκαταλείπει τη δουλειά του στο Μανχάταν για να αφοσιωθεί στην οικογένειά του, με την οποία μετακομίζει σε μια γραφική πόλη της Νέας Αγγλίας. Γρήγορα όμως ανακαλύπτει ότι το ιδεώδες σπιτικό του αποτέλεσε σκηνή εγκλήματος, όπου στο παρελθόν είχαν δολοφονηθεί μια μητέρα με τα δυο παιδιά της. Μια σειρά περιστατικών οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν αποκλείεται να συνεχιστούν οι φόνοι, αν δεν εντοπιστεί ο δράστης, εφόσον υπάρχει τέτοιος, μιας που ο Γουίλ Άτεντον θα βρει γρήγορα τον εαυτό του υποκείμενο μιας ψυχολογικής δίνης που τον κάνει να αναρωτιέται τι, πώς, από ποιον και αν πράγματι συνέβη. Πρωταγωνιστούν οι Ντάνιελ Κρεγκ, Ναόμι Γουότς και Ρέιτσελ Βάις.

dreamhousemovie.net

Kid Flicks, Nalyssa Green: Η Αθήνα έχει κατάθλιψη!

Αλλά μας αρέσει πολύ. Εξηγούμαστε από την αρχή, γιατί για τον ανύποπτο τρέντουρα, χαρουμενάκια και ποζεράτο χίπστερ ο ήχος και του Kid Flicks και της Nalyssa Green δεν προσφέρεται ούτε για ποτάκια ούτε για γκριμάτσες ούτε για πονηριές. Βαθιά ενδοσκοπική και ειλικρινώς θλιμμένη μουσική, του μεν Kid Flicks σε ρυθμούς πειραγμένης dream pop, της δε Nalyssa σε αργόσυρτα folk μονοπάτια. Από το «Hearts of Gold» του Kid Flicks υπάρχουν δύο τραγούδια ό,τι πρέπει για μεταμεσονύκτιες εκπομπές: «The Institute» και «Sum of Light». Τα «Fear» και «Joker» από το «Barock» της Nalyssa Green είναι αδύνατον να μη χτυπήσουν το υπογάστριο των ρομαντικών και τρυφερών ψυχών. Για άλλη μια φορά, η Inner Ear πιστοποιεί το θάρρος αλλά και την αισθητική της, που κινείται πέρα από τα αυτονόητα της ελληνικής μουσικής. Συγχαρητήρια σε όλους!

inner-ear.gr

Hey Ho, let's LOL!

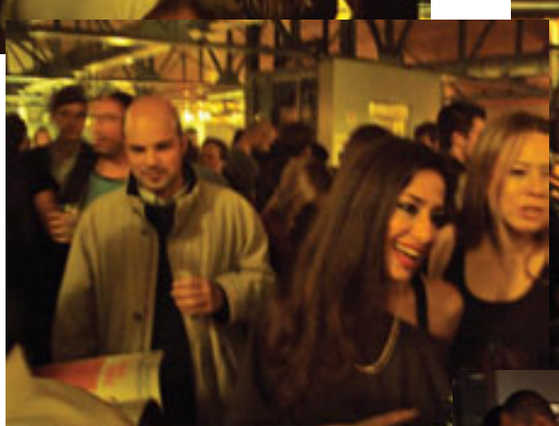
Σάββατο 5 Νοεμβρίου, αποθήκη Γ', στο λιμάνι. Δες τι έγινε εκείνη τη νύχτα, που η αλυσίδα των café LOL, παρέα με το SOUL, διακτινίστηκαν από την πλατεία Ναυαρίνου στο 52ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Ένα πάρτι με ψυχή, μια σινεφίλ νύχτα-κόλαση, με ροκ και ζεστές σοκολάτες, τρελές κιθάρες μετά μπίρας και κονιάκ, διάθεση για χορό και όρεξη για ξεσάλωμα. Ήταν τέλεια, ήταν λόλα, ήταν LOL! Και μετά, επιστρέψαμε πάλι πίσω στην πλατεία Ναυαρίνου, για επιτραπέζια παιχνίδια και καλό χειμώνα.

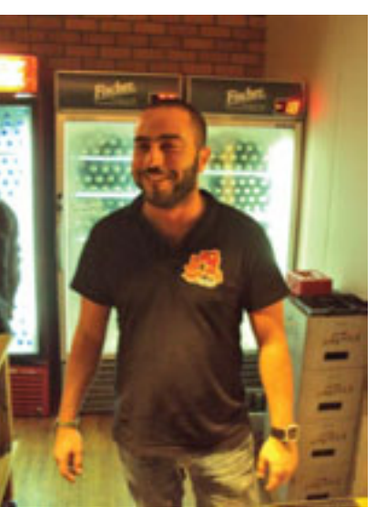
www.lolcafe.gr

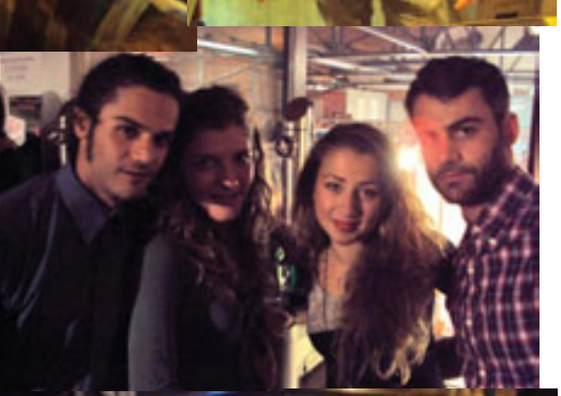
Βύρωνος 5Α, πλατεία Ναυαρίνου, Τ: 2310 252 584
Γρ. Παλαμά 21, πλατεία Ναυαρίνου, Τ: 2310 241 010

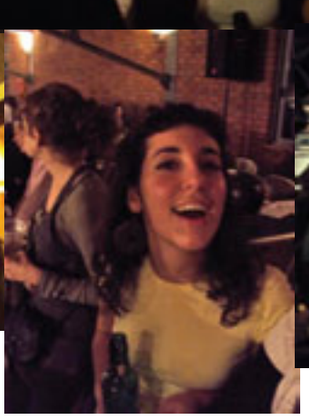

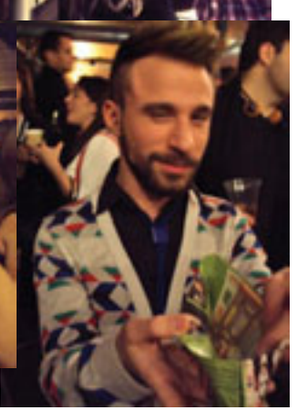

Μαθήματα Πολιτισμού: Ξεστραβωθείτε!

Σε μια Θεσσαλονίκη που γέμισε προτζεκτάκηδες και καλλιτέχνες, που βαναύσως ταλαιπωρούν τοίχους σε μπαρ ή γκαλερί, να η ευκαιρία να μάθεις επιτέλους να διακρίνεις την πραγματική τέχνη από τη faux εγωπάθεια. Για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά, το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης διοργανώνει τα Μαθήματα Πολιτισμού. Η φετινή θεματική διερευνά και διδάσκει την «Τέχνη στα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο». Σύγχρονη τέχνη από τις δεκαετίες '60 και '70 έως σήμερα, επιρροές της προπολεμικής περιόδου στις μεταπολεμικές καλλιτεχνικές γενιές, πρωτοπορία και αμερικανικός αφηρημένος εξπρεσιονισμός και ελεύθερη αφαίρεση. Αντί να γυρνάς στα μπαρ και να ξοδεύεις το βλέμμα σου σε κάθε ανέξοδη κουλαμάρα που αυτολανσάρεται ως γκράντε τέχνη, εμπιστέψου αυτά τα μαθήματα και δήλωσε συμμετοχή έως τις 30 Νοεμβρίου. Κόστος συμμετοχής 180€ για τα μέλη και τους φίλους του μουσείου και 60€ για τους φοιτητές και τους δημοσιογράφους. Τα μαθήματα θα γίνονται κάθε Τετάρτη στο Αμφιθέατρο του μουσείου, ξεκινούν στις 30 Νοεμβρίου και ολοκληρώνονται στις 13 Ιουνίου.

T: 2310 240 002, 2310 281 212
mmca.org.gr

The Book's Journal: 13 reasons why I love you

Σου αρέσει να τα σκέφτεσαι να ζουν εκεί έξω, να κυκλοφορούν κατά χιλιάδες, να προσφέρουν καταφύγιο από τον χειμωνιάτικο αέρα. Σου αρέσει να τα φαντάζεσαι όρθια σε σταθμούς του μετρό, απλωμένα σε τραπέζια στα καφέ, ανοιγμένα σε καθίσματα λεωφορείων, παραταγμένα σε βιβλιοθήκες και κομοδίνα, περιμένοντας τη σειρά τους. Σε αυτή την ολοένα πιο ψηφιακά προσανατολισμένη εποχή, το τυπωμένο χαρτί των βιβλίων παραμένει το πιο σπάνιο δώρο που μπορείς να κάνεις στον εαυτό σου, και τώρα υπάρχει το εφημεριοδικό που τα αντιμετωπίζει όπως τους αξίζουν. Το «The Book's Journal» είναι ένα ριψοκίνδυνο εγχείρημα του Ηλία Κανέλλη που βρίσκεται ήδη στο 13ο τεύχος και κλείνει ένα έτος κυκλοφορίας, άρα είναι ασφαλές να συμπεράνουμε πως θα μακροημερεύσει. Με σχοινοτενή κείμενα που εξαντλούν τα θέματά τους αλλά αιχμαλωτίζουν τον αναγνώστη, συντακτική ομάδα που απαρτίζεται από κορυφαίους κριτικούς, συνεργασίες με συγγραφείς, διανοητές, συμβουλευτική συνδρομή επιστημονικής ομάδας και όμορφο, καθαρό σχεδιασμό, το «The Book's Journal» θα μπορούσε να είναι το δικό μας Literary Supplement, εάν δεν ήταν κάτι πολύ παραπάνω από ένα έντυπο αποκλειστικά προσανατολισμένο στη φιλαναγνωσία. Κλείνοντας ένα τεύχος του, αισθάνεσαι πάντοτε εξυπνότερος, κατά τι πιο υποψιασμένος, και μπορεί και να βλέπεις τον κόσμο με άλλο μάτι.

booksjournal.gr

Thessaloniki Food Festival: Με χάρη και μπαχάρι!

Ένας νέος θεσμός για την πόλη, ένας μήνας νοστιμιάς, ένα γκουρμέ πάρτι γεύσεων και δημιουργίας. Το Thessaloniki Food Festival είναι μια πρωτοβουλία του Δήμου Θεσσαλονίκης με στόχο να βάλει αποφασιστικά την πόλη στο σύγχρονο, παγκόσμιο γαστρονομικό χάρτη. Αρώματα και γεύσεις που πλημμυρίζουν εστιατόρια, ουζερί, ζαχαροπλαστεία, καφέ, τις κουζίνες και τις πλατείες της πόλης. Νόστιμα μαγειρέματα, γευστικές δοκιμές, εργαστήρια γεύσης, εκθέσεις γαστρονομίας και κρασιού, δείπνα, γαστρο-εικαστικές παρεμβάσεις και μια σειρά δράσεων στρώνουν το τραπέζι της Θεσσαλονίκης έως τις 4 Δεκεμβρίου. Στην πόλη που εδώ και δυόμισι χιλιετίες αποτελεί σημείο συνάντησης και συμβίωσης λαών και πολιτισμών, μια καινούρια πρωτοβουλία του Δήμου Θεσσαλονίκης έρχεται να αναδείξει την περιοχή ως κορυφαίο γαστρονομικό προορισμό για έλληνες και ξένους επισκέπτες.

foodfestival.thessaloniki.gr

The Fall, «Ersatz G.B»: I, i follow!

Ίσως ο πιο γρήγορος τρόπος για να κάνεις φίλους στην Αγγλία είναι να μπεις σε μια παμπ και να πεις στον πρώτο τυχόντα: «Εσύ δεν έπαιζες κάποτε στους Fall;». Θα κάνεις όμως τη γνωριμία ενός πικραμένου ατόμου, μιας και όλα τα πρώην μέλη των Fall δεν πέτυχαν τίποτα σπουδαίο έξω από την αγέλη. Στα 35 χρόνια που υφίσταται αυτό το γκρουπ, ήλθαν και παρήλθαν περισσότεροι από 70 παίκτες, με μοναδικό σταθερό τον Mark E. Smith, έναν ανεκδιήγητο τύπο που τιτλοφόρησε την «επίσημη» βιογραφία του «Renegade Genius», που πιστεύει πως ο μοναδικός που θα μπορούσε να τον ερμηνεύσει στο πανί ήταν ο Όρσον Ουέλς και ο οποίος θεωρεί ενοχλητικότερο ελάττωμα των ανθρώπων την τάση να «έχουν άποψη». Καθώς κάθε κείμενο που αναφέρεται σε καινούργιο άλμπουμ των Fall, (και είναι πάρα πολλά, αυτό εδώ αφορά το 29ο), διατρέχει τον κίνδυνο να εξελιχθεί σε προσωπική δοξολογία του πρωτεργάτη του, ας συνοψίσουμε τα περί του Smith τονίζοντας πως είναι ένας ξεκαρδιστικός, αξιολάτρευτος τύπος που δεν ξεμένει ποτέ από έμπνευση. Το «Ersatz G.B.» είναι κανόνι, ένα θριαμβικό, καταιγιστικό άλμπουμ που ροκάρει γρηγορότερα, σκληρότερα, εκκωφαντικότερα από οποιαδήποτε πρόσφατη κυκλοφορία της μπάντας, έστω και αν ήταν όλες τους παντοδύναμες. Το «Cosmos 7» καλπάζει με ιλιγγιώδη ντραμς και γκαραζιέρικα ριφ, το «Monocard» αγκομαχά υπό το βάρος σερνάμενων, χεβιμεταλάδικων μεγατόνων θορύβου, το μονολιθικό ροκαμπίλι του «Mask Search» κοπανάει χωρίς αναστολές, το «Nate Will Not Return» σε απάγει σε έναν φαζαριστό Stooges υπόκοσμο. Όπως η ποδοσφαιρική σεζόν, όπως μια εφήμερη καψούρα, έτσι και το κάθε καινούργιο άλμπουμ των Fall εξυπηρετεί συγκεκριμένο σκοπό: πωρώνεσαι, το λιώνεις, το παρατάς περιμένοντας το επόμενο.

twitter: @markesmith

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2/12
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Μ.Μ.Θ., 21:00
ΚΤΙΡΙΟ Β'

Ludwig van Beethoven
Συμφωνία αρ. 4 σε σι ύφεση μείζονα, έργο 60

Wolfgang Amadeus Mozart
Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 17 σε σολ μείζονα, KV 453

Emil Tabakov
Πέντε βουλγαρικοί χοροί

Διευθυντής ορχήστρας: Emil Tabakov

Πιάνο: Arta Arnicane

Ο Εμίλ Ταμπάκοβ συγκαταλέγεται στους επιφανέστερους Βούλγαρους μαέστρους και συνθέτες· απόψε μας επισκέπτεται και με τις δύο ιδιότητες.

16/12
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Μ.Μ.Θ., 21:00

Johannes Brahms
Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2 σε σι ύφεση μείζονα, έργο 83

Antonin Dvořák
Συμφωνία αρ. 9 σε μι ελάσσονα, έργο 95 («Από τον Νέο Κόσμο»)

Διευθυντής ορχήστρας: John Georgiadis

Πιάνο: Laure Favre-Kahn (Θεσσαλονίκη)

Απόψε το πρόγραμμα περιέχει δύο αριστουργήματα της κλασικής μουσικής: το Δεύτερο Κοντσέρτο του Μπραμς, που στέκεται σαν κολοσσός στο ρεπερτόριο του πιάνου, και την Ένατη Συμφωνία του Ντβόρζακ.

22, 23 /12
ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Μ.Μ.Θ., 21:00
ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΕ Ο.Μ.Μ.Θ.
"Θεσσαλονίκη – Σταυροδρόμι Πολιτισμών"
Εορταστική Συναυλία για την Ειρήνη
Σε συνεργασία με το Διεθνή Οργανισμό «Association des Artistes pour la Paix» (ADAP)

Johann Sebastian Bach

(22/12)
Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 4 σε λα μείζονα, BWV 1055
Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 3 σε ρε μείζονα, BWV 1054
Κοντσέρτο για 2 πιάνα αρ. 3 σε ντο ελάσσονα, BWV 1062
Κοντσέρτο για 2 πιάνα αρ. 2 σε ντο μείζονα, BWV 1061

(23/12)
Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 1 σε ρε ελάσσονα, BWV 1052
Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 5 σε φα ελάσσονα, BWV 1056
Κοντσέρτο για 3 πιάνα αρ. 1 σε ρε ελάσσονα, BWV 1063
Κοντσέρτο για 4 πιάνα σε λα ελάσσονα, BWV 1065

Διευθυντής ορχήστρας: John Georgiadis

Πιάνο: Rüya Taner, Κυπριανός Κατσαρής, David Lively, Nima Sarkechik, Ramzi Yassa, Israel Kastoriano, Hüseyin Sermet, Seta Tanyel, Γιώργος-Εμμανουήλ Λαζαρίδης

Εννέα εκλεκτοί πιανίστες με ζηλευτή διεθνή καριέρα συναντιούνται επί σκηνής και σχηματίζουν μία πολυεθνική ομάδα (μουσικής) κρούσης για την ειρήνη!

Εισιτήρια προπωλούνται από το Ταμείο της ΚΟΘ, Εθν. Αμύνης 2, τηλ. 2310 236990. Για τις συναυλίες στις 22 & 23/12 παρακαλούμε απευθυνθείτε στα Ταμεία του ΟΜΜΘ, τηλ. 2310 895938-9

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Γιάννης Μπουτάρης
Εφ’ όλης

Έναν περίπου χρόνο μετά τη νύχτα-θρίαμβο που έφερε τα πάνω κάτω και πήρε τη Θεσσαλονίκη, ο δήμαρχος μας μιλάει εφ’ όλης και προκύπτει αυτό που ξέρουμε: ο κύριος Γιάννης Μπουτάρης είναι natural high!

Συνέντευξη **Στέφανος Τσιτσόπουλος, Δημήτρης Καραθάνος** Φωτογραφία **Γεωργιάννα Κιόση, Τζουλιάνα Καριπίδου (Arte Di Tr3 Studio)**

ΚΑΛΕΣΤΕ ΣΤΟ 13888 | www.ote.gr .SHOP cosmote ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Η τιμή προσφοράς ισχύει για τους 12 πρώτους μήνες, προϋποθέτει 12μηνη παραμονή στην υπηρεσία και ισχύει για κατόχους οικιακής τηλεφωνικής σύνδεσης ΟΤΕ. Η μετάδοση των καναλιών σε Υψηλή Ευκρίνεια (High Definition) γίνεται προς το παρόν μόνο στην ΟΤΕ TV Μέσω Δορυφόρου. Οι υπηρεσίες Video On Demand είναι προαιρετικές, με επιπλέον χρέωση, και διατίθενται μόνο στην ΟΤΕ TV Μέσω Conn-x.

Πέρασε ένας χρόνος από τις εκλογές του Οκτώβρη και τις μεγάλες προσδοκίες που γεννήθηκαν τότε. Πώς αξιολογείτε το διάστημα που μεσολάβησε; Πιστεύω πως, αν γινόταν τώρα μια δημοσκόπηση, θα παίρναμε μεγαλύτερα νούμερα. Αυτό εισπράττω στον δρόμο. Ένα επαναλαμβανόμενο «βάστα, δήμαρχε, καλά τα πας». Και το ακούω σε απίστευτο βαθμό από νέους ανθρώπους. Η ώρα 12 το βράδυ, σου λένε «έλα να βγούμε φωτογραφία». «Με κοροϊδεύουν τώρα;» σκέφτομαι.

Επειδή είστε αγαπητός, λέτε; Και επειδή ζείτε ανάμεσά μας, δεν είστε απόμακρος; Αυτό που χαρακτηρίζετε αγαπητή προσωπικότητα, το ερμηνεύω ως εξής: είμαι αντισυμβατικός. Και ήμουν σε όλη μου τη ζωή. Και παρόλο που υπάρχουν χοντρά προβλήματα, με την καθαριότητα, το κυκλοφοριακό, που μοιάζει αδύνατο να ξεπεραστεί, υπάρχει πρόβλημα μέσα στο ίδιο το δημαρχείο, με την ποσότητα των εγγράφων, την ταχύτητα λήψης αποφάσεων, ο κόσμος κατανοεί.

Τα προβλήματα όμως γίνονται όπλο στα χέρια κάποιων ανθρώπων, για να σας αμφισβητήσουν συνολικά. Που ούτως ή άλλως σας αμφισβητούσαν. Ότι απλώς ήσασταν λόγια, λόγια, λόγια, και καμία συναίσθηση της στυγερής πραγματικότητας. Από την άλλη, είστε δήμαρχος και οφείλετε να δίνετε λύσεις. Γι' αυτό και βάλαμε μπροστά ένα σωρό λύσεις. Ο «Καλλικράτης» φέρνει καινούργιες αντιλήψεις, τις οποίες αξιοποιούμε. Τι κάναμε; Φέραμε άτομο πεπειραμένο στη δημόσια διοίκηση, προκειμένου να φτιάξει το νέο οργανόγραμμα. Μέσα στο πλαίσιο του «Καλλικράτη», μειώνουμε κατά 30% τις διευθύνσεις. Άρα, τη γραφειοκρατία, τις κωλυσιεργίες, τις αλληλοεπικαλύψεις.

Τα σκουπίδια είναι το Νο1 πρόβλημα της πόλης. Είχατε πει ότι θα το λύσετε στο εξάμηνο, ζητήσατε παράταση, αλλά πάλι η πόλη δείχνει άσχημη. Με το νέο έτος, θα προμηθεύσουμε τα σουπερμάρκετ και τις επιχειρήσεις με ειδικούς κάδους πολλαπλάσιας χωρητικότητας, που λειτουργούν με πρέσες. Τους χρεώνουμε, στην ουσία τους υποχρεώνουμε, να αγοράσουν τους κάδους, ως κανόνα προδιαγραφής, και θα επιβάλλουμε πρόστιμο στις περιπτώσεις που διαπιστώνουμε ρύπανση. Ένα δεύτερο πακέτο είναι η ανακύκλωση. Έρχονται καινούργιοι κάδοι και ταυτόχρονα συνεργαζόμαστε με το πανεπιστήμιο για να πετύχουμε καλύτερη χωροθέτησή τους. Το κυριότερο, μελετάμε πιο μακροπρόθεσμες λύσεις. Είχα μια συνάντηση στο Παρίσι με τον δήμαρχο της Νίκαιας και του ζήτησα βοήθεια. Εκεί, λοιπόν, όπου παρουσιάζονται πολλές ομοιότητες με εμάς, ίδιος πληθυσμός, όμοια γεωγραφία, επέκταση κατά μήκος της θάλασσας, εκεί χρησιμοποιούν την υπηρεσία καθαριότητας ως επιτελική μονάδα και δημοπρατούν τα πάντα. Ακολουθείται μια διαδικασία, στο τέλος της οποίας τα σκουπίδια μετατρέπονται σε καύσιμα. Εξίμισι εκατομμύρια εισπράττει η Νίκαια από αυτή τη μονάδα. Φωτίζεται όλη η πόλη. Και η μονάδα είναι στο λιμάνι. Με κανέναν κίνδυνο αποβλήτων, στο επίπεδο που έχει φτάσει η τεχνολογία. Πήγαμε και στο Τελ Αβίβ, και στην Κωνσταντινούπολη. Ξέρεις τι κάνουν εκεί; Δίνουν άδεια σε χιλιάδες ρακοσυλλέκτες να μαζεύουν το ανακυκλούμενο υλικό και να το πουλάνε. Θα δώσουμε και εμείς κίνητρα να δημιουργηθούν εταιρίες συλλογής, διότι δε φτάνει το δυναμικό του δήμου. Όχι γιατί δεν υπάρχει το υλικό. Με δυο χιλιάδες άτομα προσωπικό; Θα έπρεπε να είναι γλειμμένη η πόλη. Κωλοβαράνε. Κωλοβαράνε! Οι μισοί εξ αυτών είναι ελεύθεροι ιατρού. Δύσκολη δουλειά να είσαι στο απορριμματοφόρο ή στο σάρωμα, δε λέω. Αλλά δε γίνεται να μην μπορεί να δουλέψει κανείς. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα: Φιλοδοξούμε ο δημοτικός υπάλληλος να φορά καρφίτσα και να δηλώνει περήφανος. Να μην κρύβεται.

Το κυκλοφοριακό και η καθαριότητα παραμένουν τα δύο μεγαλύτερά σας στοιχήματα. Την ίδια ώρα όμως, και ενώ πλησιάζουν τα 100 χρόνια από την απελευθέρωση της πόλης, 100 δημοτικούς αστυνομικούς να βάλετε στην Τσιμισκή, πάντα κάποιος θα διπλοπαρκάρει, και 100 καινούργια απορριμματοφόρα να αγοράσετε, πάλι ο Θεσσαλονικιός θα πετάει τα σκουπίδια του όπου θέλει. Ας μην τα ρίχνουμε, επομένως όλα στη δυσκαμψία του συστήματος. Έχουμε την εντύπωση ότι υπάρχει ένα έλλειμμα αστικού πολιτισμού στον δημότη της πόλης. Κάτι που φαίνεται κραυγαλέα στις απεργίες. Όλοι ξεφορτώνουν τα σκουπίδια τους, αρκεί να μην είναι σπίτι. Αυτό δεν είναι χειρότερο; Και όχι μόνο σκουπίδια. Στρώματα, καναπέδες, ντιβάνια, ό,τι βάζει ο νους σου. Το είχα πει προεκλογικά. Το στοίχημα είναι να αστικοποιηθεί ο πληθυσμός της πόλης. Δεν είμαστε αστοί. Είμαστε ρεμπέτ ασκέρι. Δε μας ενδιαφέρει ο δημόσιος χώρος, μόνο ο ιδιωτικός. Και όταν αδιαφορείς για τον δημόσιο χώρο, παύεις να είσαι αστός. Δε ζεις σε πόλη.

Συνοψίζοντας, ο πρώτος χρόνος εξαντλήθηκε σε μια σπουδή στο σύστημα, που τυχόν ρωγμές του τις εκμεταλλευτήκατε, και παράλληλα οργάνωση για το αύριο. Το κυριότερο ήταν η προσπάθεια να καταλάβουμε πώς λειτουργεί το σύστημα, πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε ταχύτερα τον «Καλλικράτη» και πώς μπορούμε να παρεμβαίνουμε. Η δουλειά του δήμου μπορεί να γίνει με 3000 άτομα, και το πιστεύω αυτό.

Τη στιγμή που είναι πόσοι; 5000. Και προσέξτε το εξής: η μισθοδοσία του δήμου είναι εφτάμισι εκατομμύρια τον μήνα, αλλά, αν ο αριθμός των εργαζομένων πέσει στους 3000, το κόστος κατεβαίνει στα 4 εκατομμύρια. 50 εκατομμύρια τον χρόνο μπορούμε να έχουμε εξοικονόμηση μόνο από τη μισθοδοσία. Τη στιγμή που εγώ περικόπτω τον προϋπολογισμό και είμαι ανήμπορος να κάνω ασφαλτοστρώσεις και έργα προστασίας.

Θα χρειαστεί να φύγουν άνθρωποι, ωστόσο. Πάνω από 2000 δουλεύουν με συμβάσεις περιορισμένου χρόνου. Οχτάμηνα, πεντάμηνα, άλλη μια ψηφοθηρική βλακεία. Υποχρεωτικά αυτοί θα φύγουν. Και μας ήρθαν πίσω 400 από αυτή την απίστευτη φάμπρικα του δικαστηρίου. Κρίθηκε ότι κακώς απολύθηκαν. Όταν ξεκαθαρίσουν όλα αυτά, δε θα παίρνω πλέον εννιακόσιους για να κάνω τη δουλειά μου. Θα παίρνω τριακόσιους πενήντα. Ώστε, σταδιακά, να μειωθούν τα έξοδα.

Σαν τον κύβο του Ρούμπικ περιγράφετε την πόλη. Πρέπει να γίνονται ταυτόχρονα πολλές περίπλοκες κινήσεις για να ταιριάξουν τα χρώματα. Είναι μια διαδικασία που θέλει πάνω από πέντε χρόνια. Τα πράγματα προχωρούν αργά, όχι μόνο γιατί δεν μπορείς να απολύσεις τον κόσμο, αλλά και γιατί δε βγαίνει η δουλειά. Δεν είμαστε έτοιμοι για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, δεν μπορούμε, παραδείγματος χάριν, να διεκπεραιώνουμε μια ληξιαρχική πράξη στον υπολογιστή μας, πρέπει να την κάνουμε αυτοπροσώπως. Τον Φεβρουάριο θα βγάλουμε δημοπρασία ανάθεσης σκουπιδιών σε ιδιώτη. Το δοκιμάζουμε στο δεύτερο δημοτικό διαμέρισμα, που είναι το μικρότερο. Σε πειραματικό στάδιο, για να δούμε πόσο κοστίζει, πόσο σωστά, πόσο τακτικά, γίνεται η δουλειά με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Πόσες ώρες δουλεύετε την ημέρα; Ξυπνάω στις 7:30 - 8:00, και συχνά δουλεύω μέχρι τώρα, που είναι 10 το βράδυ. Και αυτό που κάνουμε τώρα, δουλειά το θεωρώ.

Βλέπετε εφιάλτες; Ποτέ. Είμαι natural high. Και ό,τι κάνω, γίνεται με μια βασική αρχή: Ο δήμος δεν είναι επιχειρηματίας. Είναι αποστολή του όμως να ανοίγει πόρτες στην επιχειρηματικότητα. Για παράδειγμα. Πόσα γυμναστήρια διαθέτει ο δήμος; 15. Πόσα ιδιωτικά; 100. Τι προσφέρουμε εμείς και τι αυτά; Στα δικά μας, σημειωτέον, που είναι και ελλιπώς εξοπλισμένα, κανείς δεν αποδίδει λογαριασμό. Αν θέλουν, κόβουν αποδείξεις. Οπότε γιατί να μην καταργήσουμε τα δημοτικά γυμναστήρια, διατηρώντας υπηρεσίες μόνο για ΑΜΕΑ, τις οποίες θα προσφέρουμε δωρεάν; Έτσι, φωνάζουμε όλους τους ιδιοκτήτες, ερχόμαστε σε συμφωνία μαζί τους, τους ζητάμε να μειώσουν τις τιμές, κλείνουμε τα δικά μας γυμναστήρια, σταματάμε να νοικιάζουμε χώρους και να απασχολούμε προσωπικό, και κάνουμε αυτό που είναι η δουλειά μας: κοινωνική πολιτική. Ομοίως με τους παιδικούς σταθμούς. Έχουμε ένα σωρό. Όλοι οι δημοτικοί παιδικοί σταθμοί της Θεσσαλονίκης δουλεύουν χωρίς άδεια. Γι' αυτό και δεν μπορούν να απορροφήσουν κοινοτικά προγράμματα. Μπορούμε να τα μετακινήσουμε και αυτά; Υπάρχουν ένα σωρό τέτοιες περιπτώσεις, οι οποίες εξοικονομούν λεφτά.

Και τι θα πει το ΠΑΜΕ; Θα σας πούνε ότι τα βγάζετε στο σφυρί. Ας πούνε ό,τι θέλουνε. Ναι, κύριε, ιδιωτικοποιώ. Τι θα πει ιδιωτικοποίηση; Απολαμβάνει ο δημότης καλύτερων υπηρεσιών; Έχει οικονομικό όφελος; Προσφέρει αυτή την εξοικονόμηση σε αυτούς που την έχουν πραγματικά ανάγκη και τους οποίους ο ιδιώτης διαφορετικά δε θα προστρέξει; Πού είναι το πρόβλημά σου, επομένως; Ο ιδιώτης με τι τα μαζεύει τα σκουπίδια δηλαδή; Με κουνέλια; Άνθρωποι δεν τα μαζεύουν και πάλι τα σκουπίδια; Δίνουμε εργασία σε αυτούς τους ανθρώπους; Επιπλέον, δεν μπορώ πια να δέχομαι ότι από τις 6,5 ώρες ωραρίου του δημοτικού υπαλλήλου αυτός δε δουλεύει ούτε τις 3.

Όλες αυτές είναι θαυμάσιες ιδέες, που μας συνεπαίρνουν. Και τα σκουπίδια της Νίκαιας και της Κωνσταντινούπολης, και η επιχειρηματικότητα, όλα αυτά θα μας κάνουν να φύγουμε από δώ γεμάτοι ελπίδα, δυστυχώς όμως προσκρούουν σε μια ανυπόφορη καθημερινότητα, αποτέλεσμα της οποίας είναι ότι σήμερα επιχειρηματίες της περιοχής των Σφαγείων άδειασαν σήμερα τα

Master Franchisor in Greece: CALIN S.A. Tel: 210.68.40.005 - fax: 210.68.57.243 - E-mail: calzedon@otenet.gr
CALZEDONIA
• Ταιμισκή 25, τηλ.: 2310 244711
• Ι. Παραδείση 80, Καλαμαριά, τηλ.: 2310 448770
• Εγνατίας 96, τηλ.: 2310 239245
• 11ο χλμ. Εθνικής οδού Θες/νίκης - Νέων Μουδανιών (Εμπορικό Κέντρο "Mediterranean Cosmos"), τηλ.: 2310 471918
• Πραντσών & Κωλέττη (Εμπορικό Κέντρο "City Gate"), τηλ.: 2310 502143

σκουπίδια τους έξω από την αντιδημαρχία καθαριότητας. Μήπως υπάρχει έλλειψη επικοινωνίας στον τρόπο που επικοινωνείτε τις προτάσεις σας; Σύμφωνοι, αλλά αν αρχίσω να τα λέω αυτά χωρίς να μπορώ να τα κάνω, θα μου πουν ότι είμαι μόνο λόγια. Πρέπει να ωριμάσουν όλα. Διευκρινίζω όμως πως είμαστε σε στάδιο προετοιμασίας, και τα περισσότερα θα ανακοινωθούν ώς τις αρχές του έτους. Σχεδιάζουμε τον ξενώνα των απόρων. Τον οποίο κάνει δωρεά η Φιλόπτωχος Αδελφότης. Ψάχνουμε να βρούμε ένα ξενοδοχείο ή ένα άλλο οίκημα που να μπορεί να τον στεγάσει. Σκεφτόμαστε πολλά. Τα ΚΑΠΗ, για παράδειγμα. Τι κάνουν αυτά; Εκδρομές και χορούς. Άλλη μια προσοδοφόρα φάμπρικα. Συμφωνίες με μαγαζιά, πληρωμές με το κεφάλι, εκδρομές στου διαόλου τη μάνα. Η δική μου ιδέα είναι να δραστηριοποιηθούν οι ηλικιωμένοι στη φύλαξη πάρκων. Μόλις διαπιστώνουν αξιόποινη πράξη, να τηλεφωνούν στη δημοτική αστυνομία. Θα τους μάθουν οι μαμάδες και θα τους καλωσορίζουν, θα τους μάθουν όμως και οι παράνομοι και θα τους αποφεύγουν. Ένα δεύτερο πακέτο, το οποίο μπορεί να μοιάζει ουτοπικό. Βγάλε τις κυρίες από τα ΚΑΠΗ και καθοδήγησέ τες στη λαϊκή αγορά. Να φτιάχνουν μία φορά την εβδομάδα πίτες, γλυκά του κουταλιού, και να βγαίνουν να τα πουλάνε. Για να νιώσουν όλοι χρήσιμοι, αντί να κλαίνε τη μοίρα τους και να αισθάνονται παραπεταμένοι. Αυτά τα πράγματα γίνονται σε όλο τον κόσμο.

Εξ ορισμού θα πρέπει να διεκδικήσετε και δεύτερη τετραετία. Γιατί μας είχατε προετοιμάσει μονάχα για μία. Το καλοκαίρι του 2014 θα είμαι 72 χρονών. Αν δεν είμαι κουρασμένος, αν δεν έχω απαυδήσει, γιατί όχι; Μέχρι τώρα πάντως, το διασκεδάζω κιόλας.

Σας ιντριγκάρουν, δηλαδή, όλα αυτά τα εμπόδια. Υπάρχουν πλευρές της δουλειάς που είναι απαράδεκτες. Αυτή είναι η φύση της, όμως. Τα παράπονα στον δήμαρχο.

Τι σας παρακινεί πρωτίστως; Όραμα, πείσμα, θυμός; Θυμό δεν έχω. Είναι πιο ευγενείς οι προθέσεις μου. Έχω κλείσει πολλούς κύκλους στη ζωή μου. Και με ευχαριστεί που άνοιξα και αυτόν. Ποτέ δε φανταζόμουν ότι θα γίνω δήμαρχος. Και έχω πλήρη συναίσθηση ότι είμαι αντισυμβατικός. Όχι γιατί το κάνω λεζάντα. Αλλά γιατί δε γίνεται αλλιώς. Αυτός είμαι. Σκοτώθηκα με τους πανεπιστημιακούς, που δε θέλουν να με δούνε ούτε ζωγραφιστό, γιατί εκφράστηκα δημόσια για τις μεταρρυθμίσεις, σε δεύτερη φάση, γιατί κινήθηκα δικαστικά εναντίον του Μανουσαρίδη. Όταν όμως αυτοί ανέχονται ποινικά κολάσιμες πράξεις, τη στιγμή που το άσυλο έχει καταργηθεί, είναι κότες. Φοβούνται, λέει. Όποιος φοβάται, πάει και κοιμάται.

Το ότι όμως ο πρόεδρος των εργαζομένων του δήμου έφτασε στο σημείο να εισβάλει στον χώρο σας σπρώχνοντας και απειλώντας, μας τρομάζει. Καταρχήν, ήταν εκτός εαυτού. Μεθυσμένος, δεν ξέρω. Εγώ όμως δεν μπορώ να μην του κάνω μήνυση. Πέσανε όλοι να με φάνε. Γιατί να μην την κάνω, όταν καταπατιέται ο θεσμός; Καταλαβαίνω πάρα πολύ καλά ότι πολύς κόσμος είναι αγανακτισμένος. Όχι ο Μανουσαρίδης όμως. Καταρχήν, γιατί δε δουλεύει, καταχραζόμενος το συνδικαλιστικό του αξίωμα. Πράγμα που δεν τον εμποδίζει να δουλεύει εισπράκτορας σε εταιρία πνευματικών δικαιωμάτων ή να συνεταιρίζεται και σε ένα beach bar στη Χαλκιδική. Ρε, φίλε, γαμώ τον κομουνισμό σου.

Πολιτικά πώς νιώθετε με όλη αυτή την κρίση; Εξαιρετικά απογοητευμένος. Ενώ έχει διαλυθεί ο παραγωγικός ιστός, ενώ ψάχνεις με το μικροσκόπιο να βρεις ένα λεμόνι προέλευσης ελληνικής, εξακολουθούμε να ζούμε με δανεικά. Το τριήμερο της 28ης Οκτωβρίου δεν υπήρχε άδειο δωμάτιο στο Νυμφαίο. Σε όλη την Ελλάδα.

Τι αποδίδει η προσέγγισή σας προς την Τουρκία και το Ισραήλ; Το άνοιγμα που κάναμε στους Εβραίους και τους Τούρκους έχει διπλό στόχο. Εκμεταλλευόμαστε το παρελθόν, που για αυτούς έχει τεράστια σημασία, όπως μεταφράζεται στην υπόσχεση αμερικανοεβραϊκού λόμπι για διάθεση 1,5 εκατομμυρίων, προκειμένου η πλατεία Ελευθερίας να γίνει το 2012 χώρος μνήμης. Δεύτερον, όλη αυτή είναι μια ιστορία που μας βάζει σε διαδικασία εξωστρέφειας χωρίς λεφτά. Τι κάναμε; Ανοίξαμε τα παράθυρά μας. Πήγα και έκανα τον καραγκιόζη σε τηλεοράσεις στην Τουρκία, σε τηλεοράσεις στο Τελ Αβίβ. Πόσο κοστίζει αυτό; Μια προσωπική φθορά. Σαν αποτέλεσμα, συνέβη και το πρωτοφανές. Να έρθει υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας και να μείνει μιάμιση ώρα στο γραφείο μου. Και ξέρεις τι μου είπε; Έχεις προβλήματα με την οδό Ατατούρκ; Θα σου κάνω και εγώ μια Βενιζέλου! Ξέρεις σε τι επιμένει όμως; Θέλει χώρο λατρείας. Μία φορά τον χρόνο, όπως μας δίνουν αυτοί την Παναγία Σουμελά. Και θα τους τον δώσουμε. Αλλά το υπουργείο Εξωτερικών μου ζητά να περιμένω. Τι να περιμένω, ρε παιδιά; Ρώτησα τον πατριάρχη. Ο οποίος μου είπε «μας δίνουν και θα τους δώσουμε». Τι να περιμένουμε;

Διαθέτετε 2,5 εκατομμύρια για τον εορτασμό του «2012». Ταυτόχρονα, ο δήμος συμμετέχει σε χρηματοδοτήσεις φεστιβάλ, εκθέσεων, food festival, biennale. Είναι χρήσιμα όλα αυτά; Όλα αυτά όμως γίνονται με πολύ χαμηλούς προϋπολογισμούς και σημείωσαν μεγάλη επιτυχία. Για αυτό και δέχτηκα να γίνω πρόεδρος του Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Από σινεμά δεν ξέρω τίποτα. Αλλά πέτυχα να γίνονται οι συνεδριάσεις εδώ, κατάφερα να βάλω δύο άτομα του δήμου στο συμβούλιο, και ζήτησα να αποκτήσει το φεστιβάλ μια ταυτότητα. Οποιαδήποτε. Εμείς δεν μπορούμε να γίνουμε Κάννες. Αλλά ας είμαστε κάτι ξεχωριστό.

Είχατε υποσχεθεί στον εαυτό σας ότι θα ξεκουράζεστε μία μέρα την εβδομάδα. Δεν το κατάφερα. Αυτό που θέλω πρωτίστως είναι να μη με αλλάξει η δημαρχία, να την αλλάξω εγώ.

De Facto

Μικρές ώρες, μεγάλες στιγμές!

Ας το παραδεχτούμε. Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από το να χάνεις τον εαυτό σου σε ένα café-bar με ατμόσφαιρα και χαρακτήρα. Σε πείσμα των δυσκολιών, παρά τις έγνοιες, το στρες, τις κρίσιμες στιγμές, το μπαρ είναι το απάγκιο στο οποίο στρέφεται η καθημερινότητα, όταν θέλει να αποφορτιστεί. Ο Ρέιμοντ Τσάντλερ τα λάτρεψε: «Τα προτιμώ την ώρα που ανοίγουν. Όταν ο αέρας είναι δροσερός και όλα λαμποκοπάνε. Το πρώτο ήσυχο ποτό της ημέρας σε ένα ήρεμο μπαρ. Υπέροχη αίσθηση». Ο Τζορτζ Όργουελ έγραφε ποταμούς λέξεων αφιερωμένων στην κουλτούρα τους. Ενώ ο Ίαν Ράνκιν διέδωσε το «Oxford Bar» στα πέρατα της οικουμένης.

Το δικό μας αγαπημένο café-bar είναι επίσης περίφημο και βρίσκεται ένα βήμα μακριά από τους κεντρικούς δρόμους, σοφά τοποθετημένο στο σημείο που τέμνει την Αγίας Σοφίας με την Τσιμισκή, προσφέροντας ταυτόχρονα προσβασιμότητα αλλά και την αναγκαία απόσταση από το σούρτα φέρτα της αγοράς. Το «De Facto» χωρίζεται σε τρία επίπεδα, μπάρα, καθιστικό και εξωτερικό, ωστόσο καμιά διάκριση δεν υπάρχει μεταξύ των θαμώνων, μπορείς να φυσάς μια αχνιστή κούπα ή να υψώνεις ένα κρασοπότηρο στα χείλη, χωρίς να προκαλείς την παραμικρή δυσαρμονία στο περιβάλλον. Το ίδιο ισχύει και για την ανθρωπογεωγραφία: Υπάρχουν αυτοί που διαβάζουν απορροφημένοι, υπάρχουν αυτοί που καταγίνονται με λάπτοπ, υπάρχουν οι παρέες που κουβεντιάζουν επί παντός του επιστητού, υπάρχουν ορισμένοι που κρατούν το τέμπο στη μουσική, και υπάρχουν, τέλος, εκείνοι που παρατηρούν όλο αυτό το διαπροσωπικό κύμα, μιας και δεν υπάρχει καλύτερο μέρος για να εντρυφήσεις στην ανθρώπινη φύση από το μπαρ.

Το «De Facto» διαθέτει άκρως ενημερωμένη κάβα, αυτό είναι πια γνωστό. Έχει περίπου 20 ετικέτες επώνυμου κρασιού, που σερβίρονται σε φιάλη ή ποτήρι, με τιμές που ξεκινούν από τα 4 ευρώ. Η γκάμα των κοκτέιλ ξεπερνά τα 20, με δημοφιλέστερες προτάσεις τα Bloody Mary, Marguerita, Martini μαστίχα, Cosmopolitan, και τιμές από 5 ευρώ. Οι ποικιλίες μπίρας φτάνουν τις 13, ελληνικές, εισαγωγής, ξανθιές, κοκκινομάλλες, μελαχρινές, με τη βαρελίσια Stella Artois και την draught κόκκινη μοναστηριακή Leffe roja να ξεχωρίζουν, εφόσον σερβίρονται πάντοτε ολόφρεσκες. Τα malt καταλαμβάνουν μια σεβαστή ποσότητα των γυάλινων προθηκών, ενώ τον αριθμό τους ανταγωνίζονται εσχάτως τα λευκά premium, ιδιαίτερα το τζιν και η βότκα. Και καθώς όλα αυτά εκτιμούνται καλύτερα με τα ανάλογα συνοδευτικά, μπορεί κανείς να διαλέξει ανάμεσα σε φρέσκα σαντουιτσάκια, μπριός και μπρουσκέτες σε ποικίλες γευστικές παραλλαγές.

Η μουσική που ακούμε στο «De Facto» είναι επιμελώς ατημέλητη, μιας που στο μπλέντερ χωράνε με περισσή άνεση το indie rock, η soul, το rock'n'roll, η jazz, ενίοτε και τα breaks. Χωράνε επίσης και όλες οι καλλιτεχνικές τάσεις, εφόσον οι μηνιαίες εκθέσεις του café-bar φιλοξενούν σημαντικό αριθμό πρωτοεμφανιζόμενων και καθιερωμένων δημιουργών όλων των αρτίστικων εκφάνσεων. Με αυτά τα δεδομένα, εύλογα θα ξεχειμωνιάσουμε και φέτος εκεί, στο μικρό café-bar της Παύλου Μελά, που όλα όσα το συναποτελούν βροντοφωνάζουν «κλασικό»!

Παύλου Μελά 19, Θεσσαλονίκη Τ: 2310 263 674

advertorial

Coffin Joe
Θα φτύσω στους τάφους σας

Τρόμος, σεξ και LSD, πάμε σινεμά μαζί; Αν ανήκεις σε αυτούς που πιστεύουν πως η Βραζιλία βγάζει μπάλα, μπανάνες και καφέ, βάλε στο dvd σου μια ταινία του Coffin Joe και δες όση καλτιά κι όσο τρόμο αντέχεις.
Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης**

Zé do Caixão. Αν δεν τα μιλάς τα πορτογαλικά, Coffin Joe. Θα μπορούσες να τον αποκαλέσεις και Τζο ο Νεκροθάφτης. Το alter ego του κινηματογραφιστή Jose Mojica Marins (Χοσέ Μοχίκα Μαρίνς), ο από μηχανής θεός των βραζιλιάνικων b-movies, το αφεντικό μιας πόλης-φάντασμα στη μέση του πουθενά, όπου όλα μπορεί να συμβούν. Δηλαδή;

Ο αντι-ήρωας που επινόησε ο Jose Mojica Marins συστήνεται στο κοινό τον Νοέμβριο του 1964 με την πρώτη του ταινία «At Midnight I'll Take Your Soul». Φόνοι, παραισθήσεις, βιασμοί, σκηνές σαδισμού και ψυχωτικοί μονόλογοι τρέχουν στα καρέ ενός φιλμ. Επτά μήνες πριν, η Βραζιλία, που τελεί υπό καθεστώς κοινωνικής και πολιτικής κρίσης, παραδίδεται στη δικτατορική διακυβέρνηση που επιβάλλει πραξικοπηματικά ο στρατός και θα διαρκέσει ώς το 1985. Ανελευθερία, εξοντώσεις πολιτών, παιδιά που υποχρεώνονται να παρίστανται ως μάρτυρες στα βασανιστήρια των γονιών τους, όσα γίνονται συνήθως όταν οι στολές αντικαθιστούν τις γραβάτες.

Ο Coffin Joe, τον οποίο υποδύεται ο ίδιος ο σκηνοθέτης Jose Mojica Marins, προκαλεί τον φόβο και τον τρόμο ενδεδυμένος με τη μαύρη περιβολή του. Ο νεκροθάφτης αυτός πουλάει στεγνά τους καλύτερούς του φίλους και, όταν τους σκοτώσει, βιάζει τις μνηστές τους. Με κάπα και ημίψηλο καπέλο που παραπέμπει στον Κόμη Δράκουλα του Μπραμ Στόκερ, ρημάζει τους φτωχούς κατοίκους σε μια παρτίδα πόκερ και, αν αυτοί αδυνατούν να πληρώσουν τα χρέη τους, τους τιμωρεί παραδειγματικά αφαιρώντας μερικά δάχτυλα από τα χέρια τους. Η σκοτεινή φυσιογνωμία περιφέρεται βλασφημώντας τα θεία, τρώει επιδεικτικά κρέας τη Μεγάλη Παρασκευή, περιφρονεί κάθε τι που αντίκειται στον τρόπο σκέψης του, ψάχνει απεγνωσμένα να βρει τη γυναίκα που θα του χαρίσει έναν διάδοχο. Εδώ δεν έχεις να κάνεις με μια ταινία τρόμου, όπου μερικές σακούλες κόκκινου πολτού και μερικά γκραν γκινιόλ πλάνα απειλούν τη γαλήνη του θεατή. Εδώ ο τρόμος είναι η θρησκοληψία της κοινωνίας, ο έμφυτος μισανθρωπισμός, το μέγεθος των εμμονοληπτικών διαθέσεων του πρωταγωνιστή. Η κινηματογραφική τριλογία του Coffin Joe συμπληρώθηκε με τις ταινίες «This Night I'll Possess Your Corpse» και «Embodiment Of Evil», που κυκλοφόρησαν το 1967 και το 2008 αντίστοιχα.

Όμως ο νεκροθάφτης έκανε κινηματογραφικά cameo και σε άλλες δημιουργίες του Marins. Το 1970 το φέρετρό του κουβαλά την ψυχεδέλεια της εποχής στο «The Awakening Of The Beast», που απαγορεύτηκε στη Βραζιλία για σειρά ετών. Ένας ψυχίατρος πειραματίζεται με τα αποτελέσματα του LSD σε τέσσερις ασθενείς του. Παράνοια, «αρρωστημένη» σεξουαλικότητα και άσκηση βίας σερφάρουν τις συμπεριφορές σε ένα σκληρό τριπάρισμα, στη δίνη του οποίου σε καλωσορίζει ο Coffin Joe. Εξερευνώντας τις σκοτεινές πλευρές της ψυχοσύνθεσής τους, οι ήρωές του καταλήγουν να βιώνουν ένα προσωπικό δράμα. Συμπέρασμα; Τα ναρκωτικά ακόμα κι αν φτάνουν για όλους, δεν οδηγούν πουθενά.

Ο 75χρονος βραζιλιάνος δημιουργός, που εκτός από το σινεμά, ασχολήθηκε με την τηλεόραση, τη συγγραφή σεναρίων και τα κόμικς, σήμερα αξίζει την προσοχή σου. Όχι γιατί ενέπνευσε το νεκρομέταλλο των Necrophagia και των Sepultura ή το πανκ των Horrors. Ούτε γιατί διακρίνεται για την επιβλητική φωτογραφία του και το αριστοτεχνικό ύφος με το οποίο δημιουργεί σκοτεινές ατμόσφαιρες στα έργα του. Αλλά, κυρίως, γιατί τόλμησε σε μια πολύ συντηρητική εποχή να θέσει στην κρίση του κοινού μια σειρά από ζητήματα, μπροστά στα οποία τα μεγάλα κινηματογραφικά στούντιο εθελοτυφλούσαν ή αψηφούσαν να πραγματευτούν. Δες το αν θέλεις κι έτσι. Την ίδια περίοδο στην Ελλάδα είχες Ξανθόπουλο και Βουγιουκλάκη.

SOUL @ Café Brulée

Κυριακή 20 Νοεμβρίου
& Κυριακή 4 Δεκεμβρίου

Δύο μαγικά απογεύματα με την υπογραφή του περιοδικού SOUL και του Στέφανου Τσιτσόπουλου. Απολαύστε μουσική με ψυχή και θεσπέσια ροφήματα, και αφήστε την Κυριακή να κυλήσει και να χορέψει με τον πιο SOUL τρόπο.

advertorial

café Brulée

@ Mediterranean Cosmos

Πριν το shopping και μετά το shopping. Για έναν γρήγορο espresso ή για ένα χαλαρωτικό long drink. Εντυπωσιακά μοντέρνο, φίνα διακοσμημένο και με μια ατμόσφαιρα που παραπέμπει σε ένα καραμελωμένο lounge, το Café Brulée είναι ένα spot που, με το που περνάς την πόρτα του, εντυπωσιάζεσαι. Από τα ηχεία ξεχύνονται εξαίσιες μουσικές, οι πολυθρόνες, τα τραπέζια και τα φωτιστικά συναρμολογούν ένα ιδανικό σκηνικό για να απολαύσεις μυρωδάτους καφέδες και με μαεστρία φτιαγμένα κοκτέιλ. Προσεγμένο μέχρι λεπτομέρειας, με ένα σέρβις πριγκιπικό, δεν είναι τυχαίο που έγινε ένα meeting melt point όχι μόνο για τους shoppers του εμπορικού κέντρου αλλά και για τις πιο groovικες παρέες της ανατολικής Θεσσαλονίκης. Φέτος τον χειμώνα, τα πιο ωραία πρωινά, τα πιο cool απογεύματα, οι πιο χαλαρές νύχτες αλλά και τα πιο «καμένα» σαν crème brûlée σαββατοκύριακα θα τα περάσεις εδώ. Θα τα καθίσεις εδώ. Θα τα συζητήσεις, θα τα χορέψεις και θα τα διασκεδάσεις εδώ. Γιατί το Café Brulée έχει έναν μοναδικό τρόπο να κάνει εσένα και την παρέα σου να νιώσετε πως δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από ένα στέκι που ξέρει και μπορεί να σου φτιάξει τη μέρα.

Café Brulée
Mediterranean Cosmos
www.cafebrulee.gr

Ιωάννα Κολλιοπούλου

Το αγορίτσι της διπλανής πόρτας

Το πιο σκληρά εργαζόμενο κορίτσι της φετινής θεατρικής σεζόν βάζει υποθήκη για ένα μέλλον που υπόσχεται πολλά, ζώντας ένα παρόν, όπου δε χρειάζεται πολλά για να νιώσει ευτυχισμένη.
Συνέντευξη Βιβιάνα Μηλιαρέση **Φωτογραφία** Νικόλας Λουκά

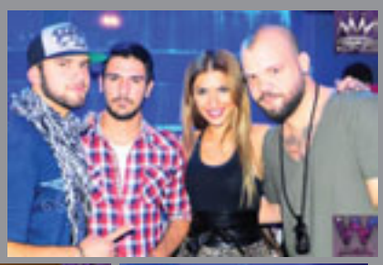
Αν εμφανιστείς στο κατώφλι της απρόσκλητη, θα σου ανοίξει φορώντας διαφορετικές κάλτσες και θα σε πάρει μια σφιχτή αγκαλιά. Θα σε τρατάρει γιαούρτι με βρώμη και μέλι και θα σε βγάλει στο μπαλκόνι να σε γνωρίσει στη φίλη της, μία μικροσκοπική ελιά «που ποτίζει κάθε δυο μέρες».

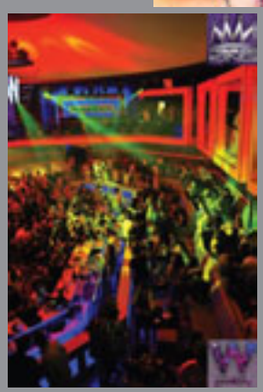
Η Ιωάννα είναι από αυτά τα κορίτσια που δε φοράνε τακούνια, δεν έχουν βάψει ποτέ τα νύχια τους, δεν παίρνουν τίποτα στα σοβαρά και λένε τα καλύτερα ανέκδοτα στην παρέα. Αισιόδοξη και μετρημένη, μιλάει περισσότερο με τα χέρια της και τα μάτια της παρά με τη βραχνή φωνή της. Εξάλλου, το θέατρο για εκείνη είναι πιθανό παντού...

Μπήκε και βγήκε πρώτη από το Εθνικό, ενώ τον περασμένο μήνα έκλεψε κυριολεκτικά την παράσταση, αφού κέρδισε το πρώτο βραβείο γυναικείου ρόλου στο 34ο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας για την ερμηνεία της στην ταινία «Ελένη» του Στέργιου Πάσχου. Το καλοκαίρι που μας πέρασε συμμετείχε στο Ηρώδειο, στη θεατρική παράσταση «Θρόνος Ατρειδών» του Άρη Ρέτσου, ενώ έπαιξε και στην ταινία «Τα Κωλόπαιδα» που προβλήθηκε στις Νύχτες Πρεμιέρας. Φέτος τον χειμώνα παίζει σε τρεις παραστάσεις του Εθνικού.

Όταν δεν τρέχει από πρόβα σε πρόβα, η Ιωάννα αλητεύει: θα την πετύχεις να οδηγεί ξυπόλητη και να τραβάει χειρόφρενα σε σκονισμένες αλάνες, να κάνει γυμνισμό με τις φίλες της σε κρυφές παραλίες και να σκαρφαλώνει στα δέντρα κυνηγώντας αδέσποτους γάτους. Δεν μπορεί χωρίς ύπνο, μουσική και φίλους. Ακούει από minimal μέχρι Κοέν, ενώ χορεύει πάντα με το «Mr. Big Stuff» από Jean Knight. Δεν ονειρεύεται τίποτα περισσότερο από το να είναι καλά, ενώ δηλώνει ευτυχισμένη όταν βουτάει τα πόδια της στην άμμο το καλοκαίρι.

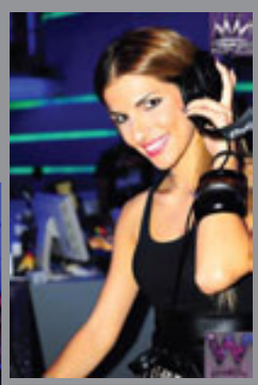
Η Ιωάννα Κολλιοπούλου φέτος τον χειμώνα συμμετέχει στις παραστάσεις του Εθνικού «Αντιγόνη» του Σοφοκλή σε σκηνοθεσία Τάκη Τζαμαργιά, «Νίκη» της Λούλας Αναγνωστάκη σε σκηνοθεσία Βίκτορα Αρδίττη και «Πυρκαγιές» του Ουάζντι Μουαουάντ σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Αρβανιτάκη.

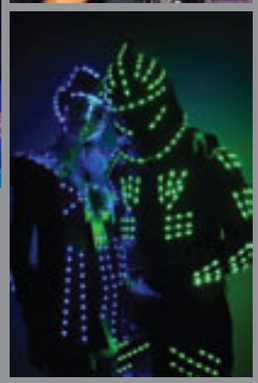

MAKE ME KING

SHOW ME LOVE

W FOR WOW WEEK

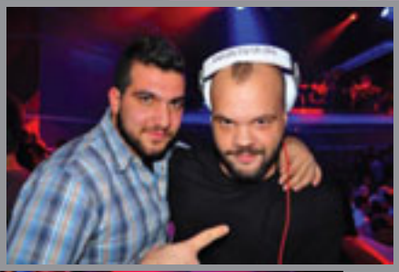
advertorial

W

MUSIC IS THE ANSWER

W

NIGHT CLUB

THESSALONIKI

Ανέβηκε στη Θεσσαλονίκη, σηκώνει όλη την πόλη στο πόδι και κάθε νύχτα που στήνει είναι μια wow κατάσταση, μια feel good γιορτή. Το μενού του W είναι η πιο party break συνέλευση όλων των τρελόπαιδων του βορρά. Τις τελευταίες εβδομάδες, τα vibes του new entry στον club χάρτη της Θεσσαλονίκης έγιναν η πυξίδα διασκέδασης για κάθε κορίτσι και αγόρι που επιζητά το ξέφρενο fun, τη mainstream ιδέα στην έξοδο, τα πάρτι που δε σταματούν σχεδόν ποτέ. Όποια βραδιά και αν βρεθείς στο W, θα νιώσεις το floor να δονείται από το groove των dexx του και θα καταλάβεις για τα καλά γιατί έγινε το talk of the town αστραπιαία.

Τρία διαφορετικά θεματικά πάρτι, τρεις διαφορετικές νύχτες, τρεις ευχές για να διώξεις τη ρουτίνα της εβδομάδας. Οι Πέμπτες στο W Club είναι βασιλικές, αφού το Make Me King πάρτι φοράει επάξια το στέμμα του πιο fabulous event στην πόλη και με r'n'b σκήπτρα δοξάζει στον αυτοκρατορικό χώρο του πριγκίπισσες και πριγκιπόπουλα από κάθε γειτονιά. Αποφεύγοντας τα τετριμμένα, ο DJ Silence παρέα με τον DJ The Man και την DJ Lane φιλοξενούν στα μικρόφωνα mc's, χαρίζουν το tempo στο πλήθος και δε χαρίζονται στην κονσόλα, αφού το βαρύ βιογραφικό τους εγγυάται ηδονικές στιγμές στα αφτιά και τον χορό. Τα b-boys και οι χορεύτριες εκεί, εσύ στον ρυθμό του, το glamour στο επίκεντρο.

Θέλει μόνο αγάπη; Η Παρασκευή και το Show Me Love φλερτάρουν την εβδομάδα με τους ήχους των Johnny Gerontakis, Sp Sakkatos και Chris Child σε ένα πάρτι που έχει περιοδεύσει κάθε αξιόλογο club εντός και εκτός της χώρας. Μια σύζευξη house και r'n'b ήχων, πολλά happenings, κέφι που τείνει στο άπειρο. Προσθέστε τα extreme visuals, και έχετε την οπτικοακουστική εμπειρία που κάνει την περιοχή των Σφαγείων να σπάει καρδιές.

Το W αγαπάει τη μουσική και, αν αναρωτιέσαι πώς είναι τα Σάββατα, Music Is The Answer. Αντώνης Δημητριάδης, Άκης Σημιντιρίδης και Pistol επιμελούνται με πολυσυλλεκτική έμπνευση το soundtrack του W, τα χέρια ψηλά, τα χαμόγελα πελώρια, οι clubbers σε πελάγη ευτυχίας. W, W και πάλι W, όπως W Wow Weeks.

Φρίξου 3, Περιοχή Σφαγεία, Τ: 2310 525 525

drog_A_tek
Too late to care

Η επταμελής οπτικοακουστική κολεκτίβα από την Αθήνα που μετρά δέκα χρόνια δράσης, επανέρχεται με καινούργιο άλμπουμ. Τι σημαίνει «information music» και πώς ακροπατάς ανάμεσα στον πειραματισμό και την ποπ παράγοντας σταθερά την πιο πρωτοποριακή μουσική που βγάζει αυτή η χώρα;

Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος** Φωτογραφία **Χρήστος Κοντός**

ΔΗΜΟΣ **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

THESSALONIKI
Food Festival

4 ΝΟΕ | 4 ΔΕΚ 2011

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης σας προσκαλεί
στο πρώτο Φεστιβάλ Γαστρονομίας

Γευστικές αναζητήσεις: έκθεση τοπικών προϊόντων

Τα παιδιά στην κουζίνα

Μονοπάτια της γεύσης

Biennale - Gastronomy: 9 νέοι chef μαγειρεύουν

Τρίτη Βράδυ τρώμε έξω

Thessaloniki Food Festival στις Βιβλιοθήκες

Γευστικά σταυροδρόμια

REDCREATIVE

foodfestival.thessaloniki.gr

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ bjcem

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ onan μία εταιρία μία νέα καλό για όλους

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΕΑΣ OLYMPIC

ΧΟΡΗΓΟΣ PYRAMIS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΡΤ3 · 97|5FM · Ν100

Συμπληρώσατε μία δεκαετία ύπαρξης. Από τα χειροποίητα cdr τριών ιντσών, τα μικρού και μεγάλου μεγέθους βινύλια ώς το οργασμικό για εσάς 2011, με το βραβευμένο σάουντρακ του «Homeland» αλλά και το LP που κυκλοφορείτε στα τέλη της χρονιάς, σε ποια στιγμή θα στεκόσασταν, αν ξαναγυρνούσατε πίσω στον χρόνο; Δεν κάνουμε απολογισμό. Δε στεκόμαστε κάπου. Αλλάζουμε τα πράγματα που κάνουμε συνεχώς. Δε νιώθουμε ότι αφήνουμε ένα καλλιτεχνικό έργο για να το αξιολογήσουμε. Μας θρέφει η φθορά και το τέλος των καταστάσεων που δημιουργούμε. Δεν κοιτάμε στην αρχή, αλλά στο τέλος. Όλες μας οι στιγμές είναι μία νέα αρχή για κάτι που θα φθαρεί και θα τελειώσει σύντομα.

Ελάχιστα ελληνικά σχήματα αντέχουν στη δοκιμασία του χρόνου. Τι κρατά εσάς μαζί; Δεν αντέχουμε τη συνήθεια στις σχέσεις. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι να τρωγόμαστε σαν τα σκυλιά. Τη μια στιγμή δεν αρέσει σε κανέναν τίποτα και την άλλη σε όλους όλα. Δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι ένας επιτυχημένος τρόπος να βιώνεις τη σχέση σου. Έτσι έχουν κυλήσει τα τελευταία 10 χρόνια... ένα βήμα πριν τη διάλυση κάθε μέρα.

Είναι οι drog_A_tek το σημαντικότερο πράγμα που κάνετε στη ζωή σας ή ένα παρακλάδι της; Νομίζουμε ότι είναι ένα μεγάλο μπέρδεμα να θέλει κάποιος να ξεχωρίσει τη ζωή σε παρακλάδια και να μην τη θεωρήσει σαν κάτι που υπάρχει ενιαίο, σαν κάτι που υπάρχει σταθερό. Γίνεται το σύνολο των ενεργειών σου καθημερινά να μην είναι κομμάτι της ζωή σου; Και πώς θα λέγεται αυτό το παρακλάδι; Μισοζωή;

Ανάμεσα στα συναισθήματα που απορρέουν από τη μουσική σας, ξεχωρίζουν διαχρονικά η απόγνωση, ο θόρυβος, η βία και η αστική αποξένωση. Πιστεύετε ότι σας ταιριάζει δημιουργικά αυτή η εποχή, με τις τόσο αρνητικές συνθήκες της; Αρνητικές συνθήκες υπάρχουν σε κάθε εποχή. Είναι διαχρονικές. Η μουσική μας είναι ένα ελαστικό πράγμα που επηρεάζεται από τον χρόνο, τον τόπο και την περίσταση. Δεν επιθυμούμε να δώσουμε μία οριστική ή άρτια καλλιτεχνική εικόνα σε αυτό που κάνουμε. Συνήθως τα πράγματα που κάνουμε μένουν ημιτελή ή ανεκπλήρωτα. Οπότε θα ήταν ψέμα να πούμε ότι μπορούμε να περιγράψουμε με επιτυχία μία περίοδο ή μία εποχή ηχογραφώντας μουσική.

Θα μας πείτε δυο πράγματα για το βλάσφημο, προβοκατόρικο εξώφυλλο του «Too Late To Care»; Και από πού προέρχεται ο τίτλος του; Το «Too Late To Care» περιέχει ηχογραφήσεις από το 2005 έως το 2011. Ο τίτλος είναι μέρος μίας μεγαλύτερης πρότασης που πάει κάπως έτσι: when you 've done it all, it 's too late to care, και υπήρχε σαν τίτλος ενός άλμπουμ που θα ολοκληρώναμε κάποια στιγμή από το 2006. Η φωτογραφία δημοσιεύτηκε στον Τύπο το 2008 και θεωρήσαμε ότι είχαμε βρει το εξώφυλλο αυτής της κυκλοφορίας. Για όποια από τις παραπάνω ημερομηνίες και εάν είχε βγει, θα σήμαινε και κάτι άλλο. Θα ήταν αφελές να νομίζουμε ότι μπορούμε να προβοκάρουμε ή να βλαστημήσουμε με ένα εξώφυλλο δίσκου. Αυτά που συμβαίνουν αυτή τη στιγμή είναι τόσο σοβαρά, που δεν επιδέχονται χαζολόγημα σε καλλιτεχνικές ανησυχίες.

Πρόκειται για ένα άλμπουμ φτιαγμένο για να συντροφεύει τις ώρες που βυθίζεται κανείς στη θλίψη; Είναι ένα άλμπουμ που θα ήθελε να μιλήσει για τη λαχτάρα για ζωή. Για τα πιο λαμπρά των συναισθημάτων. Αυτά χρειάζεται πόνος για να τα κατακτήσεις. Μπορεί άθελά μας να μείναμε μόνο στον πόνο.

Είστε προϊόν της Αθήνας; Θα φτιάχνατε μουσική ανάλογης έντασης, αν ζούσατε κάπου αλλού; Το τοπίο είναι βασικό στοιχείο αυτού που κάνουμε. Δεν είναι όμως το φυσικό τοπίο το μόνο που υπάρχει. Υπάρχει και το ψηφιακό τοπίο, που είναι μέρος της πραγματικότητας που ζούμε, και για αυτόν τον λόγο ονομάζουμε τη μουσική μας information music.

Έχετε δηλώσει πως «το χάος είναι φίλος των Αθηναίων». Μήπως όμως το χάος φτάνει πια σε ανυπόφορο επίπεδο; Δε θα θέλαμε να πάρουμε τη δουλειά των συγκοινωνιολόγων ή των πολεοδόμων και να εκφράσουμε μια γνώμη για τα υποφερτά ή μη υποφερτά όρια μιας πόλης. Για τους περισσότερους ανθρώπους, μια ανυπόφορη κατάσταση ή αποφεύγεται ή υπομένεται.

Σας αρέσει ο δήμαρχος Αθήνας Γιώργος Καμίνης; Σταθερά επιμένουμε ο κόσμος να μη διαβάζει άχρηστες πληροφορίες.

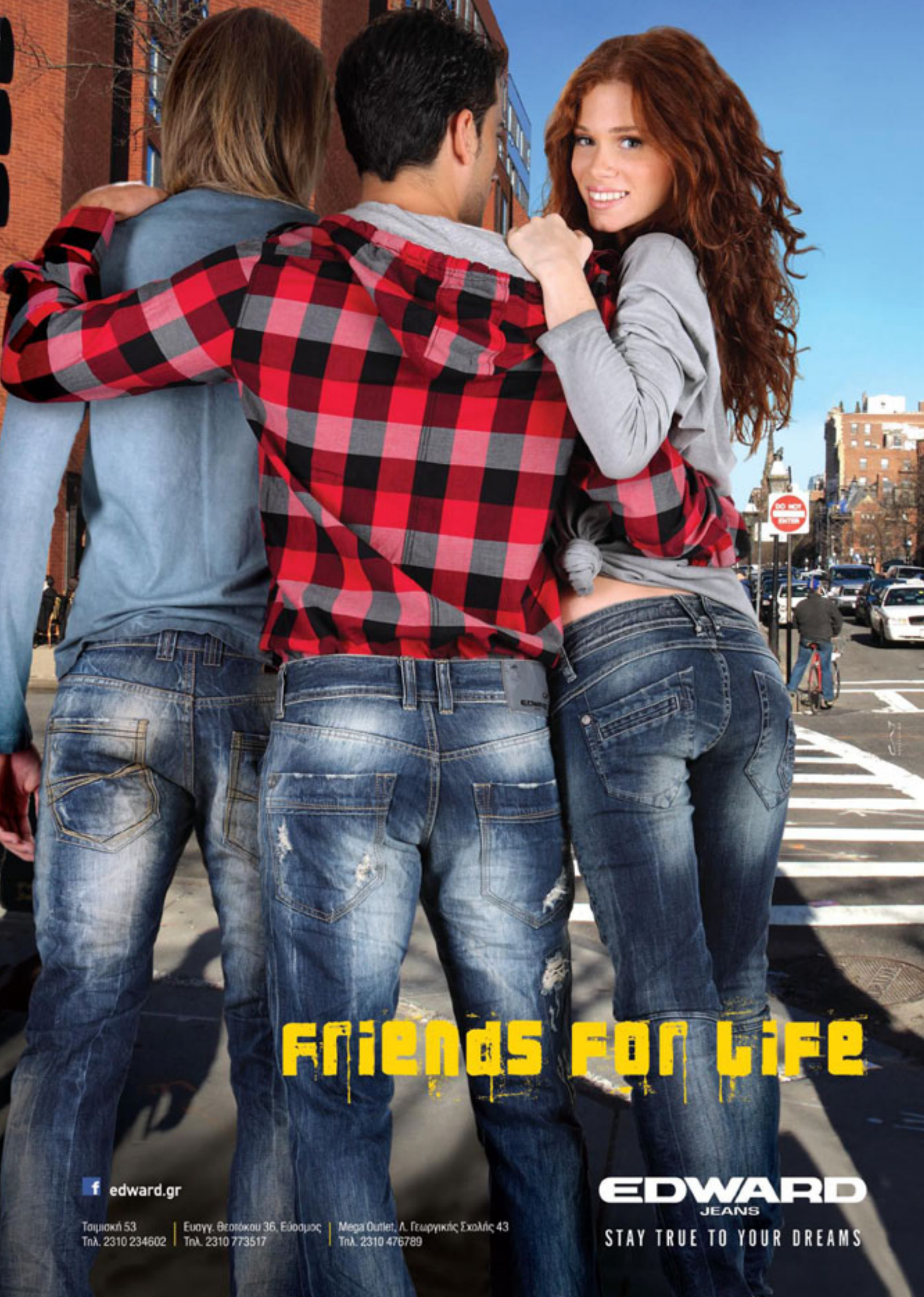
Ποιες λέξεις / εκφράσεις χρησιμοποιείτε κατά κόρον; Σαν όλους τους φυσιολογικούς ανθρώπους, το «θα» πάει κι έρχεται.

Ποια είναι η πιο καίρια καλλιτεχνική έκφραση σήμερα; Από τη μια, υπάρχει η κατεστημένη τέχνη, αυτή που διακινείται σε μουσεία, γκαλερί, οθόνες και έντυπα, και, από την άλλη, οι πόλεις βρίθουν από murals, graffiti, αυτοκόλλητα, συνθήματα, αφίσες. Το θέμα δεν είναι με ποιο τρόπο ή με ποιο μέσο θα κάνεις κάτι, αλλά αν έχεις να πεις κάτι σήμερα. Αν, στις μετρημένες μέρες σου, κάνεις έστω και ένα πράγμα που να αξίζει.

Ποιους ανθρώπους θα θέλατε να φέρετε πίσω στη ζωή για να παραβρεθούν στο κοκτέιλ πάρτι σας; Δεν πίνουμε κοκτέιλ.

Το «Too Late To Care» κυκλοφορεί σε βινύλιο περιορισμένων αντιτύπων με ένθετο cd από την Inner Ear.

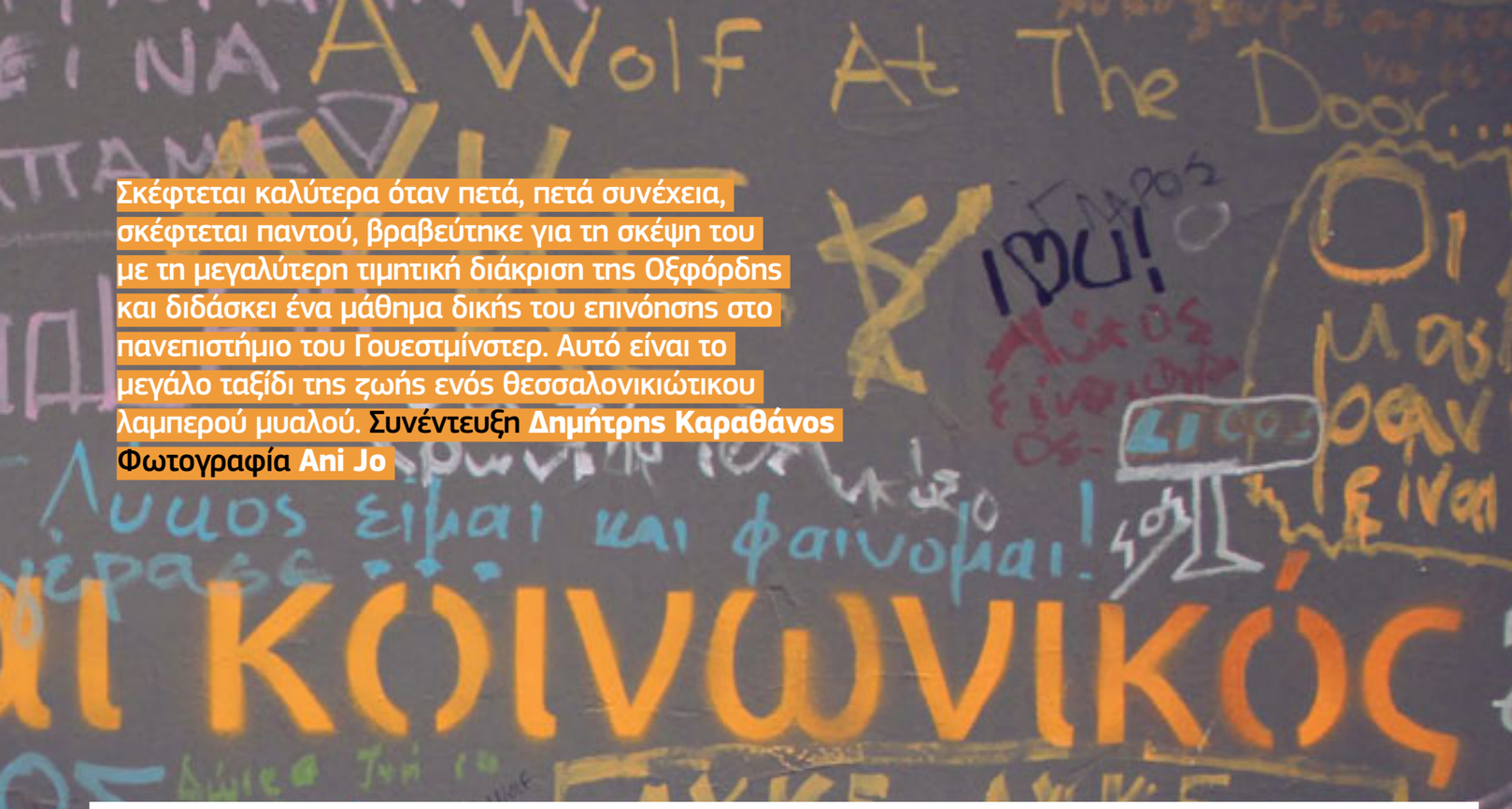
inner-ear.gr

Friends for Life
edward.gr
Ταμιακή 53
Τηλ. 2310 234602
Ευαγγ. Θεοτόκου 36, Εύοσμος
Τηλ. 2310 773517
Mega Outlet, Λ. Γεωργικής Σχολής 43
Τηλ. 2310 476789
EDWARD
JEANS
STAY TRUE TO YOUR DREAMS

Ανδρέας Φιλιππόπουλος-Μιχαλόπουλος

High flyin’ mind

Σκέφτεται καλύτερα όταν πετά, πετά συνέχεια, σκέφτεται παντού, βραβεύτηκε για τη σκέψη του με τη μεγαλύτερη τιμητική διάκριση της Οξφόρδης και διδάσκει ένα μάθημα δικής του επινόησης στο πανεπιστήμιο του Γουεστμίνστερ. Αυτό είναι το μεγάλο ταξίδι της ζωής ενός θεσσαλονικιώτικου λαμπερού μυαλού. Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος Φωτογραφία Ani Jo

Πότε έφυγες από τη Θεσσαλονίκη; Έφυγα από τη Θεσσαλονίκη στα 23 μου, αν και στην ουσία αποχωρούσα προ πολλού σταδιακά. Από μικρός, ξαμολιόμουν στην Ευρώπη με το Interail, και μάθαινα πάντα από τις αναχωρήσεις, η φόρα που με έσπρωχνε να φύγω μου κρατούσε ταυτόχρονα και το χέρι.

Γιατί δεν έγινες ένας δικηγόρος με κοστούμι, γραβάτα και γραφείο στα πέριξ της Δωδεκανήσου; Έχω απόλυτο σεβασμό προς τους δικηγόρους που εξιτάρονται από την εκάστοτε υπόθεση, αλλά δε θα τα κατάφερνα ποτέ. Όχι γιατί είμαι αιθεροβάμων, αλλά διότι είμαι ανίκανος να μη σκέφτομαι πέραν του δέοντος, να μην αναλύω κριτικά τα δεδομένα, ακόμα και να προσπαθώ να τα ανατρέπω, συχνά. Αυτή, βέβαια, είναι η κατεξοχήν νομική σκέψη, αλλά σε μένα φτάνει σε παροξυσμικό επίπεδο. Φοβάμαι πως θα με έπιαναν τα γέλια στο δικαστήριο, όπως με έπιαναν όταν με καλούσαν στο γραφείο του διευθυντή στο σχολείο.

Τι διδάσκεις στο Πανεπιστήμιο του Γουέστμινστερ; Ένα μάθημα δικής μου επινόησης, που το ονομάζω Law of the Environment. Διαφοροποιείται από το κλασικό Περιβαλλοντικό Δίκαιο στο ότι εδώ εξετάζουμε τη σχέση ανάμεσα στο ανθρώπινο, το φυσικό και το δικαϊϊκό, θέτοντας σωρεία ερωτημάτων. Παράλληλα, κάνω επιλεκτικά κάποιες διαλέξεις στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο και στο Δίκαιο Ακίνητης Περιουσίας, πάντοτε όμως με μια φιλοσοφική - θεωρητική προσέγγιση.

Ονειρευόσουν από μικρός την ακαδημαϊκή καριέρα ή προέκυψε στην πορεία, καθώς έψαχνες μια θέση στον κόσμο; Παραδόξως, όποτε ονειρευόμουν το μέλλον, αντίκριζα ένα πουλί να ίπταται σε μια μεγάλη γκρίζα απεραντοσύνη. Τίποτα θλιμμένο ή καταθλιπτικό γύρω από αυτή την εικόνα, απλώς η δική μου έλλειψη οποιουδήποτε σχεδίου. Αργότερα, πετώντας λίγο κοντινότερα, ανακαλύπτεις πως το μέλλον είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το προσωπικό σου φτερούγισμα, την ταχύτητα, το βλέμμα σου. Το τοπίο του μέλλοντος γίνεται προέκταση του σώματός σου. Έτσι προέκυψε η ακαδημαϊκή καριέρα. Απλώς ακολούθησα τη δική μου πτήση, ελισσόμενος ανάμεσα σε προσφορές, δυνατότητες και κακές εναλλακτικές.

Ποιο ήταν το βραβείο που θεσμοθέτησε το πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και πώς προέκυψε η βράβευσή σου; Το Oxford University Press Law Teacher of the Year Award είναι ένα βραβείο περιωπής, το οποίο απονέμεται στον καλύτερο καθηγητή δικαίου του συνόλου των βρετανικών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων. Πρόκειται για περιζήτητο βραβείο, αλλά αυτό που το κάνει σημαντικό είναι ότι βασίζεται αποκλειστικά σε υποψηφιότητες υποβαλλόμενες από τους φοιτητές. Στην περίπτωσή μου, ολόκληρη η τάξη του 2009-10 μαζεύτηκε για να γράψει ένα εκτενέστατο, σπαραξικάρδια όμορφο κείμενο, αιτιολογώντας την πρόταση βράβευσης. Έλαβα το γραπτό σε email ενώ βρισκόμουν στη Βαρκελώνη, περιμένοντας το λεωφορείο σε μια στάση. Άρχισα να το διαβάζω στην οθόνη του κινητού, και κόντεψαν να με πιάσουν τα κλάματα. Ξαφνικά, ένιωσα πως όλοι οι κόποι μου έπιασαν τόπο.

Conceptualizing the world! Τι ακριβώς παρουσίασες στο Όσλο, όπου ήσουν καλεσμένος; Αναρωτιέμαι πώς μπορεί κάποιος να κονσεπτάρει και να εγκλωβίσει εννοιολογικά τον κόσμο. Η παρουσίασή μου αφορούσε έναν κόσμο χωρίς περίβλημα, μια υποθετική πραγματικότητα όπου καλοί και κακοί συνυπάρχουν σε ασφυκτική εγγύτητα. Η έννοια «χωρίς περίβλημα» δεν υπονοεί την έλλειψη Παραδείσου και Κόλασης, αλλά την ανυπαρξία ενός σημείου από το οποίο μπορεί κανείς να κοιτάξει τον κόσμο και να τον περιγράψει, την απουσία του θεολογικού überobservation. Είμαστε όλοι κομμάτι του κόσμου, και κανείς δεν μπορεί να μας εξασφαλίσει μια απόσταση αναγκαία για να παρακολουθούμε τους εαυτούς μας να δημιουργούν και να καταστρέφουν. Αυτό σημαίνει πως μπορούμε να αντιληφθούμε αυτά τα πράγματα στρεφόμενοι προς τα μέσα, στον χώρο που καταλαμβάνει το σώμα μας καθώς συγχρωτίζεται με άλλα σώματα. Και προκειμένου να επεκτείνουμε αυτό τον χώρο, τον τεντώνουμε στα όριά του, ξεπερνώντας τις μικρές μας ταυτότητες, τους εθνικισμούς, τα δόγματα, τις θρησκείες και τις συνωμοσίες. Είναι μια δύσκολη μάχη που απαιτεί καθημερινή επένδυση, έναν διαρκή ανασχεδιασμό του πώς και πού και πότε κάποιος πορεύεται.

Φοβάσαι τα αεροπλάνα; Αγαπώ τα αεροπλάνα με την ίδια ένταση που τα μισώ. Τα χρησιμοποιώ όλη την ώρα, και πάντοτε ένιωθα πως η πτήση είναι ένα φλερτ με τον θάνατο. Από την άλλη, συνειδητοποιώ πως πάντοτε φλερτάρουμε με τον θάνατο, οτιδήποτε και αν κάνουμε. Ίσως για αυτό είμαι τόσο παραγωγικός εν πτήση. Κατανοώ κείμενα που θα με δυσκόλευαν, γράφω γρηγορότερα και πυρετωδέστερα, επινοώ καταστάσεις τρελές και ταυτόχρονα λογικές, ντοπάρομαι με τα ατμοσφαιρικά drugs. Πιστεύω πως οποιαδήποτε πράξη μας κοιτά τον θάνατο κατάματα, αλλά το να επιβιβάζεσαι σε ένα αεροπλάνο είναι σαν να του δίνεις τον αριθμό του τηλεφώνου σου.

Τι διαβάζεις αυτή τη στιγμή; Διαβάζω πολλά πράγματα ταυτόχρονα. Με ξετρελαίνει αυτό που συμβαίνει στα όνειρά μου όταν ανακατεύω βιβλία.

Μια αγαπημένη σου γειτονιά και γιατί στη Θεσσαλονίκη. Μια αγαπημένη σου γειτονιά και γιατί στο Λονδίνο. Νοσταλγώ γωνίες και σταυροδρόμια. Όχι πόλεις, ούτε περιοχές. Το αγαπημένο μου σημείο στη Θεσσαλονίκη είναι η Διαγώνιος, από την πλευρά της Παύλου Μελά. Ένα σημείο μετεπιβίβασης, το οποίο ενσαρκώνει τέλεια τη Θεσσαλονίκη, η οποία για μένα είναι μια πόλη διαγωνίων που ενώνουν ορίζοντα και θάλασσα. Από το Λονδίνο διαλέγω τη διαδρομή που κάνω με το ποδήλατο από τη Liverpool Street ώς την αγορά Spitalfields. Την είσοδο του λατρεμένου East End, με τους τρέντι και τους απόκληρους, τα ατελιέ και τις μπουτίκ, τα βιομηχανικά κτήρια, τη φυλετική ποικιλία.

Στο facebook δηλώνεις πως είσαι ευτυχισμένος μόνο όταν βρίσκεσαι ανάμεσα σε δύο μέρη: σε αυτό που αφήνεις πίσω και σε αυτό που πρόκειται να φθάσεις. Να συμπεράνω ότι ταξιδεύεις πολύ; Και αν ναι, για λόγους επαγγελματικούς ή αναψυχής; Ταξιδεύω πολύ, χωρίς να διαχωρίζω επαγγελματικά και προσωπικά ταξίδια. Πληρώνομαι για να σκέφτομαι, και μπορώ να σκεφτώ σε μια γέφυρα στη Βενετία, σε ένα μπαρ στην Κοπεγχάγη, στον κήπο της μητέρας μου, στη Χαλκιδική. Η ανάρτηση στο facebook, μια φράση που δανείστηκα από τον Τόμας Μπέρνχαρτ και έκτοτε επιγραμματίζει την ύπαρξή μου, αναφέρεται σε μια ανάγκη αναχωρητικότητας. Η στιγμή της αναχώρησης είναι αυτή του ακραίου πάθους και της συναισθηματικής επένδυσης, γίνεται το ορόσημο της περαιτέρω ιχνηλάτησης, η πυξίδα της χαρτογράφησης. Είναι μια φωνή μέσα μου, που δε μου λέει πού να πάω, απλώς φωνάζει «φύγε!». Μου ταιριάζει αυτό.

HARD TON

Χοντροί άντρες με φούστες

Τα πάχη του, τα κάλλη του, κι ένα μικρόφωνο για να τα ανατινάξει όλα. Ο Μαξ, όνομα και πράμα, είναι ένας καταστασιακός ρόλος που εμπεριέχει στιλ, ρυθμό, τραλαλά γκαρνταρόμπα και όλα τα παρελκυόμενα για να τρελαθούν οι χίπστερ. Το ντουέτο των Hard Ton ξανακάνει τη χορευτική μουσική γκλιτεράτη κι επικίνδυνη, καθώς πίσω από τον ζουμπουρλό τραγουδιστή, ο Μάουρο ρίχνει μπίτια. Κείμενο **Μαρίνος Σακελλαρίου** Φωτογραφία **LaQù**

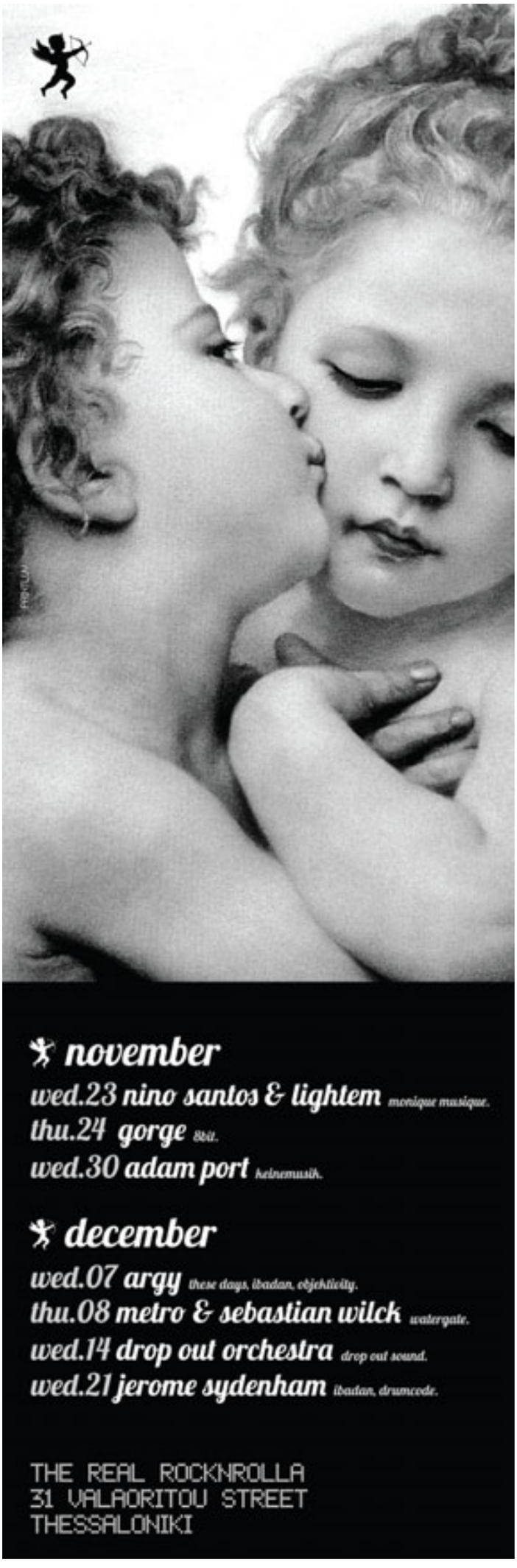

Ένα σοκ το παθαίνεις, όταν ο εγκέφαλός σου δεχτεί το οπτικό ερέθισμα από αυτό το αξιοπερίεργο ντουέτο, και συγκεκριμένα από τον frontman του. Έπειτα, είναι σειρά των αφτιών σου να αντιδράσουν στον ήχο τους. Όσων τα ώτα αγαπούν την ντίσκο στην old school μορφή της, αφήνοντας ωστόσο περιθώρια και σε ηλεκτρονικές τσαχπινιές, μπαίνουν στο fan club του καράφλα disco queen. Οι Βενετσιάνοι είναι φίλοι μας! Ο Μαξ είναι ο τραγουδιστής της υπόθεσης, αυτοαποκαλείται «η XXL disco diva του XXI αιώνα», και ο Μάουρο είναι ο dj. ΟΚ, το ξέρουμε πως η Ιταλία πέρα από μακαρονοειδή και πίτσες βγάζει και μεγάλους τραγουδιστές, αλλά τούτος εδώ ξεφεύγει κομματάκι. Το καλούπι σπάει, όταν τα τύπου Sylvester φαλτσέτα του συναντούν τις εφετζίδικες πίστες του Hi-NRG και σαν μαγικό τρικ, που ξεπηδάει μέσα από τον καπνό, βγαίνει το acid beat από το οποίο καθιερώθηκαν στην αντίστοιχη μουσική σκηνή. Θεωρούν κολακευτικό να ακούνε πως θυμίζουν Leigh Bowery, αλλά υπενθυμίζουν πως η μίμηση δεν είναι ο στόχος τους - προτιμούν να αποτίνουν φόρο τιμής στα μουσικά τους είδωλα, πάντα βάζοντας και δικές τους πινελιές.

Τα βιτσιόζικα αγόρια γνωρίστηκαν σε φετιχιστική ιστοσελίδα δασυτριχισμού, αλλά γρήγορα έσμιξαν μουσικά βλέποντας πως, πέρα από το πάθος για τις τρίχες, είχαν κοινό όραμα για ένα εντελώς νέο μουσικό υβρίδιο που θα έκανε αίσθηση. Δεδομένου του σουξέ τους, μάλλον το οραμά τους εκπληρώθηκε. Ο αυτοσαρκασμός ανεβαίνει σε υψηλά επίπεδα, όταν η φαλάκρα αντιμετωπίζεται ως ευκαιρία για μεγαλύτερης έκτασης μακιγιάζ και τα 150 κιλά ντύνονται με πρόστυχα φορέματα. Δέρμα, βινύλιο, πούπουλα, γουναρικά, ξώπλατα, ξώβυζα: την ντουλάπα των Hard Ton θα τη ζήλευαν τόσο επαγγελματίες της νύχτας όσο και ερασιτέχνες που κεκλεισμένων των θυρών ξεπατώνονται στον επιταχυνόμενο χορό που προκαλούν τα acid bassline ουρλιαχτά.

Εκτός από την γκαρνταρόμπα, και ο μουσικός εξοπλισμός του ντουέτου είναι θησαυρός: αποκλειστικά vintage ηλεκτρονική σαβούρα! Είναι λες και απαγορεύει στο επιτελείο του να χρησιμοποιεί οτιδήποτε μη αναλογικό. Για όσους καίγονται, η λίστα περιλαμβάνει 303, 606, 707, Oberheim DMX, Korg Monopoly, MS20, Prophet VS και άλλα τέτοια χαρωπά, που απαλλάσσουν τη μουσική του disco bear ντουέτου από αυστηρούς μουσικούς περιορισμούς, όπως, άλλωστε, περιμένει κανείς από μηχανήματα που ξεκινούν και σταματούν υπακούοντας σε δικούς τους απρόβλεπτους κανόνες! Το οπτικοακουστικό αποτέλεσμα είναι φαν ανεβάζοντας τα επιτρεπόμενα όρια εκκεντρικότητας. Το ότι στις μουσικές επιρροές του χοντρομπαλά Μαξ, πέρα από τα δεδομένα αστέρια Giorgio Moroder και Patrick Cowley της ντίσκο σκηνής, περιλαμβάνονται και μεταλλάδες, προσθέτει μια κάποια μαγεία. Στην πραγματικότητα, ο lead singer είναι 100% πωρωμένος, παίρνοντας εδώ και χρόνια μέρος σε live, έχοντας βγάλει δίσκους και τραγουδώντας μέταλ σε όλη του τη ζωή. Η ηλεκτρονική μουσική δεν υπήρχε στους μουσικούς του ορίζοντες. Θεωρεί, ωστόσο, ότι παρ' όλη τη φαινομενικά ριζική μετάλλαξή του, τη μέταλ (το πραγματικό του πάθος δηλαδή) δεν την έχει εγκαταλείψει, και ούτε σκοπεύει. Πρόκειται, λέει, καθαρά για ανανέωση γκαρνταρόμπας!

Το ότι ο Μαξ κλέβει την παράσταση επί σκηνής δεν προκύπτει τυχαία. Για να ετοιμαστεί για το σόου θέλει: 45 λεπτά για να έρθει στα ίσα του μετά από ένα γενναίο φαγοπότι, 30 λεπτά για να σχεδιάσει τι θα φορέσει, 30 λεπτά διαλογισμού για να βρει το κέφι του, 1 ώρα φωνητικό ξέσταμα, 2 ώρες μακιγιάζ, από τις οποίες η 1 περνάει βρίζοντας για τον χαμένο ανεμιστήρα (του οποίου η απουσία μεταφράζεται σε make up που λιώνει πριν την ώρα του), και κάνα 20λεπτο για να ντυθεί. Τρεχάτε, χιπστερόπουλα, ορμάτε, χιπστερίνες. Τούτος εδώ διαλαλεί ότι «το μέγεθος μετράει», θέλει να ξαναντύσει τον Κρις Ο' Ντόνελ Ρόμπιν, να γίνει το πέμπτο κορίτσι του «Sex and the City» και σε 5 χρόνια από τώρα να τραγουδάει για τη Βασίλισσα της Αγγλίας!

THE SHOPRANOS

Επιμέλεια **Λίνα Μανδράκου**

01

04

02

05

03

06

08

09

01 Παπούτσι **Decade Hi, adidas originals**
02 Ανδρικό εσώρουχο, **Intimissimi**
03 Παπούτσι **Converse/ John Varvatos, FF Group**
04 Μποτάκι **Blue, adidas Originals**
05 Παπούτσια **Monochrome Pack, Puma**
06 Sneakers **Misano Lacoste, notogalleries**
07 Ρολόι **Iron Big, Swatch**
08 Παπούτσι **WeSC, Prime Timers**
09 Παπούτσι **WeSC, Prime Timers**
10 Μπότα **Zerubia Lacoste, notosgalleries**
11 Αθλητικά **ZigStable, Reebok**
12 Γυναικείο τζιν, **A.L.E.**
13 Αθλητικά **ZigStable, Reebok**

07

10

12

11

13

01 Γυναικείες κάλτσες, **Calzedonia**
02 Αθλητικά **ZigWild Trail, Reebok**
03 Αθλητικά **ZigWild Trail, Reebok**
04 Μποτάκι, **Nike**
05 Ανδρικό t-shirt **Wrangler, VF Hellas**
06 Γυναικείο κασκόλ **Wrangler, VF Hellas**
07 Μποτάκι **Nike Dunk, Nike**
08 Ρολόι από την **Camouflage Collection, Swatch**

01

04

05

02

06

03

07

01 Γυναικεία μπλούζα, **adidas Originals**
02 Παπούτσι **Star Player Converse, FF Group**
03 Παπούτσι, **Diesel**
04 Sneakers **Misano Lacoste, notogalleries**
05 Γυναικείο μπουφάν, **A.L.E.**
06 Παπούτσια **Monochrome Pack, Puma**
07 Παπούτσι **Chuck Taylor Converse, FF Group**

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ημερολογιο 2012

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΣΙΡΙΔΗΣ

Στα χνάρια του «flâneur» και υπακούοντάς στην εντολή του Μπωντλέρ, ας περπατήσουμε τη Θεσσαλονίκη, ας την ξαναερωτευτούμε, ας μοιραστούμε τις εμπειρίες που μας χαρίζει. Το «Θεσσαλονενίκη» είναι ένα ημερολόγιο-σημειωματάριο για όσους ξέρουν να γλεντούν, να αγαπούν, να περπατούν και να διαβιούν στην πόλη, προσπαθώντας να αποκρυπτογραφήσουν τα μικρά και μεγάλα μυστικά των δρόμων, των ανθρώπων και των εποχών. 365 μέρες τον χρόνο, 24 ώρες το 24ωρο, αυτό το ημερολόγιο ας είναι η παρέα σου, ας είναι το μυστικό σου.

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

MOTEL

Shoegazing! Η Anastasia ποζάρει στον φακό του **Τάσου Βρεττού.** Για περισσότερη ομορφιά και περισσότερη μόδα, τρέχα γρήγορα στη σελίδα 88.

Ψηλόμεσο σορτς, **Stelios Koudounaris.**
Γκέτες, **Calzedonia.** Μποτάκια, **Puma.**

Athens special

Βάσω Καυκούλα

Χειμώνας στην Αθήνα. Ένας οδηγός για τις καλύτερες μπάρες, την ωραιότερη τέχνη, τα μουσικά στέκια, κι όλα όσα πρέπει να ξέρεις για την αστική διαβίωση, όπου το στιλ, ο χαρακτήρας, η κουλτούρα και οι παρέες φτιάχνουν τον χάρτη-κατάσταση της πόλης.
Κείμενο Δημήτρης Αθανασιάδης

Νίκος Παλαιολόγος

Βασιλική Σπύρου

Ηλίας Μπουτανιώτης

Κωστής Παπαθεοδώρου

Γιώργος Τσεριώνης

CHEAPART 17: You can CAMP here!

Συμπληρώνει δεκάξι χρόνια παρεμβατικής λειτουργίας στα εικαστικά δρώμενα έχοντας δημιουργήσει ένα διεθνές δίκτυο εκθέσεων τέχνης. cheapart 17, ένας καινούργιος πνεύμονας δημιουργίας στην καρδιά της Αθήνας που λέγεται Camp, ένας ζωντανός οργανισμός για τους καλλιτέχνες και το κοινό. Περισσότεροι από 150 καλλιτέχνες υποδέχονται τους φιλότεχνους από την 1η Δεκεμβρίου στα κοινά εγκαίνια της cheapart 17 και του Contemporary Art Meeting Point, που ανοίγει τις πόρτες του έπειτα από πολυετείς προσπάθειες. 200 τετραγωνικά μέτρα σε νεοκλασικό κτίσμα του 1890, πάνω στην ιστορική πλατεία Κοτζιά, ανάμεσα από το δημαρχείο της Αθήνας και το εμβληματικό κτήριο της Εθνικής Τράπεζας, στοιχειοθετούν έναν νέο χώρο συνομιλίας μεταξύ των δημιουργών και του κοινού. Η cheapart δημιουργήθηκε σαν φυσικό επακόλουθο πολλαπλών δραστηριοτήτων και σύνθετων ζυμώσεων. Σχεδιάστηκε στη δεύτερη φάση προσεκτικά, παρουσιάζοντας και αξιοποιώντας τη δουλειά καλλιτεχνών που συμμετείχαν στις εκθέσεις. Από το 1999 μέχρι σήμερα, εκθέτει εγκαταστάσεις και σύνθετες εικαστικές παραγωγές πέρα από τα τετριμμένα της ελληνικής εικαστικής σκηνής. Η μεγάλη συμμετοχή καλλιτεχνών, οι επιλεγμένες εκθέσεις, η υποστήριξη του κοινού και του εικαστικού χώρου αλλά και η εξάπλωση στον εκτός των συνόρων κόσμου δείχνουν έναν οργανισμό ζωντανό που σχεδιάζει χωρίς φόβο το μέλλον. Γιατί η τέχνη είναι μια γλώσσα οικουμενική.

cheapart
Α. Μεταξά 25 & Θεμιστοκλέους, Πλ. Εξαρχείων, Αθήνα
Ώρες: Δευτέρα - Κυριακή, 14:00 - 21:00
T: 210 3817 517
cheapart.gr

CAMP Contemporary Art Meeting Point
Ευπολίδος 4 & Απελλού 2, Πλ. Κοτζιά, Αθήνα
Ώρες: Δευτέρα - Κυριακή, 14:00 - 21:00
T: 210 3247 679
contemporaryartmeetingpoint.gr

FLORAL: Ραντεβού Εξάρχεια

Επιστρέφοντας ανανεωμένο πριν από τρία χρόνια και διατηρώντας το όνομα του παλιού καφέ «Floral», έγινε αμέσως ένα κλασικό στέκι σηματοδοτώντας το ξεκίνημα μιας νέας εποχής για την πολυσύχναστη και πολυαγαπημένη πλατεία Εξαρχείων. Σήμερα, γράφει τη δική του ιστορία. Το «Floral» είναι το σημείο αναφοράς όλων όσοι παραμένουν ορκισμένοι σωματοφύλακες της καρδιάς της πόλης. Θαύμασε την κλασική Bauhaus αισθητική του και διερεύνησε τα ίχνη από το ιστορικό καφέ-ζαχαροπλαστείο του 1935. Η γωνιά του ισογείου της «μπλε πολυκατοικίας» έχει την καρδιά ενός μεγάλου φιλόξενου σύγχρονου χώρου, που υποδέχεται τις συναντήσεις, τις συζητήσεις, τα φλερτ και τα χαμόγελα των φίλων του. Γιατί κάθε βραδιά στο «Floral» είναι ένας εξαιρετικός λόγος να συμμετέχεις σε όσα διαδραματίζονται στο κέντρο της Αθήνας. Με μια πρωτοποριακή και τολμηρή σύμπλευση με την ομάδα των εκδόσεων «Οξύ», το βιβλιοπωλείο που δημιουργήθηκε από κοινού διαφοροποιεί το «Floral» από οποιονδήποτε αντίστοιχο χώρο στην Αθήνα. Παρουσιάσεις βιβλίων, μουσικά live και θεματικά dj sets, προβολές ταινιών, γνωριμία με ξένα συγκροτήματα και καλλιτέχνες, βραδιές με συγγραφείς σε απρόβλεπτους ρόλους, διαγωνισμοί ποίησης, εικαστικές εκθέσεις, πάρτι, συνεντεύξεις Τύπου, ανοιχτές συζητήσεις και τόσα άλλα για να αξιοποιήσεις δημιουργικά τον χρόνο σου. Στον ευχάριστο χώρο των 330 τετραγωνικών του, η μέρα σου έχει το πιο ζωντανό ξεκίνημα, αφού η απόλαυση ενός περιποιημένου καφέ ξεφυλλίζοντας το αγαπημένο σου βιβλίο είναι μια στιγμή που πρέπει να ζήσεις. Ηθοποιοί, καλλιτέχνες, φοιτητές, βιβλιόφιλοι και νέοι επισκέπτες συναντώνται καθημερινά είτε για να δοκιμάσουν τις γεύσεις ελαφριάς σπιτικής κουζίνας, να περάσουν, να συζητήσουν, να επικοινωνήσουν, να ψυχαγωγηθούν. Όλη η πόλη βρέθηκε κάποια στιγμή στο «Floral» και έχει να διηγηθεί μια ζωντανή ιστορία. Αν δεν το έχεις ήδη κάνει, δεν έχεις παρά να ζήσεις τη δική σου.

Θεμιστοκλέους 80, πλατεία Εξαρχείων, T: 210 3800 070

NIXON: Αμερικάνικη νύχτα

Φέρε στο νου σου έναν πολυχώρο που διέπεται από τη νουάρ ατμόσφαιρα της αύρας του Μεσοπολέμου της κεντρικής Ευρώπης και λειτουργεί ως ένα σύνθετο bar-restaurant-cinema με την απλότητα και το ζεστό φιλικό χαμόγελο που συνοδεύει το αγαπημένο σου στέκι. Το «Nixon» ανθολογεί με τη νόστιμη american nouveau κουζίνα του, το ατμοσφαιρικό screening room του και τη ζεστή, σχεδόν μυθιστορηματική μπάρα του, τις πιο ενδιαφέρουσες στιγμές της αθηναϊκής νυχτερινής ζωής, συνιστώντας ένα place to be. Χωροθετημένο στην περιοχή του Κεραμεικού, σε ένα από τα λίγα οικοδομικά τετράγωνα της Αθήνας με βαρύνουσα υπόσταση, το «Nixon» δεν είναι απλώς ένα drinking spot αλλά ένα πεδίο συμβίωσης και συνύπαρξης των φυλών της πόλης. Φρέσκα υλικά που στα χέρια των εμπειρογνωμόνων, που επιμελούνται το bartending του, μετατρέπουν ένα κοκτέιλ σε μια γευστική εμπειρία που χρωματίζει την έξοδο της παρέας. Μια ντελικάτη ερμηνεία της σύγχρονης γαστρονομίας που αποδίδεται στο μενού και στο πιάτο σου από τα χέρια και τη δημιουργική αναζήτηση των σεφ του. Μια αίθουσα εξοπλισμένη με αναλογικά και ψηφιακά μέσα προβολής που αγκαλιάζει σινεφίλ αφιερώματα και θεματικές κινηματογραφικές προβολές με σαφή εικαστικό προσανατολισμό και ιδεολογικό πλαίσιο. Ναι, μπορείς να υποκύψεις στους γευστικούς πειρασμούς που προκαλούν τα νιόκι και τα ζυμαρικά με μποκοτσίνι ή φρέσκια σάλτσα βασιλικού. Ναι, το κυριακάτικο brunch είναι μια εμπειρία που αξίζει να την περιμένεις ολόκληρη την εβδομάδα συμμετέχοντας μυσταγωγικά. Ναι, το «Nixon» είναι η νέα γενναία Αθήνα που τιμά το «ευ ζην» χωρίς γιάπικα περιτυλίγματα και hip ψευδαισθήσεις.

Αγησιλάου 61Β, Κεραμεικός,
Τ: 210 3462 077

ΑΜΠΑΡΙΖΑ: Ο θυρωρός της νύχτας

Φέρνει στη μνήμη τα ατμοσφαιρικά μπαρ του παλιού καλού καιρού με κουλτούρα μουσικής και μπάρας-ορισμό του cheers good fellas. Jazz μελωδίες, funky ύμνοι και indie ακούσματα συνοδεύουν από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ την αύρα που συνθέτουν η σκούρα ξύλινη επένδυση και ο intellectual κόσμος του «Αμπάριζα». Μια cozy επιλογή για απολαυστικό καφέ στο κέντρο της Αθήνας, ακριβώς πίσω από το Σύνταγμα, ένα μικρό στο μάτι αλλά μεγάλο σε ψυχή στέκι που φροντίζει με τα αριστοτεχνικά επιμελημένα κοκτέιλ του και την εντυπωσιακή γκάμα ποτών που διαθέτει να περνάς καλά. Ναι, εδώ θα βρεις από τις κλασικές επιλογές ποτών μέχρι τις πιο εκλεκτικές προτάσεις σε ρούμι και ουίσκι. Στο στενάκι της οδού Λέκκα, ήχοι, εικόνες και κουβέντες μειξάρονται με την προσωπική φιλοσοφία του «Αμπάριζα» για εξόδους με ουσία, κατατάσσοντάς το σε ένα πολυσυλλεκτικό spot των Αθηναίων. Ένα πολυσύχναστο σημείο στο οποίο μπορείς να βρεθείς για ένα επαγγελματικό καφέ, να χαλαρώσεις μετά τη δουλειά ή να παρτάρεις μαζί με την παρέα σου το βράδυ για να δραπετεύσεις από την καθημερινότητα. Αν καθίσεις στον ψηλό πάγκο του, απολαμβάνεις το κρασί ή την μπίρα σου με τον διακριτικό φωτισμό του, αν θέλεις να χορέψεις, το groove των djs του θα αναλάβει δράση. Το «Αμπάριζα» έχει τον τρόπο του κι έχει ήδη γίνει σταθερό σημείο αναφοράς στον ψυχαγωγικό χάρτη όσων ψάχνουν και ψάχνονται με τη γοητεία του going out.

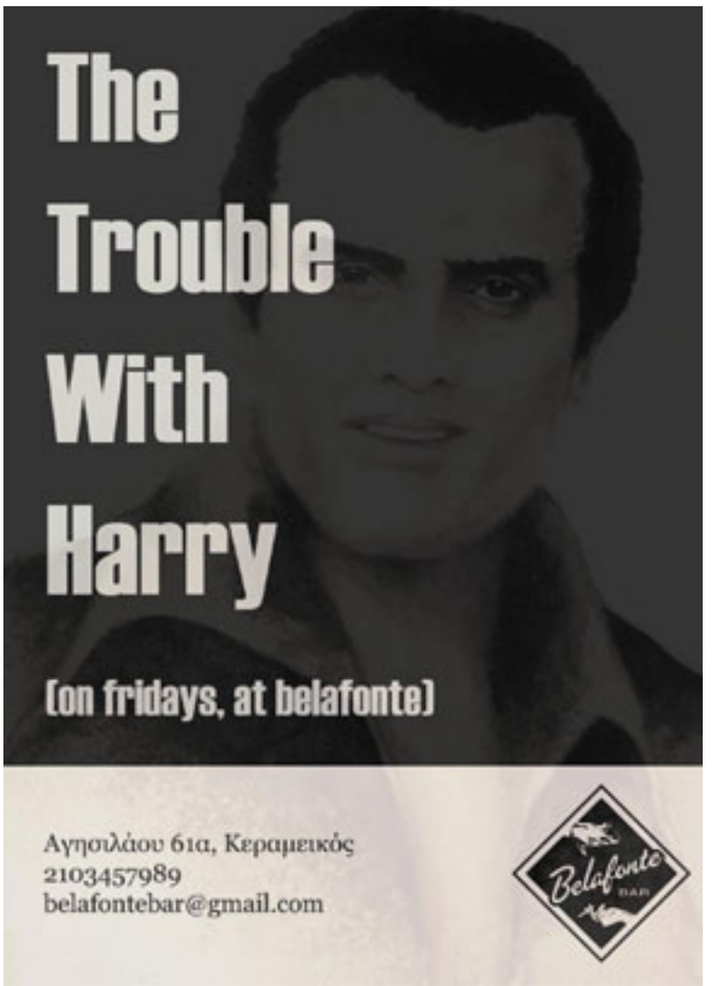
Αμπάριζα, Λέκκα 14, Σύνταγμα, Τ: 210 3257 644

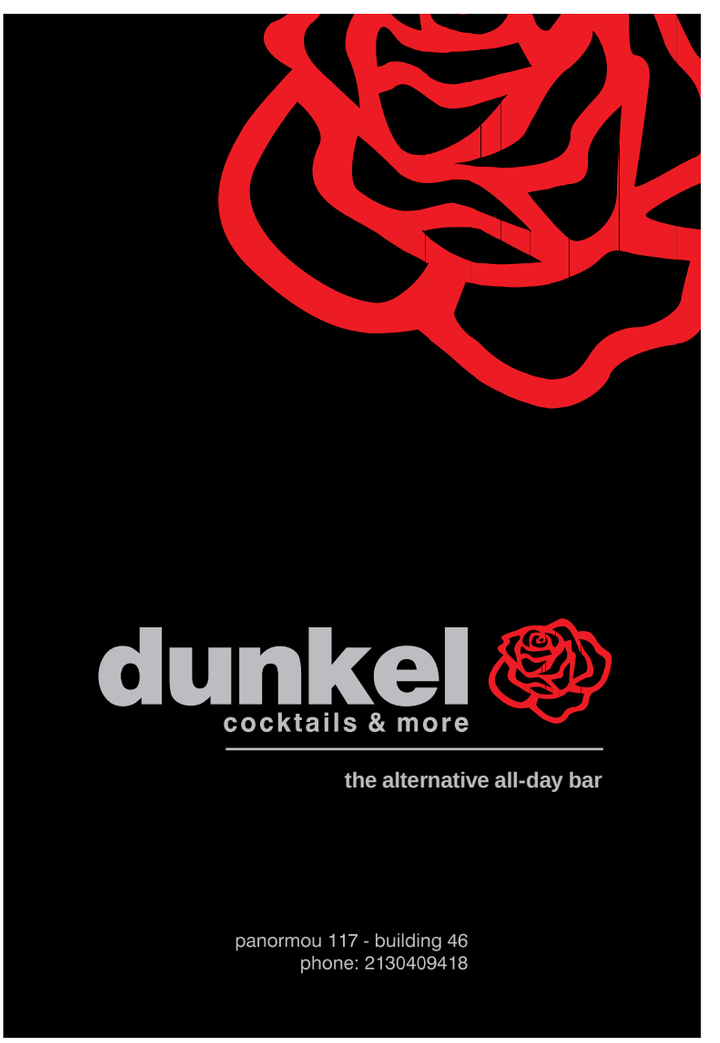
MAGAZE: Πάμε παρέα κι αγκαζέ!

Το «magaze» κοσμεί την Πλατεία Ειρήνης πολύ πριν αυτή αναδειχθεί σε εξέχουσα συνήθεια της αθηναϊκής ζωής. Ένας πετυχημένος καφές, ακριβώς όπως σου αρέσει να ξεκινάς τη μέρα σου, με το περιοδικό ή την εφημερίδα σου στις άνετες πολυθρόνες του, ένα από τα κρύα πιάτα του για να έχεις νοστιμιά μαζί με το laptop ή το smartphone σου, αφού το wi-fi του τρέχει σφαίρα. Αν θέλεις να αδράξεις την ήσυχη πλευρά της Αιόλου, μπορείς να καθίσεις στο εξωτερικό του τμήμα, αν θέλεις να γίνεις ένα με το φιλόξενο περιβάλλον του, κατευθύνεσαι χωρίς δεύτερη σκέψη στον εσωτερικό πολυχώρο του. Στο «magaze», ένας διακριτικός διάδρομος σε οδηγεί σε ένα ευρύχωρο μαγαζί, όπου η ιδιαίτερη διακόσμηση επιβεβαιώνει πως έχεις έρθει σε ένα all day bar που έχει ταυτότητα. Φωτιστικά που προλογίζουν τη φιλόξενη μπάρα του, αναπαυτικά πολύχρωμα σκαμπό, μια εξαιρετική πληρότητα σε ποτά και ετικέτες κρασιού, μια οικεία αίσθηση που σε ξεναγεί στα ενδότερα. Οι αίθουσες που θα συναντήσεις στο βάθος και τον πρώτο όροφο του «magaze» αποτελούν χρόνια τώρα το στέκι για ένα νόστιμο γεύμα ή μια χαλαρή συζήτηση. Η πιο στιλάτη τουαλέτα της Αθήνας βρίσκεται εδώ, γνωστή για το σύντομο chat που στήνουν κορίτσια και αγόρια, το σάουντρακ της πόλης επιμελούνται κάθε νύχτα εναλλασσόμενοι djs, οι πολυθεματικές εκθέσεις και τα live events φιλοξενούν τις δημιουργικές και ανήσυχες παρέες. Στο «magaze» οι μέρες και οι νύχτες έχουν χαμόγελο, έχουν το στιλ αγκαζέ.

magaze, Αιόλου 33, T: 210 3243 740

Evangelina Kavroulaki

Tonalità eccentrica

Μια καλώς εννοούμενη «υπερβολή» τοποθετημένη θεατρικώς πάνω σε έναν μινιμαλιστικό καμβά ή μια μινιμαλιστική άποψη, δοσμένη με μια tonalità εκκεντρικότητας; Όποια κι αν είναι η όψη του νομίσματος, η ετυμηγορία παραμένει ίδια. Η Εβαγγελίνα Καβρουλάκη το 'χει τρελά και φινετσάτα! Συνέντευξη **Μαρία-Άννα Τανάγια**

Μότο της; «Δείξε εμπιστοσύνη στην τρέλα σου». Δημιουργίες; Αναμετριούνται ισότιμα με όσες συναντάς σε διεθνή catwalks. New entry στον χώρο της μόδας; Με καλλιτεχνικές ευαισθησίες, αλλά και ρεαλιστική επίγνωση της πραγματικότητας. Από τα upcoming ονόματα στον χώρο της μόδας. Σε αυτό συνηγορούν τα τρία βραβεία σε δύο διαδοχικούς πανελλήνιους διαγωνισμούς νέων σχεδιαστών του Athens Xclusive Designers Week, η συμμετοχή στον παγκόσμιο διαγωνισμό The Jeansation Fashion Contest στο Μονακό και η διάκριση που άνοιξε τις πόρτες μιας VIP boutique στο πριγκιπάτο, η οποία οσονούπω θα φιλοξενεί τις δημιουργίες της!

Πώς από τις οργανομεταλλικές ενώσεις άλλαξες «σελίδα» και αποφάσισες να ασχοληθείς με το σχέδιο; Σπουδάζοντας Φαρμακευτική στη Ρώμη, δέχτηκα έναν καταιγισμό ερεθισμάτων που με επηρέασαν καθοριστικά. Τα μνημεία, η αρχιτεκτονική της πόλης, οι άπειρες εκθέσεις και εν γένει η τέχνη, που είναι συνεχώς «δίπλα» σου, με ώθησε να ασχοληθώ με το σχέδιο. Πίσω από την αγάπη για τα ρούχα, κρύβεται ουσιαστικά η αγάπη μου για την τέχνη.

Η τέχνη εξακολουθεί να παραμένει πρωταρχική, αν όχι κύρια, πηγή έμπνευσής σου; Για τη σειρά Autistic F/W 2010-2011, για παράδειγμα, εμπνεύστηκα από τον αυστριακό ζωγράφο Έγκον Σίλε. Για την επόμενη σειρά, Φθινόπωρο-Χειμώνας 2012, έμπνευση αποτέλεσαν οι φλαμανδοί ζωγράφοι αλλά και το μοναστηριακό στιλ. Η τέχνη παραμένει πρωταρχικό ερέθισμα, αλλά η αφορμή μπορεί να δοθεί από οτιδήποτε.

Πώς φαντάζεσαι τη γυναίκα που φορά τις δημιουργίες σου; Άνετη, απελευθερωμένη...

Σε μια τόσο δύσκολη οικονομικά περίοδο, πόσο εύκολο είναι να δημιουργείς, αλλά παράλληλα να σκέφτεσαι κι ως επιχειρηματίας; Δεν είναι εύκολο, αλλά είναι αναγκαίο. Εγώ προσωπικά, στερούμαι τα δικά μου όνειρα για να μη μειώσω την ποιότητα των ρούχων. Για μένα, η ραφή και το ύφασμα έχουν καθοριστική σημασία. Σαφέστατα, δεν μπορώ να κάνω ακραίες επιλογές, αλλά υπάρχει τρόπος να ελίσσεσαι. Για παράδειγμα, βρίσκω ποιοτικές υφές, οι οποίες είναι προσιτές. Έτσι, στη σειρά υπάρχουν κομμάτια που κοστίζουν από 80 ευρώ.

Αν σου γινόταν πρόταση, θα ήσουν διατεθειμένη να σχεδιάσεις για μια αλυσίδα καταστημάτων τύπου Zara; Δε θα είχα κανένα πρόβλημα. Τα ρούχα που φοράμε καθημερινά έχουν τη δική τους γοητεία, κι ως σχεδιαστής καλείσαι να δημιουργήσεις με την ίδια ευκολία είτε ένα θεατρικό κοστούμι είτε ένα παιδικό ρούχο. Άλλωστε, και το πιο απλό μπλουζάκι αναδεικνύεται χάρη στην προσωπικότητα αυτού που το φορά. Βλέπω στον δρόμο άτομα που φορούν κάτι πανάκριβο και δεν έχουν στιλ. Αντίθετα, κοπέλες με μικρότερο budget καταφέρνουν να ξεχωρίζουν. Το στιλ είναι κάτι καθαρά προσωπικό και σε καμία περίπτωση δεν έχει να κάνει με τα χρήματα που διαθέτεις.

Μόδα είναι αυτό που μας ταιριάζει ή αυτό που επιτάσσουν τα latest trends; Ο συνδυασμός του διλήμματος. Είναι προτιμότερο να φορέσεις κάτι που καλύπτει την ατέλειά σου, προσαρμόζοντάς το σε μια νέα τάση. Εν τέλει, μόδα είναι η δική σου προσωπική πινελιά στη μόδα!

Ταλέντο, ανατρεπτική διάθεση, ένστικτο. Τι είναι εκείνο που κάνει έναν νέο σχεδιαστή να ξεχωρίσει; Το ρίσκο που παίρνει όταν θέλει με κάθε κόστος να υλοποιήσει την ιδέα του. Ο πειραματισμός, η αποφυγή οποιουδήποτε κόμπλεξ, το να μην κολλάς σε στερεότυπα και, φυσικά, η εμπιστοσύνη που δείχνεις στην τρέλα σου!

www.evangelinakavroulaki.com

Ed Fox
Foxy ladies

Το να φωτογραφίζεις τσίτσιδα κορίτσια είναι συνηθισμένο. Το να παρακάμπτεις το στήθος ή τα οπίσθιά τους και να αποθεώνεις τις πατούσες τους όμως, όχι και τόσο. Τα γούστα του Εντ Φοξ, βέβαια, ποτέ δεν ήταν τετριμμένα. Κάτι που το αποδεικνύει η επιστροφή του με ένα καινούργιο άλμπουμ. Κείμενο **Βάγια Ματζάρογλου** Φωτογραφία **«Ed Fox, Vol. 2», Taschen**

Από μικρός, ο Εντ Φοξ είχε ένα κρυφό μαράζι: να βλέπει, να περιεργάζεται, να λατρεύει (μήπως και να μυρίζει;) πόδια. Στις αρχικές του φωτογραφικές απόπειρες, ομολογεί πως πρώτα τσέκαρε τα κάτω άκρα των μοντέλων και μετά τα πρόσωπά τους, ενώ απέφευγε να τις κοιτά στα μάτια για να μην αποκαλυφθεί το μυστικό του. Προφανώς αγνοούσε την πάνσοφη ελληνική παροιμία πως όποιος έχει πόδια δεν έχει μυαλό (ή κάπως έτσι).

Μεγαλώνοντας, διαπίστωσε πως δεν είναι ο μόνος ποδολάγνος του κόσμου και ξεπέρασε τις αναστολές του. Προσλήφθηκε από το περιοδικό «Leg Show», εξέλιξε την τέχνη του, έψησε πολλά κορίτσια, από την μπουρλέσκ ιέρεια Ντίνα φον Τιζ μέχρι πορνοστάρ μεγάλης εμβέλειας, να πάρουν για πάρτη του καυτές πόζες.

Η Taschen και η sexy book editor της Νταϊάν Χάνσον αγαπούν τον Εντ Φοξ. Εκτιμούν την αρτιότητα των λήψεων, τη χρήση αποκλειστικά φυσικού φωτός, το λαμπερό του στιλ, το ταλέντο του. Και το αποδεικνύουν. Το καινούργιο άλμπουμ «Ed Fox, Vol. 2» έρχεται σε συνέχεια του «Glamour From the Ground Up», που εκδόθηκε το 2008 γνωρίζοντας μεγάλη επιτυχία. Στις σελίδες του παρελαύνουν νέες μούσες - είναι πολλές αυτές που ξέρουν πως, αν δεν βρέξεις πόδια, δεν τρως μπαρμπούνι. Το περιεχόμενο έγινε τολμηρότερο, το σκηνικό των γκλαμουράτων δωματίων εμπλουτίστηκε με καινούργια locations αλλά και αυτοκίνητα - η δεύτερη μεγάλη αγάπη του Εντ.

Άλλη σημαντική διαφορά; Αυτή τη φορά, ο φωτογράφος έχει σηκώσει κάπως το βλέμμα του, για να χαϊδέψει, εκτός από της πατούσας, και τις υπόλοιπες καμπύλες του γυναικείου σώματος. Μπουτάκια και βυζάκια, κωλαράκια και φιλήδονα χειλάκια περνούν από το παρασκήνιο στο προσκήνιο, όμως για τους μερακλήδες είναι οι πατουσίτσες που κάνουν όλη τη (βρομο)δουλειά.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΤΣΙΚΑΣ

RANGE LIFE

Ξέρουμε ότι του αρέσουν οι Pavement και γι' αυτό για τίτλο του δώσαμε ένα τραγούδι τους. Αλλά γιατί και η ζωή και οι ρόλοι του Αποστόλη Τότσικα έχουν διακυμάνσεις. Βόλος, Αθήνα, τηλεόραση, σινεμά, δράμα, κωμωδία, pop icon αλλά και σκεπτόμενο αγόρι. After the glow, the scene, the stage, the set/ Talk becomes slow... Συνέντευξη Χρήστος Παρίδης Φωτογραφία Τάσος Βρεττός

Επιμέλεια και παραγωγή Χρήστος Καλλιαρέκος, Κατερίνα Μανωλαράκη Grooming Αχιλλέας Χαρίτος Βοηθός φωτογράφου Κωνσταντίνος Γκίκας

T-shirt, **Skunkworks**. Τιράντες, **Remember.**
Καπέλο από προσωπική συλλογή.

Από πόσο χρονών ήξερες ότι θα γίνεις ηθοποιός; Από την Α' Γυμνασίου. Δηλαδή γύρω στα 11, γιατί κέρδιζα και χρονιά.

Είχε να κάνει με το γεγονός ότι ήταν ηθοποιός ο πατέρας σου; Γνωστός, μάλιστα, από την «Αναπαράσταση» του Αγγελόπουλου... Δεν ξέρω αν ήταν τόσο ο πατέρας μου ή ο κινηματογράφος, που λατρεύω όσο τίποτε άλλο, γεγονός που υποσυνείδητα μάλλον με οδήγησε στην υποκριτική. Αν και δεν ήταν και ξεκάθαρο αν «έφταιγε» αυτό ή κάποιο άλλο ερέθισμα. Στην αρχή ήθελα να γίνω στάντμαν. Έβλεπα ταινίες δράσης και έλεγα πόσο τέλεια ήταν, και τρελαινόμουν. Έκανα με τους φίλους μου διάφορες βλακείες...

Τι είδους βλακείες; Κασκαντερικά. Πηδούσαμε από ύψος. Ήταν κι ένας τύπος παρκούρ, πηγαίναμε στις πολυκατοικίες και πηδούσαμε από ακάλυπτο σε ακάλυπτο.

Τραυματισμούς είχες; Όχι πολλούς. Μια φορά κτύπησα το καλάμι μου τρέχοντας με τεράστια φόρα κι έπεσα πάνω σε ένα μάρμαρο, και μια άλλη παραλίγο να με χτυπήσει ένα φορτηγό, γιατί πέρασα από κάτω αντί για αριστερά ή δεξιά.

Ο μεγαλύτερος αδελφός σου είναι σκηνοθέτης κινηματογράφου. Μαζί τον «ανακαλύψατε»; Ήμασταν ομοϊδεάτες στο σινεμά με τον αδελφό μου. Μοιραζόμασταν τις ίδιες σκέψεις και ιδέες, αλλά εκείνος ήταν μεγαλύτερος και είχε τους δικούς του φίλους. Εγώ, πάλι, δεν είχα πρόβλημα να δω μια ταινία μόνος μου, αν δεν ερχόταν η παρέα.

Ως γνωστόν, μεγάλωσες στον Βόλο. Θα είναι πολύ διαφορετικό να μεγαλώνεις σε μικρή πόλη από το να μεγαλώνεις στην Αθήνα. Σε ενοχλούσε κάτι, ίσως η επαρχιακή νοοτροπία; Καταρχάς, το να ζεις σε μικρή πόλη είναι πολύ πιο υγιές. Η ποιότητα ζωής είναι ιδανικότερη. Ως παιδί ξεκινάς με άλλες βάσεις και σιγά σιγά ανεβαίνεις επίπεδα, μέχρι να φτάσεις στην Αθήνα. Εγώ δεν είχα προβλήματα με την οικογένειά μου. Οι γονείς μου ήταν πολύ ελεύθεροι άνθρωποι, η μητέρα μου είχε ζήσει στη Γερμανία και δεν είχε τα κολλήματα του κουτσομπολιού της επαρχίας. Δεν την ενδιέφερε ούτε τη μάνα μου ούτε τον πατέρα μου.

Δηλαδή πέρασες μια ανέμελη, ωραία εφηβεία... Πολύ εντάξει. Κυριλέ.

Είναι εντυπωσιακό πόσο συνειδητοποιημένη επαγγελματικά είναι η γενιά ηθοποιών στην οποία ανήκεις. Ναι. Εγώ το είχα αυτό από την αρχή της σχολής. Ήθελα να τελειώνω με τη σχολή, να μπω στο επάγγελμα. Άλλωστε, το να είσαι ηθοποιός είναι μια κανονική δουλειά, όπως το να είσαι δημοσιογράφος.

Είναι ένα επάγγελμα που σε ωριμάζει πιο γρήγορα; Σίγουρα, σίγουρα! Όταν είσαι ουσιαστικός πάνω στον ρόλο και όταν προσπαθείς να αποκτήσεις μια γκάμα ρόλων, βλέπεις άλλα επαγγέλματα, άλλους χαρακτήρες, άλλες προελεύσεις ανθρώπων... Σε βοηθάει πάρα πολύ. Όσο το ψάχνεις και κάνεις έρευνα για τον ρόλο σου, εννοώ ρόλους που είναι για έρευνα, όχι που δεν είναι δουλεμένοι.

Δεν είναι και η αγωνία να βρίσκεσαι πάντα στην πρώτη γραμμή; Εγώ δεν έχω αυτό το κώλυμα. Εγώ θέλω να δουλεύω και να εξελίσσομαι. Το θεωρώ καθαρά πρακτικό επάγγελμα, δε με ενδιαφέρει να παίξω τον πρωταγωνιστή στην επόμενη σειρά ή ταινία.

Ο ηθοποιός πάντως κουβαλάει μονίμως την ανασφάλεια της δουλειάς. Είναι ρίσκο η υποκριτική... Το συγκεκριμένο επάγγελμα είναι ρίσκο αρχής εξ αρχής. Ο ορισμός του να είσαι ηθοποιός είναι το ρίσκο. Αυτό είναι η δουλειά μας. Πειραματίζεσαι και ρισκάρεις.

Το δικό σου ρίσκο σε αποζημίωσε γρήγορα. Με τη συμμετοχή σου στις «Νύφες» του Βούλγαρη, άνοιξαν όλες οι πόρτες και έπεσες στα βαθιά νερά αμέσως. Κι άρχισα το κολύμπι. Ίσως γιατί ήξερα τι ήθελα και ήμουν κατασταλαγμένος.

Έτσι εξωστρεφής που είσαι, φαντάζομαι θα χάρηκες με τη μεγάλη επιτυχία του τηλεοπτικού «Μαζί σου». Την αναγνωρισιμότητα και τη λατρεία των θαυμαστών σου. Πριν το «Μαζί σου», είχα δέκα άλλες δουλειές. Δε βγήκα ξαφνικά, οπότε είχα τη δυνατότητα να το ντιλάρω. Πέρα από το ότι υπήρχε μια υπερβολή. Πολλές φορές προωθούνται καλλιτέχνες και ηθοποιοί με μια υπερβολή. Το θέμα είναι μετά την υπερβολή τι κάνεις... Εγώ απλώς γειώθηκα. Ούτε τρελάθηκα, ούτε με πήρε από κάτω, ούτε είμαστε μια φοβερή αγορά όπου θα χάσω την καριέρα μου, αν δεν κάνω το σωστό βήμα. Δεν ενδιαφέρει κανέναν αυτό. Αν ήμουν στο Χόλιγουντ, ίσως να επηρέαζε το επόμενο βήμα, γιατί είναι άλλα τα μεγέθη, αλλά μιλάμε για την Ελλάδα. Ένας άλλος λόγος που εμένα δε με επηρέασε σαν άνθρωπο η επιτυχία, θεωρώ πως είναι και το γεγονός ότι μεγάλωσα με αντιστάσεις. Ποτέ δεν το έπαιξα κάποιος. Γενικά, είμαι άνθρωπος που δεν μπορώ να πω ψέματα ή να παίξω κάτι άλλο από αυτό που είμαι. Αν μπορούσα να κάνω άλλα δέκα «Μαζί σου», σαν δυνατό υλικό, αν θα μπορούσα να έχω σε όλη μου την καριέρα τέτοια, θα το γούσταρα πολύ. Δυστυχώς, πρέπει να ανεβάζεις και να κατεβάζεις τον πήχη.

Πού νιώθεις πιο άνετα; Σε μια κωμωδία ή σε ένα δράμα; Σίγουρα σε ένα δράμα νιώθω πολύ άνετα. Ξεκίνησα με δράμα και μέχρι στιγμής παίζω σε δράματα, επί το πλείστον. Στην κωμωδία είναι πολύ δύσκολο να βρεις ένα αντικειμενικό αστείο. Τώρα κάνω μια κωμωδία για την τηλεόραση του Mega, το «Πίσω στο σπίτι». Στην αρχή, ό,τι δεν ξέρεις σου φαίνεται βουνό, αλλά έχω τη βοήθεια δύο φοβερών ανθρώπων, της Μαρίας Καβογιάννη και του Θοδωρή Αθερίδη, που είναι οι τηλεοπτικοί γονείς μου.

Όντως, μεγάλη τύχη να κάνεις κωμωδία μαζί τους! Μετά την προηγούμενη τηλεοπτική επιτυχία, σου ήρθε ένας σπουδαίος ρόλος, ο Ορέστης στην «Ηλέκτρα», και ένας σπουδαίος σκηνοθέτης, ο Στάιν. Πώς το πάλεψες αυτό; Η αλήθεια είναι ότι μόνος μου πιο πολύ το πάλεψα. Ήταν κάτι που έπρεπε να το υποστηρίξει ο καθένας μόνος του αρχικά και μετά να υπάρξει μια ομαδοποίηση του πράγματος.

Δεν είναι τελειομανής ο Στάιν; Ξέρεις κάτι... Καμιά φορά απομυθοποιούνται κάποια πράγματα. Είχα ακούσει τα χειρότερα, και προσωπικά πέρασα μια χαρά με τον Στάιν, τα βρήκαμε. Δεν είχαμε κανένα πρόβλημα. Οδηγήθηκα όσο οδηγήθηκα από τον ίδιο, αλλά από ένα σημείο και μετά, επειδή έριξε αλλού το βάρος, μειώθηκε το βάρος απέναντι σε μένα. Αλλά αυτό δε με πείραξε. Είπα ότι θα αντεπεξέλθω μόνος μου. Δε μου έδωσε κάτι, δε μου είπε κανένα φοβερό απόφθεγμα.

Το τηλεοπτικό κοινό πάντως ήρθε και είδε Στάιν για χάρη σου. Δεν εννοώ απαραίτητα στην Επίδαυρο. Η Επίδαυρος ήταν sold out και τις δύο βραδιές. Όσο για το κοινό μου, που αποτελείται από μικρές ηλικίες και με στηρίζει, είχε έρθει ήδη να με δει στο «Αμερικανό βούβαλο». Εκεί κατάλαβε ότι δεν ήμουν το όμορφο παιδάκι του «Μαζί σου» κι ότι δεν τους δίνω εύκολο πράγμα. Ακούγονταν από κάτω πράγματα όπως «παίζει τον χαζό». Περίμεναν να με δουν να παίζω έναν κούκλο.

Σε έχει επιλέξει ο Γουίλσον στον «Οδυσσέα». Ένας ακόμα διεθνώς σημαντικός σκηνοθέτης στην καριέρα σου. Σε αυτό είμαι πολύ τυχερός. Μου αρέσει που επιβεβαιώνομαι από ξένους καλλιτέχνες.

Σε όλα μοιάζεις τυχερός... όλα τέλεια. Ναι, αλλά δεν μπορώ να πω ότι δεν έριξα και λίγη δουλειά κι εγώ. Ίσως σου φαίνεται έτσι, γιατί να την είδα εγώ έτσι. Ήμουν ανέκαθεν άνθρωπος που έβλεπα τα θετικά. Από μικρός, μου έβγαινε να τα λέω όμορφα. Όσο για τη δουλειά, με βοήθησε που πήγαινα ένα βήμα τη φορά. Ό,τι έχω καταφέρει, το έχω δει. Έχω προετοιμάσει τον εαυτό μου να αντιμετωπίσει χιλιάδες δυο καταστάσεις. Αλλά μη νομίζεις, πρέπει να κάνεις και μια έκπτωση κάποια στιγμή. Δεν μπορείς να είσαι τέλειος.

Για ποιο λόγο θα άλλαζες τη μέχρι τώρα καριέρα σου; Αν έγραφα καλή μουσική. Ήταν το μεγάλο μου δίλημμα, ηθοποιός ή μουσικός. Ξεκίνησα με βιολοντσέλο, μετά κιθάρα και τώρα ντραμς. Εκεί είναι η ψυχή μου, αλλά είμαι αυτοδίδακτος. Τώρα μόλις ξεκίνησα μαθήματα.

Με τους φίλους σου τα έχεις καλά; Παλιούς φίλους δεν έχω.

Τι απέγινε η ωραία εφηβεία στον Βόλο; Έμεινε εκεί. Τώρα έχω λίγους φίλους και καλούς. Όσο μεγαλώνεις, αφαιρείς. Όταν ο άλλος δεν είναι πραγματικός φίλος, το συνειδητοποιείς πιο αργά από ό,τι το περίμενες. Όσο είσαι ανέμελος και μικρός, είναι ωραία και καλά. Μετά λίγο αλλάζουν οι προοπτικές.

Χίλντα Παπαδημητρίου
Η κυρία θέλει φόνο

Ένα δισκάδικο στο κέντρο της Αθήνας, ένας αστυνομικός που ακούει Beatles, μια ανθρωποκτονία που εξιχνιάζεται μετά μουσικής, ένα μυθιστόρημα που χαρίζει στη δημιουργό του ένα από τα μπεστ σέλερ της χρονιάς. Το «Για μια χούφτα βινύλια» ροκάρει δυνατά! Συνέντευξη **Στέφανος Τσιτσόπουλος, Δημήτρης Καραθάνος**
Φωτογραφία **Χριστίνα Γεωργιάδου**

Το δισκάδικο «Rip It Up» στα Εξάρχεια έχει για ιδιοκτήτη τον Φώντα, παλιοκαραβάνα του ροκ εν ρολ. Μαζί του δουλεύει και η Τατιάνα, οπαδός της σκοτσέζικης ποπ των Belle and Sebastian. Ο αστυνόμος Χάρης Νικολόπουλος ακούει Beatles. Τρεις από τους ήρωές σου είναι εμμονοληπτικοί με τη μουσική, δείχνει να συντονίζουν τη ζωή τους με τα προστάγματα των στίχων. Έτσι συμβαίνει και με τη δική σου ζωή, Χίλντα; Έτσι ακριβώς. Ψάχνω συνέχεια τις λύσεις αυτών που με απασχολούν στους στίχους των τραγουδιών. Μόνο που η δική μου γκάμα είναι αρκετά ευρύτερη. Όταν ξυπνάω κακόκεφη το πρωί (σχεδόν πάντα), παίρνω κουράγιο από το «Reasons to be Cheerful» του Ian Dury. Στο τρέξιμο για δουλειές σιγομουρμουρίζω το «Manic Monday» των Bangles (ή μάλλον του Prince), κι ας είναι Τετάρτη ή Παρασκευή. Όταν κάποιος μου μιλήσει απότομα στην εφορία ή στην τράπεζα, σκέφτομαι «Yakety-Yak, Don't Talk Back» (Leiber & Stoller, με τους Coasters). Τον τελευταίο καιρό, το σουξέ μου είναι το «Pay Me My Money Down», μαύρο τραγούδι της δουλειάς στην εκτέλεση του Springsteen.

Σκέφτηκες ότι το βιβλίο σου πιθανώς να είναι αντιεμπορικό; Μιλάει για συλλέκτες βινυλίου σε μια εποχή που κανείς δεν αγοράζει ούτε cd πια, δεν υπάρχει σεξ ή παθιασμένος έρως που θα συνεγείρει, ούτε καταδιώξεις ούτε κυνηγητά. Μόνο μια Αθήνα όπου συνέχεια βρέχει κι όλοι καταπίνουν Depon για τον πονοκέφαλο. Δε μου πέρασε από το μυαλό. Όχι επειδή πίστευα ότι έχω τη συνταγή της επιτυχίας, αλλά μάλλον επειδή αυτά είχα να πω. Ήθελα να μιλήσω για τους ανθρώπους σαν εμένα που δεν πίστεψαν ποτέ στο λάιφ-στάιλ, δεν πάτησαν το πόδι τους στη Μύκονο, αλλά συνέχισαν να αναζητούν ερημικές παραλίες στις Κυκλάδες, γι' αυτούς που δε λαχτάρισαν ακριβό τζιπ και εξόδους σε κοσμικά εστιατόρια. Ίσως να μην είμαστε πλειοψηφία, αλλά δεν είμαστε λίγοι αυτοί που ακούμε ακόμα τα δισκάκια μας -οποιαδήποτε μορφή κι αν έχουν-, μοιραζόμαστε τη μουσική με τους φίλους μας και δε θέλουμε πολλά για να περάσουμε καλά: θέλουμε να περνάμε καλά με αυτά που έχουμε. Και τους απλούς ανθρώπους τους πιάνει συχνά πονοκέφαλος, κυρίως όταν βρέχει και τους κυνηγάνε χιλιάδες προβλήματα. Έχουν όμως πάντοτε την παρηγοριά μιας ρακής με τον κολλητό τους, και την αναμονή του καινούργιου δίσκου των Fleet Foxes, της Lucinda Williams ή του Morrissey.

Κινούμενο στην Αθήνα, αλλά επικεντρώνοντας στη μεθόριο Εξαρχείων - Κολωνακίου, είναι πρωτίστως ένα βιβλίο για την Αθήνα; Σωστή παρατήρηση. Την αγαπάω πολύ την Αθήνα. Εκεί που οι άλλοι βρίσκουν ασχήμια, εγώ νιώθω στο σπίτι μου. Ιδίως στο κέντρο. Όλα ξεκίνησαν όταν πέρασα στη Νομική και αισθάνθηκα ότι ο ομφαλός της γης βρίσκεται στη διασταύρωση Σίνα και Σόλωνος. Το ίδιο αισθάνομαι ακόμα. Παίρνω έναν διαβήτη, τοποθετώ τη μύτη στο σταυροδρόμι και χαράζω έναν κύκλο. Εντός του κινούνται οι ήρωές μου.

Είχες κάποιο πρότυπο στον νου σου, όταν έπλαθες τον χαρακτήρα του αστυνόμου Νικολόπουλου; Το αντίθετο. Είχα βαρεθεί τα κλισέ των μελαγχολικών σκληροτράχηλων ντετέκτιβ, ιδιωτικών και μη, που είναι tall dark strangers, για να παραφράσω τον Woody Allen. Αυτών που αναζητούν τη λησμονιά πίνοντας, για να αντέξουν τις αδικίες της ζωής και την προδοσία των μοιραίων γυναικών. Ο δικός μου ήρωας αγαπάει τα γιουβαρλάκια και τα γεμιστά -κυρίως τις πιπεριές-, τον καφέ και τους Beatles.

Πρόκειται για σειριακό ήρωα; Σκέφτεσαι να τον επαναφέρεις στη δράση; Πριν ακόμα βρω εκδότη για τα «Βινύλια», σκεφτόμουν τις επόμενες περιπέτειες του Χάρη. Τον έχω αγαπήσει πολύ τον Χάρη, και τον σκέφτομαι καθημερινά. Έχω έτοιμη στο μυαλό μου τη δεύτερη ιστορία του και έχω αρχίσει να τη γράφω σιγά-σιγά.

Ποιος θα τον ερμήνευε σε μια κινηματογραφική ενσάρκωση; Τα τελευταία χρόνια έχω χάσει την επαφή μου με τον ελληνικό κινηματογράφο, και δε μου έρχεται κάποια «φάτσα» κατάλληλη για τον Χάρη. Υπήρχε ένας ηθοποιός που έπαιζε στο σίριαλ «Singles», ο οποίος θα έκανε για Χάρης, ο Σωκράτης Πατσίκας. Θα πρέπει να έχει το σουλούπι του Τζον Γκούντμαν στα νιάτα του, αλλά λιγότερη τρέλα από τον Τζακ Μπλακ.

Γνώρισες τέτοια «φρικιά» της μουσικής, ανάλογα με αυτά του βιβλίου σου, όταν είχες το δισκάδικο στη Νέα Σμύρνη; Μου ζητάς να παραβιάσω το επαγγελματικό απόρρητο; Αποκλείεται! Όλοι έχουμε τη βίδα μας, λίγο ως πολύ. Σε ένα μυθιστόρημα της Σίρι Χούστβεντ, που μετέφραζα πρόσφατα, διάβαζα ότι η κωμική ή τραγική πλευρά ενός ανθρώπου εξαρτάται από την απόσταση που έχεις από αυτόν. Έχω γνωρίσει ανθρώπους ιδιόρρυθμους, ανθρώπους εμμονικούς, ανθρώπους αντιπαθητικούς σαν τον Σταμάτη Παυλίδη. Στην τέχνη υπερβάλλουμε πάντοτε κάποια χαρακτηριστικά· ένας «κανονικός» μέσος ήρωας θα ήταν παντελώς αδιάφορος.

Δώσε μας έναν καλό λόγο για να διαβάσει το βιβλίο σου κάποιος που ελάχιστα ενδιαφέρεται για το ροκ εν ρολ και την pulp fiction. Για να θυμηθεί πώς ήταν η Αθήνα στο όχι πολύ μακρινό παρελθόν, για να νιώσει τη γεύση του καφέ στον ουρανίσκο του, για να ανακαλύψει διαδρομές στο κέντρο της πόλης, που είναι ιδανικές για μοναχικές βόλτες.

Έχεις διαβάσει πολύ κλασική λογοτεχνία. Έχεις διαβάσει και πάρα πολύ νουάρ. Πιστεύεις πως υπάρχει διαφορά ποιότητας ανάμεσά τους; Το «Για μια χούφτα βινύλια» αναπολεί ακόμα και τη θρυλική κιτρινόμαυρη σειρά των εκδόσεων Λυχνάρι. Αναπολώ τη σειρά του Λυχναριού διότι μου γνώρισε σημαντικούς συγγραφείς, όπως ο Χάμετ, ο Τσάντλερ, ο Γουίλιαμ Άιρις (άλλως, Κορνέλ Γούλριτς) και η Βέρα Κάσπαρι. Για μένα, όλοι αυτοί είναι εξίσου κλασικοί με τον Στάινμπεκ, τον Χέμινγουεϊ και τον Φόκνερ. Γενικά, δε μου αρέσει ο διαχωρισμός μεταξύ υψηλής και λαϊκής τέχνης. Η τέχνη πρέπει να στοχεύει στην ψυχαγωγία και την απόλαυση, και ομολογώ ότι απολαμβάνω περισσότερο τα νοσηρά παιχνίδια της Πατρίσια Χάισμιθ από τον Προυστ και τον Τζόις.

Θα έλεγες πως η τεράστια αποδοχή του έργου του Νικ Χόρνμπι απενοχοποίησε μια μεγάλη μερίδα συγγραφέων, οι οποίοι αυτοβιογραφούνται μέσω της μουσικής αποκτώντας έναν επιπλέον τρόπο ταύτισης με τους αναγνώστες τους; Συμφωνώ με τη σκέψη σου. Χρειάστηκαν πολλές δεκαετίες για να αντιληφθεί ο μέσος άνθρωπος ότι το ροκ, η τζαζ, όλη η μουσική από το '50 και μετά, είναι μια σπουδαία μορφή τέχνης, κι όχι μια απλή σαχλαμάρα για να περνούν την ώρα τους οι έφηβοι. Ο Χόρνμπι ήταν ο πρώτος που έφτιαξε ήρωες για τους οποίους η μουσική είναι «σημαντική όσο η ζωή τους», και παραπέμπουν σε αυτή όποτε θέλουν να εξηγήσουν μια σκέψη ή μια κατάσταση. Το είχαν κάνει κι άλλοι παλιότερα, αλλά με πιο υποδόριο τρόπο, όπως ο Ζαν-Πιέρ Μανσέτ ή ο Τσάντλερ, σε κάποια διηγήματά του.

Οι ήρωές σου καπνίζουν ασυστόλως και πίνουν γαλόνια καφέ. Τι εντύπωση θα δώσουν στους τόσους υγιεινιστές που μας περιβάλλουν; Αυτή που ήθελα, ελπίζω. Ότι δηλαδή καλό πράγμα η υγιεινή ζωή και το new age, αλλά μην το παρακάνουμε. Το ξέρεις ότι υπάρχει πλέον και ψυχιατρικός όρος, orthorexia nervosa; Δεν υπερασπίζομαι το τσιγάρο (άλλωστε, δεν είμαι καπνίστρια), αλλά με ενοχλεί η υστερία των τελευταίων χρόνων που βγάζει στο μπαλκόνι όποιον θέλει να καπνίσει, εξοβελίζει το ψωμί επειδή περιέχει γλουτένη, βρίσκει χίλιους λόγους για να απαγορεύσει τον καφέ και τη σοκολάτα - αλλά: δεν ασχολείται με το πώς τρώμε. Αγχωμένοι, αφηρημένοι κι ενώ κάνουμε κάτι άλλο, δουλεύοντας ή περπατώντας στον δρόμο. Είμαι οπαδός του slow food movement, μου αρέσει ο καφές με παρέα ή χωρίς, και γενικά είμαι υπέρ των μικρών καθημερινών απολαύσεων.

Ποιος είναι ο πιο πολύτιμος δίσκος σου; Δεν καταλαβαίνω αν εννοείς πολύτιμος από οικονομική ή συναισθηματικά άποψη. Έχω πολυαγαπημένους δίσκους οι οποίοι ίσως τυχαίνει να είναι ακριβοί επειδή είναι πρώτες κυκλοφορίες. Παράδειγμα, τα «Δύο μικρά γαλάζια άλογα» του Γιώργου Ρωμανού ή η «Ατέλειωτη Εκδρομή» του Θανάση Γκαϊφύλλια. Ποτέ δεν είχα την αγωνία του σπάνιου, επειδή λόγω του δισκάδικου ήξερα ότι κάποια στιγμή όλα τα βρίσκεις. Έχω όμως μερικούς δίσκους που είχε κυκλοφορήσει η Columbia με τα ονόματα γραμμένα με ελληνικούς χαρακτήρες: π.χ., Κουήν, «Ε Νάιτ ατ δη Όπερα». Ο πιο «πολύτιμος» δίσκος μου είναι μάλλον το «After the Goldrush» του Neil Young. Με αμέτρητες γρατσουνιές κι εξώφυλλο φθαρμένο από τη χρήση.

Και ποιο το πλέον πολύτιμο βιβλίο σου; Πάλι δεν μπορώ να απαντήσω με όρους οικονομικούς. Έχω μια πρώτη έκδοση της «Γαλήνης» του Βενέζη που ανήκε στον πατέρα μου· το «Teachings of Don Juan» του Carlos Castaneda σε πανάρχαια έκδοση τσέπης που μου είχε χαρίσει ένας αμερικάνος φίλος στην Αστυπάλαια. Νομίζω όμως ότι την πρώτη θέση κατέχει το «Sound of the City» του Charlie Gillett, μια έκδοση του 1984 την οποία αγόρασα το 1985 από το βιβλιοπωλείο «Compendium» του Κάμντεν. Όταν το διάβασα, σκέφτηκα ότι αυτό το βιβλίο έπρεπε να μεταφραστεί στα ελληνικά. Η τύχη το έφερε να το μεταφράσω δέκα χρόνια αργότερα. Πράγμα που με οδήγησε στο επάγγελμα της μεταφράστριας. Α! Και οι «Νάνοι του Θανάτου», επειδή έχει αφιέρωση του Τζόναθαν Κόου (άλλος ένας συγγραφέας-ροκάς).

Το μυθιστόρημα «Για μια χούφτα βινύλια» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μεταίχμιο.

hildapapadimitriou.gr

Michael Fassbender

Η μέθοδος

Ποιο είναι το niche του; Ιρλανδέζικο αίμα, τευτονικό βλέμμα, θριαμβευτικές ερμηνείες. Ο Στιβ Μακ Κουίν του φετινού «Shame» κι ο Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ της «Επικίνδυνης μεθόδου» βρήκαν στο πρόσωπό του έναν ιδανικό πρωταγωνιστή. Τον νου σας! Συνέντευξη Τάσος Ρέτζιος

Το ότι ο Μάικλ Φασμπέντερ, από τότε που με την ολοκληρωτική ερμηνεία του στο «Hunger» του Στιβ Μακ Κουίν ανάγκασε όλα τα βλέμματα να στραφούν προς αυτόν, είναι ένας ηθοποιός που κερδίζει σταδιακά, με το σπαθί του και με βαρβάτους ρόλους τη θέση του στην κινηματογραφική βιομηχανία, δε χρειάζεται παρά μια ματιά στις επιλογές του για να το διαπιστώσει κανείς. Το φετινό Φεστιβάλ της Βενετίας στις αρχές Σεπτεμβρίου έδωσε μερικούς λόγους παραπάνω, αφού με τον ένα ή άλλο τρόπο ο Φασμπέντερ ήταν ένα από τα κυρίαρχα πρόσωπά του.

Πρωταγωνιστής σε δύο ταινίες, σε ρόλους που κάποιοι άλλοι θα τους έλεγαν ρόλους ζωής, έφυγε τελικά με το Κύπελλο Βόλπι για την καλύτερη ανδρική ερμηνεία για τη μία από αυτές, το εκπληκτικό «Shame» του Στιβ Μακ Κουίν (απλή συνωνυμία με τον αείμνηστο), αλλά άφησε ισχυρό το χνάρι του και για την άλλη, την «Επικίνδυνη μέθοδο» του πολύ Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ.

Στο «Shame», μια από τις καλύτερες ταινίες της Βενετίας αλλά και της φετινής σεζόν, ο Φασμπέντερ είναι ένας άνδρας εθισμένος στο σεξ, αδύνατος να αντιμετωπίσει μια απλή ανθρώπινη επαφή με γυναίκα, ανίκανος να δεθεί συναισθηματικά και σχεδόν απροσάρμοστος, στα όρια της απομόνωσης. Ένας ρόλος σιωπηλός, απόλυτα σωματικός, που σου τρυπάει τον αμφιβληστροειδή όχι μόνο λόγω των αρκετών τολμηρών σκηνών του, αλλά εξαιτίας μιας οπτικής υγρασίας, ενός μουλιάσματος που στάζει κατευθείαν μέσα στην ψυχή σου που, μην ξεχνάς, σε αυτόν τον κόσμο της κοινωνικής ξεπέτας μεγάλωσε...

Στην «Επικίνδυνη μέθοδο», ο ρόλος πάλι στην ψυχή ακουμπάει, αλλά με εντελώς διαφορετικό τρόπο: ο Φασμπέντερ υποδύεται τον διάσημο ψυχαναλυτή Καρλ Γιουνγκ και σε μια στιγμή του, στις αρχές του 20ού αιώνα, όπου επηρεασμένος από τις σκέψεις, τις θεωρίες και την πρακτική του Όττο Γκρος περνάει σε σεξουαλικούς και άλλους πειραματισμούς, ανατρέπει πολλά δεδομένα των εργασιών του, καθώς κι αρκετών συζητήσεών του με τον Ζίγκμουντ Φρόιντ. Εδώ ο Φασμπέντερ έχει να κάνει με τον συνεχή λόγο, τον πυκνό διάλογο, και την bigger than life ερμηνεία την έχει αναλάβει ο Βίγκο Μόρτενσεν ως Φρόιντ. Αλλά ο Γιουνγκ είναι το επίκεντρο της ιστορίας, από αυτόν ξεκινάνε τα πάντα.

Δυο ρόλοι στα άκρα, ένας ηθοποιός ικανός για τα πάντα. Ποιος είστε πραγματικά, κύριε Μάικλ Φασμπέντερ; «Με κάθε ρόλο, αυτό που μου συμβαίνει και νομίζω πως είναι κάτι που πολλοί ηθοποιοί θα το έχουν παρατηρήσει, νιώθω αρκετά διαφορετικά, άγνωστα πράγματα. Πολλές φορές, μάλιστα, ενθουσιάζομαι με όλο αυτό που συμβαίνει, γιατί μου αρέσουν οι ταινίες που πατάνε σε ένα άγνωστο πεδίο, σε μια νέα γη. Εκείνη τη στιγμή νιώθω σαν πρωτοπόρος, σαν να είμαι ο πρώτος που πατάει σε αυτά τα εδάφη, λίγο πριν γίνουν κτήμα όλων. Είναι κάθε φορά σαν να γεννιέσαι εξαρχής και είναι μια φλόγα που πρέπει να έχει ένας ηθοποιός για να συνεχίζει να ξαφνιάζεται και να δημιουργεί».

Ενδιαφέρουσα προσέγγιση, αλλά ο Φασμπέντερ, βλέποντας ίσως ένα μικρό θαυμασμό να δραπετεύει από το μικρό του ακροατήριο, σπεύδει να μας προσγειώσει: «Ξέρετε, δεν είμαι και πολύ έξυπνος και, όταν μου δίνονται μερικές τέτοιες ευκαιρίες σαν αυτή που μου έδωσε ο ρόλος του Γιουνγκ, είναι σαν να είμαι ο τυχερότερος άνθρωπος του κόσμου. Από τη μια, έχω μια συνεργασία με το σινεμά που κάνει ο Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ και, από την άλλη, ερμηνεύω έναν άνθρωπο με τόση σκέψη και τέτοιο μυαλό... Ποτέ δε μου είχε δοθεί μια τέτοια ευκαιρία, ένα τέτοιο υλικό για να βουτήξω και να βρω θησαυρούς. Κι έπειτα, ήταν όλο αυτό το πυκνό κομμάτι των διαλόγων που δεν μπορούσα, με τα λίγα μέσα που έτσι κι αλλιώς διαθέτω, να το αντιμετωπίσω ως μια μεγάλη πρόκληση». Εννοεί, λοιπόν, ότι δε φοβήθηκε με αυτήν την αναμέτρηση; «Δεν προλαβαίνεις να φοβηθείς! Σου έρχεται ένα σενάριο, σαν αυτό που έγραψε ένας άνθρωπος όπως ο Κρίστοφερ Χάμπτον, και μένεις αποσβολωμένος! Στις μέρες μας, στη συντριπτική πλειοψηφία των σεναρίων νιώθεις ότι κάπου τα ξέρεις όλα αυτά, με κάποιον τρόπο είσαι σίγουρος ότι γνωρίζεις πώς θα καταλήξουν, τι θα γίνει στις επόμενες σελίδες και γρήγορα, πολύ γρήγορα, χάνεις το ενδιαφέρον σου. Αυτό δεν ήταν ένα τέτοιο σενάριο».

Και για το «Shame»; Τι σενάριο είχε εκεί; «Θα σας φανεί παράξενο, αλλά και σε αυτήν την ταινία ένιωθα την ίδια πυκνότητα». Λιγάκι περίεργο, βέβαια, αυτό, μιας και πρόκειται για μια ταινία με εξαιρετικά λιτή χρήση του λόγου και με μεγάλη έμφαση στις σωματικές ερμηνείες... «Ναι, είναι αλήθεια πως δεν έχω πολλούς διαλόγους και, αν το δει κανείς από αυτήν τη σκοπιά, έχω πολύ λιγότερα να μάθω και πολύ λιγότερο χρόνο να ξοδέψω γι' αυτό - δεν είμαι από αυτούς που μαθαίνουν γρήγορα τους ρόλους τους, άλλο ένα δείγμα ότι δεν είμαι και τόσο έξυπνος! Από την άλλη, όμως, αυτό που κάνω είναι να δημιουργώ εγώ τις δικές μου καταστάσεις και, το λέω συνέχεια αυτό, ερμηνεύω ρόλους, μιλάω από μέσα μου, ακόμα και στις πιο σιωπηλές σκηνές: Πώς θα κινηθώ, τι σκέψη πρέπει να κάνω για να δω τι έκφραση θα πάρω, οτιδήποτε συμβαίνει σε αυτόν το χαρακτήρα και στο περιβάλλον του μεταφράζεται εντός μου σε έναν πυκνό διάλογο με τον εαυτό μου».

Το «Shame», πάντως, είναι, μετά το «Hunger», όπου η σωματική ερμηνεία με τα βασανιστήρια είχε φτάσει στα όριά της, μια άλλη έκφραση τέτοιας μεθόδου. Μονάχα που εδώ το σώμα απλώνεται στις πεδιάδες της διαρκούς σεξουαλικής ικανοποίησης ή, μάλλον, μη ικανοποίησης, αφού αυτό είναι και το point της ταινίας. «Φυσικά και το να ερμηνεύεις με το σώμα σου έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον από το να περιγράφεις με τις λέξεις μια κατάσταση, είναι ένας σαφώς πιο κινηματογραφικός τρόπος για έναν ηθοποιό. Δε με φοβίζει αυτή η έκθεση, τη βρίσκω ως έναν διαφορετικό τρόπο ερμηνείας μιας ιδέας, μιας σκέψης, μιας κατάστασης. Πολλές φορές νιώθω ότι με μια τέτοια σωματικότητα έχω μεγαλύτερο έλεγχο των σκέψεων και των συναισθημάτων μου».

Βλέποντας κανείς τον Φασμπέντερ στους ρόλους του και... live, δύσκολα κάνει την απαραίτητη σύνδεση. «Αυτό είναι κάτι που με έχει προβληματίσει κι εμένα αρκετά, αλλά μπορώ να πω ότι είμαι σίγουρος πως γίνεται με έναν απόλυτα φυσιολογικό τρόπο. Ίσως μου αρέσει να ζω πολλές ζωές, αλλά πάλι όλοι δε ζούμε πολλές ζωές;» Όχι σαν αυτές που ερμηνεύετε, κύριε Μάικλ Φασμπέντερ...

KOSOVO 2.0

Κάντε περιοδικά, όχι πόλεμο!

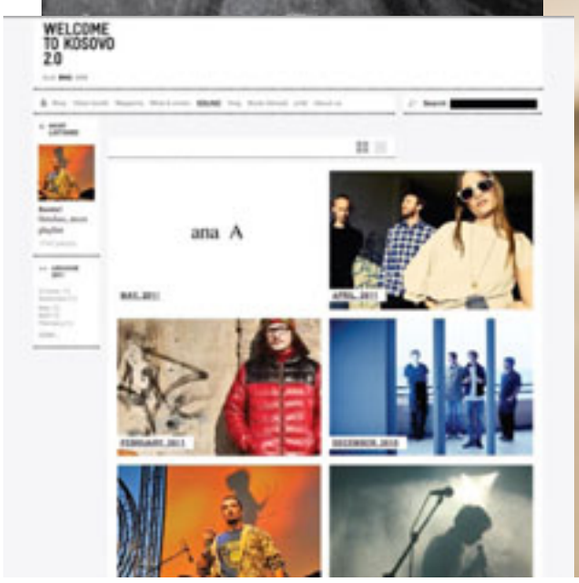

Ένα ολοκαίνουργιο περιοδικό από το Κόσοβο και η διαρκώς ανανεωνόμενη διαδικτυακή πλατφόρμα του. Καθαρό design, διαδραστικά blogs, πλούσια άρθρα και multimedia μας φέρνουν κοντά σε μια αχαρτογράφητη περιοχή της Ευρώπης που σφύζει από ενέργεια. Μιλήσαμε με τη διευθύντρια του «Kosovo 2.0», Besa Luci.

Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος**

Ποια ήταν η σχέση σας με τα περιοδικά, προτού εκδώσετε το δικό σας; Η πλειοψηφία των συνεργατών μας είχε επαγγελματικό ή ακαδημαϊκό υπόβαθρο στη δημοσιογραφία, τα μίντια, το φωτορεπορτάζ και το ντιζάιν. Στο παρελθόν, έχουμε όλοι δουλέψει σε εφημερίδες και περιοδικά.

Οι Κοσοβάροι μπορούν να ταξιδέψουν μονάχα σε πέντε χώρες χωρίς βίζα. Ελπίζετε να φτάσετε σε περισσότερους προορισμούς μέσα από λέξεις και εικόνες; Ναι, οπωσδήποτε. Ένας από τους λόγους που δημιουργήσαμε το περιοδικό ήταν για να συνδυάσουμε συμβατικά και νέα μίντια, για να προσφέρουμε μια ολοκληρωμένη πλατφόρμα ενημέρωσης και ακτιβισμού στη νεολαία του Κοσόβου. Ταυτόχρονα, θέλουμε να αλλάξουμε την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό. Το ίματζ του Κοσόβου νοσεί ακόμα από τον πόλεμο του '99 και επικρατεί διεθνώς η θεώρηση πως είμαστε μια ασταθής εθνότητα. Ενώ άλλοι τομείς της κοινωνικής ζωής, που θα μπορούσαν να προάγουν μια πιο ρεαλιστική και δυναμική απεικόνιση της χώρας, έχουν παραμεληθεί. Επομένως, επιδίωξή μας είναι να τοποθετήσουμε τη νεολαία του Κοσόβου στον παγκόσμιο χάρτη, μέσα από ιστορίες της καθημερινής ζωής, μέσα από την αφήγηση, τη φωτογραφία, το βίντεο και το ντιζάιν.

Ενώ είστε ένα περιοδικό νεανικού προσανατολισμού, δίνετε έμφαση σε κοινωνικοπολιτικά θέματα. Πρόκειται για συγκεκριμένη επιλογή στην οποία θα εμμείνετε; Αν ζεις εδώ, είναι δύσκολο να μη γυρίσεις την κουβέντα στην πολιτική. Το γεγονός ότι δύο γειτονικές χώρες και πέντε μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρνούνται να αναγνωρίσουν το Κόσοβο δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην καθημερινότητα του λαού μας. Άρα, δε γίνεται να μην ασχοληθείς. Απλώς, προσπαθούμε να εμπλακούμε σε αυτά τα ζητήματα με πιο ενδιαφέροντες τρόπους, ενθαρρύνοντας τους νέους να αποτελέσουν μέρος της διαδικασίας.

Πώς εξηγείτε την έλλειψη editorial μόδας και παρουσίασης καταναλωτικών προϊόντων; Σαν πρώτο τεύχος, θέλαμε να το κρατήσουμε κατά το δυνατόν πιο ευπαρουσίαστο. Μελλοντικά, θα χρειαστεί να βγούμε στην αγορά, να δηλώσουμε την παρουσία μας και να διεκδικήσουμε μερίδιο.

Σε ποιο ποσοστό ποντάρετε στο ίντερνετ για να προσελκύσετε αναγνώστες; Παρατηρώ πως το σάιτ σας φιλοξενεί πληθώρα θεματολογίας που δεν περιλαμβάνεται στο περιοδικό. Η πρώτη μορφή του περιοδικού ήταν ιντερνετική. Η ιστοσελίδα εγκαινιάστηκε τον Ιούλιο του 2010, ενώ το πρώτο τεύχος κυκλοφόρησε ακριβώς έναν χρόνο αργότερα. Διαθέτουμε σταθερή αναγνωσιμότητα, ιδιαίτερα αφότου καταφέραμε να συγκεντρώσουμε bloggers και video loggers από όλο τον κόσμο. Χρησιμοποιούμε επίσης πολλά social media. Ακόμη και πριν ανοίξει το σάιτ, κάναμε καμπάνια στο facebook, ανεβάζοντας teasers του «Kosovo 2.0». Μέσα σε ένα μήνα είχαμε συγκεντρώσει χίλιους followers. Όσον αφορά το περιεχόμενο, προσπαθούμε να είμαστε όσο το δυνατόν πιο διαδραστικοί. Θέλουμε να μας ακολουθεί και να μας διαβάζει το κοινό αλλά θέλουμε και να συμμετέχει, στέλνοντας τα δικά του blogs, vlogs, μουσική και σχόλια. Οι αναγνώστες είναι και συνεργάτες του περιοδικού.

Πώς μπορεί κανείς να συνεργαστεί μαζί σας; Στέλνοντας ένα δείγμα της δουλειάς του σε μέιλ.

Πώς τα βγάζετε πέρα; Έχουμε λάβει συνεισφορές από διάφορους χορηγούς και οργανισμούς στο Κόσοβο. Είμαστε ακριβή έκδοση, ιδιαίτερα εφόσον αποσκοπούμε σε διεθνή διανομή. Ποντάρουμε πάντως πολλά στην εφαρμογή του περιοδικού για το iPad.

Θα μπορέσουν τα περιοδικά να προσαρμοστούν σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον, στο οποίο καλούνται όχι μόνο να αντιμετωπίσουν την κρίση του μέσου αλλά και την αλλαγή του τρόπου διεξαγωγής της δημοσιογραφίας; Αν τα περιοδικά θέλουν να επιβιώσουν, πρέπει να βελτιωθούν, να καταφέρουν να μαγνητίσουν με την αισθητική και το περιεχόμενό τους. Προσωπικά, πιστεύω πως θα πρέπει επίσης να αγνοήσουν τους παραδοσιακούς τρόπους λειτουργίας τους και να προσεγγίσουν τους ανθρώπους και το περιβάλλον τους υπό μια νέα οπτική. Εμείς δουλεύουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Στο μέλλον, θα θέλαμε μια βιβλιοδετημένη έκδοση όλων των τευχών του «Kosovo 2.0» να μπορεί να προσφέρει μια σαφή εικόνα του πώς ήταν το Κόσοβο τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Και όλα αυτά, χωρίς να μένουμε πίσω από τις τεχνολογικές εξελίξεις, κάνοντας δηλαδή το περιοδικό διαθέσιμο μέσα από πλήθος εφαρμογών και γκάτζετ.

Το δεύτερο τεύχος του «Kosovo 2.0» κυκλοφορεί στα τέλη Νοεμβρίου.

kosovotwopointzero.com

Καταλονία

Έλληνας είσαι, πατριώτη;

Είναι Έλληνες. Ζουν στη Βαρκελώνη. Δεν είναι παρέα, ούτε σώμα ξενιτεμένων που τα σαββατοκύριακα μερακλώνει σε καφενεία-γκέτο ακούγοντας ντανς ρεμίξ του «Ζορμπά». Αλλά μπορείς να δεις την πόλη μέσα από τα μάτια τους και πέρα από τους ταξιδιωτικούς μύθους. Συνέντευξη, Φωτογραφία **Γιάννης Παναγόπουλος**

Κλαίρη Σκανδάμη

Καθηγήτρια ελληνικών στην «Escola Oficial d'Idiomes Barcelona»

Εικόνα πρώτη. «Ήμουν 18 ετών, όταν ταξιδέψαμε πρώτη φορά με τον πατέρα μου στη Σεβίλλη. Όταν επιστρέψαμε στην Ελλάδα, το πρώτο πράγμα που έκανα ήταν να μάθω τη γλώσσα. Τότε δεν υπήρχε το Ινστιτούτο Θερβάντες. Υπήρχε το ίδρυμα "Ρέινα Σοφία". Ήμασταν ελάχιστοι μαθητές. Στην Ελλάδα σπούδασα αρχαιολόγος. Γνώρισα τον σύζυγό μου, κατά τύχη, στην Ιταλία. Βρίσκομαι στη Βαρκελώνη από το 1991. Η πόλη μου αρέσει. Οι Καταλανοί μοιάζουν με τους Έλληνες. Στην αρχή της ζωής μου εδώ, υπήρχαν στιγμές που ξεχνιόμουν και νόμιζα πως άκουγα ελληνικά στα καφέ, στις στάσεις των λεωφορείων, στον περίπατο».

Εικόνα δεύτερη. «Το έχω φιλοσοφήσει. Και στην Αθήνα αν ζούσα, σκέφτομαι πως θα νοσταλγούσα την παραλία του νησιού που μου αρέσει. Η νοσταλγία είναι έμφυτη. Η Ελλάδα και εγώ συνυπάρχουμε με τον δικό μας τρόπο. Τη μεταδίδω στους μαθητές μου καθημερινά».

Εικόνα τρίτη. «Καλώς ή κακώς, το να είσαι Έλληνας και να ζεις εδώ έχει ένα ιδιαίτερο βάρος. Χωρίς να ερωτηθείς αν το θέλεις ή όχι, είσαι κομμάτι μιας ένδοξης ιστορίας. Αυτό δεν το βλέπω απαραίτητα ως θετικό. Είναι δύσκολο να περιγράψω στους μαθητές μου πως οι Έλληνες δεν εξαφανιστήκαμε με το τέλος της Αρχαίας Ελλάδας. Είναι περίεργο όταν τους λέω πως ακόμα και σήμερα κάνουμε πράγματα. Εννοείται. Η σύγκριση της Αρχαίας με τη Νέα Ελλάδα είναι ασύμβατη, αλλά, όπως και να έχει, πρέπει να συμβιώσω μαζί της».

Εικόνα τέταρτη. «Οι περισσότεροι τουρίστες βολτάρουν στη Ράμπλα. Θεωρούν πως εκεί έρχονται σε επαφή με την πόλη. Παραμύθια. Όταν θέλω να έρθω σε επαφή με την αυθεντική ατμόσφαιρα της Βαρκελώνης, επισκέπτομαι την άσημη Plaça Sant Felip Neri, στο Μπάριο Γκότικο. Εκεί που βρισκόταν η μεσαιωνική εβραϊκή συνοικία. Εκεί που υπάρχει το Μουσείο Παπουτσιών. Ένας χώρος που οι τουριστικοί οδηγοί της Βαρκελώνης συχνά δεν αναφέρουν. Για μένα, το σύγχρονο πρόσωπο της πόλης ζει στην Ράμπλα του Ραβάλ. Εκεί που υπάρχει ο "Γάτος". Ένα γλυπτό του Μποτέρο που το καβαλούν Πακιστανάκια, όταν παίζουν. Ίσως ο περίγυρος της περιοχής να μην είναι φιλικός. Αλλά δεν μπορεί παρά να είναι μια εικόνα συμφιλίωσης, όταν βλέπω ένα γλυπτό καταξιωμένου καλλιτέχνη να γίνεται ένα με την καθημερινότητα αυτών των παιδιών».

Μίνως Διγενής

Αρχιτέκτονας

Εικόνα πρώτη: «Ήμουν στην πρώτη φουρνιά φοιτητών αρχιτεκτονικής του προγράμματος Έρασμος που "ανταλλάχθηκαν" από το Μιλάνο στη Βαρκελώνη. Αυτό έγινε το 1993. Ένα χρόνο μετά τους Ολυμπιακούς της πόλης. Από τη στιγμή που έφτασα εδώ, ήταν ξεκάθαρο πως δε θα επέστρεφα στο Μιλάνο. Τότε η Βαρκελώνη ζούσε τη δική της αρχιτεκτονική άνοιξη και εγώ βρισκόμουν στο κέντρο εξελίξεων του αντικειμένου που σπούδαζα. Στο πανεπιστήμιο, το 80% του σώματος των καθηγητών είχε παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στο ολυμπιακό στήσιμο της πόλης. Το να μοιράζομαι χρόνο μαζί τους, να συζητάμε ιδέες γύρω από την αρχιτεκτονική κάτω από τον ήλιο, ήταν υπέροχο».

Εικόνα δεύτερη: «Για μένα, οι Καταλανοί είναι οι Ελβετοί της Μεσογείου. Έχουν, βέβαια, τα κολλήματά τους. Θεωρούν πως η πρωτεύουσά τους είναι μητρόπολη. Κάνουν λάθος. Είναι επαρχιώτες στον τρόπο σκέψης τους, αλλά μου αρέσει που δε λιποψυχούν στη θέα των υπερβάσεων. Δε δίστασαν να προτείνουν στον Νόρμαν Φόστερ να σκεφτεί, να σχεδιάσει τον μεταλλικό πύργο που στήθηκε σε εκείνο το σημείο του λόφου που γίνεται ορατός από όλη την πόλη».

Εικόνα τρίτη: «Αν δε γινόμουν αρχιτέκτονας, σίγουρα θα γινόμουν μάγειρας. Το 2001 έστησα ένα κλαμπ σε ένα πρώην τυπογραφείο στην, τότε, βιομηχανική πλευρά της Βαρκελώνης. Το ονόμασα "Oven". Πήρα το όνομα από το θέατρο "Φούρνος" στην Αθήνα. Οι αρχές το έκλεισαν, γιατί δεν ήμουν Καταλανός. Δε με πείραξε. Το "Oven", όσο λειτούργησε, ξεπέρασε την πόλη. Έγινε θέμα σε περιοδικά της Νέας Υόρκης. Βγήκε στις ειδήσεις. Ο κόσμος το χάρηκε. Δε θα το ξεχάσω ποτέ. Έφτιαξα έναν χώρο έτσι όπως τον φανταζόμουν, που πέτυχε διακοσμητικά και εμπορικά. Εννοείται πως δε θα ξαναμπλεχτώ με τη νύχτα και την καταλανική γραφειοκρατία».

Εικόνα τέταρτη: «Αν ήμασταν φίλοι και ερχόσουν για πρώτη φορά στη Βαρκελώνη, θα σε πήγαινα να φάμε στο "El Vaso Del Oro" στην Μπαρθελονέτα. Τα τελευταία χρόνια το έμαθαν οι τουρίστες, αλλά, ακόμα, όταν πας εκεί, όλα γυρνούν γύρω από το φαγητό, τις μπίρες και τις φωνές των ανθρώπων».

Γιάννης Παπαϊωάννου

Μουσικός (ουτίστας)

Εικόνα πρώτη: «Έφτασα από τη Θεσσαλονίκη στη Βαρκελώνη πριν 8 χρόνια για να κάνω μεταπτυχιακό στη σχολή "καλών" τεχνών της πόλης. Δεν το έκανα. Αλλά πλέον ζω εδώ. Έγινα μουσικός. Παίζω ούτι. Συμμετέχω σε τρεις μπάντες. Τους Transadelica, που φτιάξαμε μαζί με την Αμπάρο Σάντσες (εκτός από τη σόλο δουλειά της με τους Calexico, τη θυμάστε και ως τραγουδίστρια στους Amparanoia). Τους Oriental Groove, που έφτιαξε ο Yacine (τραγουδιστής και περκασιονίστας, κάποτε στους Cheb Balowski) και τους Ασίκηδες».

Εικόνα δεύτερη: «Δεν έχω ιδέα τι είναι νέο στη μουσική σκηνή της Βαρκελώνης. Νομίζω πως ζούμε μια μεταβατική εποχή. Οι υποδομές να γίνουν μεγάλα πράγματα εδώ υπάρχουν, αυτό που, πλέον, δεν υπάρχει είναι το χρήμα που θα κινήσει την κατάσταση. Η Βαρκελώνη είναι μεγάλη πόλη. Είναι οικονομικό κέντρο. Και, πάνω απ' όλα, είναι σε ένα σημείο που μπορείς να είσαι κοντά σε διάφορες χώρες, χωρίς να το προσπαθήσεις ιδιαίτερα. Αύριο με τους Oriental Groove έχουμε συναυλία στη Γαλλία. Θα πάω με το αυτοκίνητο. Αν ήμουν στην Ελλάδα, θα έπρεπε να αλλάξω 200 χώρες για να φτάσω εκεί που θα έπρεπε να εμφανιστώ. Αυτή η πόλη, ο χώρος που βρίσκεται, με βοηθά πολύ».

Εικόνα τρίτη: «Δεν αισθάνομαι Έλληνας με τη στενή σημασία του όρου. Όταν με ρωτούν από πού είμαι, απαντάω "Ελλάδα", για να γλιτώνουμε παραπανίσιες κουβέντες. Οι επιρροές μου έρχονται από όλο τον κόσμο. Ακούω και παίζω τα πάντα. Μπορεί να είναι φλαμένκο, μπορεί να είναι παραδοσιακή μουσική, μπορεί να είναι ελέκτρο. Δε μου αρέσει η σιγουριά που εκπέμπει η παράδοση. Δεν έχω καμιά εμμονή γύρω από τη σημασία της λέξης πατρίδα. Με ελκύουν οι καταστάσεις που έχουν ρίσκο. Το καλό με τη Βαρκελώνη, με τους ανθρώπους που ζουν εδώ, είναι πως, αν θελήσουν να αγαπήσουν κάτι, δε θα κοιτάξουν πρώτα τη χώρα προέλευσής του».

Γιώργος Κωνσταντίνου

Εικονογράφος

Ζει στο Σερκς, χωριό χτισμένο σε υψόμετρο 900 μέτρων, κάπου στα βουνά της Καταλονίας (μία ώρα από τη Βαρκελώνη με αυτοκίνητο). Πριν φτάσει εκεί, έζησε στη Θεσσαλονίκη, το Βερολίνο, τη Βαρκελώνη.

Εικόνα πρώτη: «Καταλονία είναι μια χώρα μέσα στην Ισπανία. Κατά τα άλλα, οι Έλληνες που έρχονται εδώ θεωρούν πως επισκέπτονται ένα κράτος. Δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για το ότι οι Καταλανοί είναι μια εθνότητα που έχει διαφορετική κουλτούρα, διαφορετική γλώσσα, διαφορετικό παρελθόν από την Ισπανία».

Εικόνα δεύτερη: «Αυτό που απολαμβάνω εδώ είναι η επικοινωνία των ανθρώπων. Μου αρέσει που κάνουν πολιτισμό σε τοπικό επίπεδο. Στο Σερκς, για παράδειγμα, ένα χωριό στη μέση του πουθενά, καταφέραμε να φτιάξουμε έναν σύλλογο γονέων που διαμορφώνουν την πολιτική του σχολείου. Είναι ξεκάθαρο σε μένα. Είναι ξεκάθαρο σε πολλούς Καταλανούς. Η βασική προϋπόθεση για να πάει ένας λαός μπροστά είναι να φροντίσει τη γειτονιά του».

Εικόνα τρίτη (που θα μπορούσε να είναι πρώτη): «Έζησα, ζήσαμε με την οικογένειά μου στη Βαρκελώνη 6 χρόνια. Φτάσαμε στο Σερκς, γιατί θέλαμε τα παιδιά μας να γνωρίσουν τη φύση. Να μάθουν να μη φοβούνται τα ζώα. Στο χωριό γείτονές μας είναι αγριογούρουνα και αλεπούδες. Μου αρέσει που έχουν βιώματα από την πραγματική ζωή».

Εικόνα τέταρτη: «Το ίντερνετ είναι μεγάλο πράγμα. Η γυναίκα μου και εγώ είμαστε εικονογράφοι, ζούμε στο "πουθενά", κι όμως έχουμε πελάτες από τις ΗΠΑ, τη Γερμανία, μέχρι και πριν από κάποια χρόνια από την Ελλάδα. Τα χωριά έχουν ανάγκη από τεχνολογία. Ο κόσμος πλέον έχει τις ίδιες ανησυχίες. Αυτός είναι ο λόγος που κάνουμε μαθήματα σε ανθρώπους του χωριού, μαθαίνοντάς τους τις δυνατότητες του ίντερνετ».

Εικόνα πέμπτη: «Αν ήμασταν φίλοι και μου ζητούσες να σου δείξω πού ζει η πραγματική Καταλονία, θα σε πήγαινα στο μέρος του χωριού που μαζεύουμε μανιτάρια».

Εικόνα έκτη: «Μου αρέσει η συμμετοχή στα κοινά. Εδώ και χρόνια συμμετέχω στο πρόγραμμα Ιρένια. Είμαστε μια κολεκτίβα που συνεργάζεται με σχολεία και θεωρεί πως τα παιδιά μπορούν να μάθουν πράγματα μέσω της εμπειρίας που παράγει το παιχνίδι. Είναι απερίγραπτα όμορφο όταν τα παιδιά με αγκαλιάζουν στον επίλογο των δραστηριοτήτων που συμμετέχω μαζί τους».

Εικόνα έβδομη: «Οι Καταλανοί είναι περήφανοι για τη γλώσσα τους. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί στην Ελλάδα η βλαχική γλώσσα πεθαίνει ή γιατί είναι ταμπού να ακούς Ματσεντόνσκι τη στιγμή που υπάρχουν 20 με 30 χιλιάδες άνθρωποι που τη μιλούν».

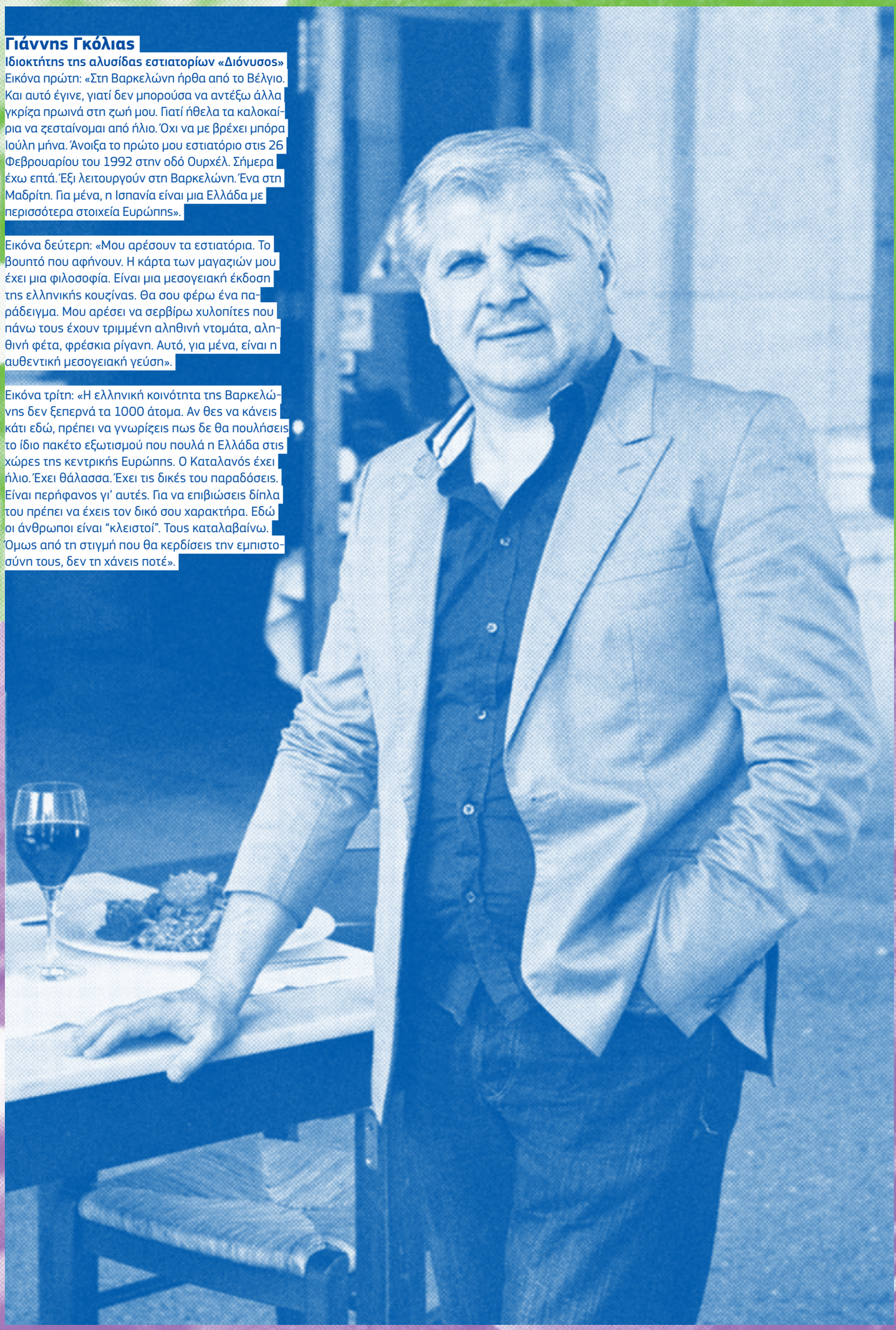
Γιάννης Γκόλιας

Ιδιοκτήτης της αλυσίδας εστιατορίων «Διόνυσος»

Εικόνα πρώτη: «Στη Βαρκελώνη ήρθα από το Βέλγιο. Και αυτό έγινε, γιατί δεν μπορούσα να αντέξω άλλα γκρίζα πρωινά στη ζωή μου. Γιατί ήθελα τα καλοκαίρια να ζεσταίνομαι από ήλιο. Όχι να με βρέχει μπόρα Ιούλη μήνα. Άνοιξα το πρώτο μου εστιατόριο στις 26 Φεβρουαρίου του 1992 στην οδό Ουρχέλ. Σήμερα έχω επτά. Έξι λειτουργούν στη Βαρκελώνη. Ένα στη Μαδρίτη. Για μένα, η Ισπανία είναι μια Ελλάδα με περισσότερα στοιχεία Ευρώπης».

Εικόνα δεύτερη: «Μου αρέσουν τα εστιατόρια. Το βουητό που αφήνουν. Η κάρτα των μαγαζιών μου έχει μια φιλοσοφία. Είναι μια μεσογειακή έκδοση της ελληνικής κουζίνας. Θα σου φέρω ένα παράδειγμα. Μου αρέσει να σερβίρω χυλοπίτες που πάνω τους έχουν τριμμένη αληθινή ντομάτα, αληθινή φέτα, φρέσκια ρίγανη. Αυτό, για μένα, είναι η αυθεντική μεσογειακή γεύση».

Εικόνα τρίτη: «Η ελληνική κοινότητα της Βαρκελώνης δεν ξεπερνά τα 1000 άτομα. Αν θες να κάνεις κάτι εδώ, πρέπει να γνωρίζεις πως δε θα πουλήσεις το ίδιο πακέτο εξωτισμού που πουλά η Ελλάδα στις χώρες της κεντρικής Ευρώπης. Ο Καταλανός έχει ήλιο. Έχει θάλασσα. Έχει τις δικές του παραδόσεις. Είναι περήφανος γι' αυτές. Για να επιβιώσεις δίπλα του πρέπει να έχεις τον δικό σου χαρακτήρα. Εδώ οι άνθρωποι είναι "κλειστοί". Τους καταλαβαίνω. Όμως από τη στιγμή που θα κερδίσεις την εμπιστοσύνη τους, δεν τη χάνεις ποτέ».

Παρά think αλός!

Η Θεσσαλονίκη και η θάλασσα. Δύο αρχιτεκτονικές ομάδες, οι monored και οι Mal-Vi Architects, μας ξεναγούν στις υδάτινες προτάσεις τους, που έχουν ως σκοπό να επαναπροσδιορίσουν τη μοναδική σχέση της πόλης με το νερό. Κείμενο **Τζίνα Σωτηροπούλου (info@architectones02.gr)**

Μαρία Μαλινδρέτου-Βήκα & Πάνος Βούλγαρης | **Mal-Vi Architects**.
Φωτογραφία: Γιώργος Παπαδόπουλος

Ο Marvin the Martian είναι ένα σκάφος αναψυχής που συνδυάζει την ευκολία των μηχανοκίνητων με την οικολογική προσέγγιση των ιστιοπλοϊκών © **Mal-Vi Architects**

Mal-Vi Architects & Marvin the Martian

Η Μαρία Μαλινδρέτου-Βήκα, με μεταπτυχιακές σπουδές στην αρχιτεκτονική πλοίων & yacht, και ο Πάνος Βούλγαρης, μέλη του αρχιτεκτονικού γραφείου Mal-Vi Architects που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν ένα από τα πιο τρελά τους εγχειρήματα συστήνοντάς μας τον Marvin the Martian, το «εξωγήινο» καταμαράν που έβαλε την ελληνική ναυπηγική στα σαλόνια του Yacht Show στο Μονακό και χάρισε διεθνή αναγνώριση στους εμπνευστές του.

Με παράλληλες σπουδές αρχιτεκτονικής στο Πανεπιστήμιο IUAV της Βενετίας, εκεί που τα θαλάσσια ταξί και οι παραδοσιακές γόνδολες μπλέκονται με τα βενετσιάνικα βαπορέτι και τα τραγκέτι, τη δημόσια δηλαδή συγκοινωνία της πόλης με πλωτές στάσεις πάνω στο Μεγάλο Κανάλι και περιμετρικά της Γαληνοτάτης, οι αρχιτέκτονες κατάφεραν να αντικαταστήσουν την παραδοσιακή αιολική ενέργεια με ηλιακή, με απώτερο σκοπό τη δημιουργία του πρώτου ενεργειακά αυτόνομου καταμαράν, ενός σκάφους αναψυχής που συνδυάζει την ευκολία των μηχανοκίνητων με την οικολογική προσέγγιση των ιστιοπλοϊκών. Οι θαλάσσιες περιηγήσεις γίνονται πιο οικονομικές, άρα αφορούν μεγαλύτερο κομμάτι κόσμου, και παράλληλα αφήνουν μικρότερο ενεργειακό αποτύπωμα.

Η αξιοποίηση της ηλιακής ενέργειας σε μια χώρα σαν την Ελλάδα αλλά και η ταυτόχρονη μαζικότερη χρήση πλωτών μέσων, είτε ως σκάφη αναψυχής -προσφέροντας διακοπές με μηδενική κατανάλωση παραδοσιακών καυσίμων- είτε ως δημόσια μέσα μεταφοράς είτε ως εναλλακτικές μορφές κατοικίας στο νερό -αποσυμφορίζοντας τις ασφυκτικά ανοικοδομημένες μεγαλουπόλεις και χαρίζοντας μια ιδανική και ελκυστική οικιστική πρόταση σε παράκτιες ζώνες λιμνών, ποταμών και λιμανιών-, είναι κάτι που πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν τα επόμενα χρόνια εν μέσω ενεργειακής αλλά και οικονομικής κρίσης.

Οι δύο Θεσσαλονικείς αρχιτέκτονες των Mal-Vi Architects ποντάρουν στον Marvin the Martian, ένα καταμαράν μήκους 15 μέτρων και πλάτους 7,35 μέτρων, εξοπλισμένο με 35 τ.μ. φωτοβολταϊκών κυψελών στην οροφή του. Αυτές είναι που μετατρέπουν την ηλιακή ενέργεια σε ηλεκτρική, η οποία αποθηκεύεται σε 24 μπαταρίες. Μορφολογικά, η κυρτή οροφή επιτρέπει τη μεγαλύτερη απορρόφηση ηλιακής ενέργειας αλλά και συμβάλλει στη βέλτιστη αεροδυναμική συμπεριφορά του. Εργονομικά, το καταμαράν είναι κάτι περισσότερο από άνετο, υιοθετώντας μια ευέλικτη και πολυλειτουργική κάτοψη και φιλοξενώντας 8 επιβάτες στους δύο πλωτήρες του, σε 4 ευάερες και ευήλιες καμπίνες, οι οποίες εξυπηρετούνται από 2 μπάνια, μια κουζίνα στη γέφυρα του καταστρώματος με θέα στην πλώρη και μια ευρύχωρη τραπεζαρία-καθιστικό 25 τ.μ. Οι εξωτερικοί χώροι του προσφέρονται για ηλιοθεραπεία στην πλώρη αλλά και λαχταριστά γεύματα στην πρύμνη.

Η Μαρία Μαλινδρέτου-Βήκα και ο Πάνος Βούλγαρης τονίζουν πως «το σημαντικότερο πλεονέκτημά του, σε σχέση με τα παραδοσιακά σκάφη της αγοράς, είναι η ελάχιστη-έως μηδενική-κατανάλωση που προσφέρει. Το κόστος εφοδιασμού του σκάφους με καύσιμα είναι ελάχιστο σε σχέση με αντίστοιχα μηχανοκίνητα, τα οποία συνήθως διαθέτουν ντεπόζιτα από 1.500 έως 7.500 λίτρα (κάτι που μεταφράζεται σε 2.100-10.000 ευρώ σε καύσιμα για κάθε γέμισμα). Επιπλέον, το σκάφος μπορεί να πραγματοποιήσει διακοπές δύο εβδομάδων στις ελληνικές θάλασσες με μηδενική κατανάλωση καυσίμου».

Μαριάνθη Τατάρη & Κωνσταντίνος Χρυσός | **monored**

monored & θαλάσσιες στάσεις

Η Βενετία διαθέτει μια από τις πρώτες και πιο άρτιες θαλάσσιες συγκοινωνίες της Ευρώπης. Το Άμστερνταμ εκμεταλλεύεται και αυτό τα κανάλια του για να ενισχύσει τη συγκοινωνία του, ενώ το λιμάνι του Ρότερνταμ έχει εντάξει εδώ και χρόνια θαλάσσιες γραμμές που διατρέχουν την προβλήτα του. Η χρήση των πλωτών μέσων με τη μορφή της θαλάσσιας συγκοινωνίας έχει δυναμική παρουσία στο Αμβούργο, με 6 τουλάχιστον γραμμές φέρι-μποτ κατά μήκος του ποταμού Έλβα, του λιμανιού δηλαδή, που χρησιμοποιούνται όχι μόνο από τους κατοίκους και τους λιμενεργάτες της πόλης αλλά και από τουρίστες που επιθυμούν μια εναλλακτική θέασή της μέσα από το λιμάνι. Η Κοπεγχάγη έχει 4 γραμμές θαλάσσιων λεωφορείων που εξυπηρετούνται από 10 θαλάσσιες στάσεις, ενώ στο Μπρίστολ ένας στόλος από κιτρινομπλέ λεωφορείο-πλοία της γραμμής μετακινούν καθημερινά τους Άγγλους ανάμεσα σε 15 στάσεις-αποβάθρες κατά μήκος του λιμανιού.

Ήρθε, λοιπόν, και η σειρά της Θεσσαλονίκης να βάλει στο παιχνίδι τις δυνατότητες που της παρέχει το λιμάνι της εισάγοντας ένα νέο, σύγχρονο και εναλλακτικό δημόσιο μέσο μεταφοράς, μια Αστική Θαλάσσια Συγκοινωνία, αναζητώντας ταυτόχρονα μια εργονομική και βιοκλιματική αρχιτεκτονική πρόταση για τους κόμβους μετεπιβίβασης του πλωτού αυτού μέσου αλλά και τις υπόλοιπες εγκαταστάσεις, όπως εκδοτήρια εισιτηρίων, χώρο αναμονής επιβατών, χώρο ελέγχου του συστήματος και αναψυκτήριο. 4 αναμένονται να είναι οι πρώτες θαλάσσιες στάσεις σε ισάριθμα σημεία επιβίβασης - αποβίβασης: την Πλατεία Ελευθερίας, το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, τη Μαρίνα Καλαμαριάς και την Περαία.

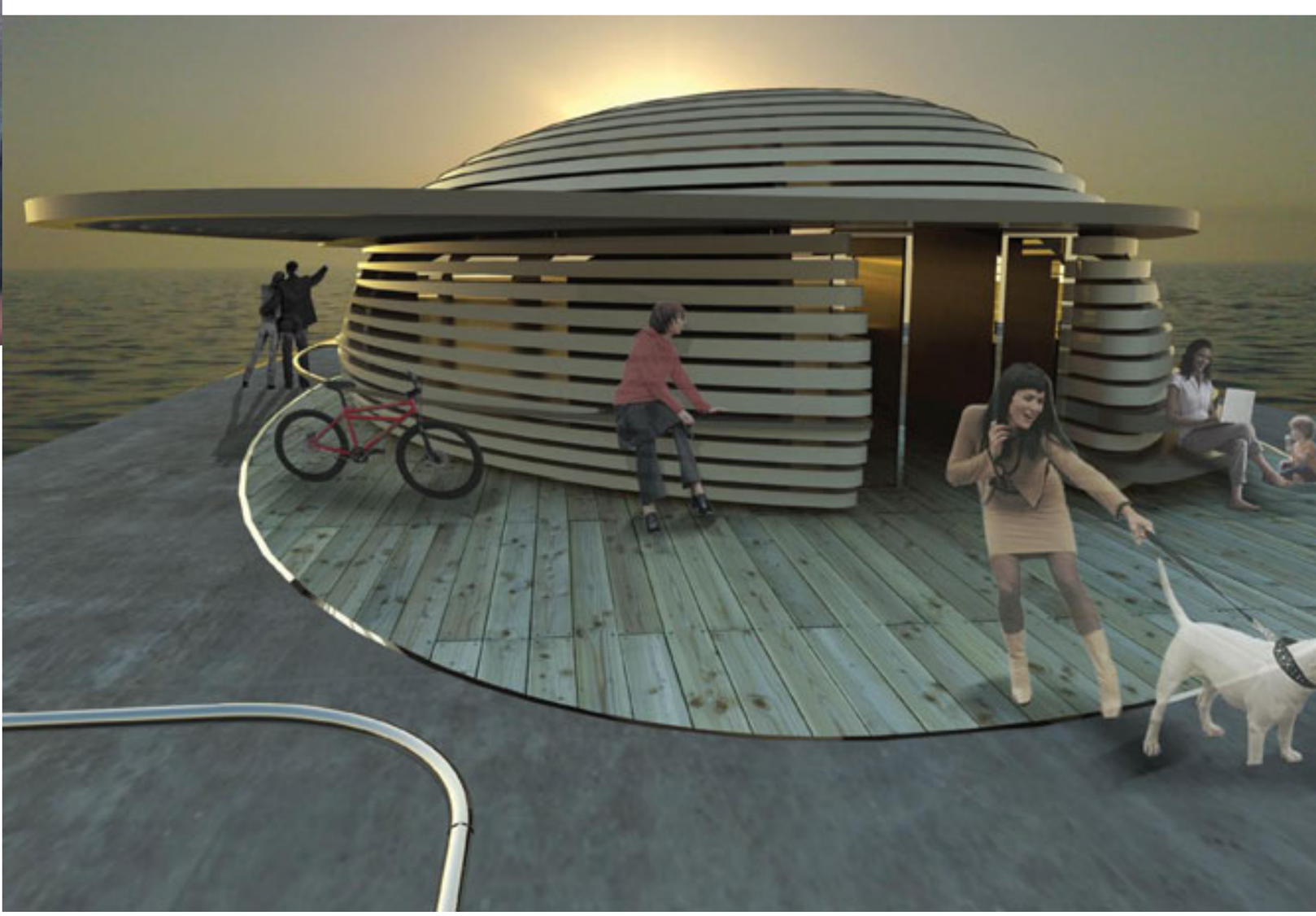
Με αφετηρία τη συνεχιζόμενη ανάπλαση του νέου παραλιακού μετώπου της πόλης σε σχέδια των Μπερνάρ Κουόμο & Πρόδρομου Νικηφορίδη, που δημιούργησε μια εντυπωσιακή προκυμαία προσβάσιμη στο κοινό από τη στεριά, οι monored, οι οποίοι κατέκτησαν το Α' βραβείο του πρόσφατου αρχιτεκτονικού διαγωνισμού θαλάσσιων στάσεων, εκθέτουν τους προβληματισμούς τους για την αξιοποίηση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης από την πλευρά της θάλασσας αναζητώντας μια αρμονικότερη συμβίωση με το παρακείμενο υδάτινο στοιχείο.

Οι monored, η αρχιτεκτονική ομάδα που ιδρύθηκε το 2006 από τον Κωνσταντίνο Χρυσό και τη Μαριάνθη Τατάρη, με έδρα την Αθήνα και το Άμστερνταμ και με επαγγελματική και ακαδημαϊκή εμπειρία στο Λος Άντζελες, στην Ολλανδία και στην Ελλάδα, παραθέτουν μια σειρά αλληλοεξαρτώμενων προτάσεων που βασίζεται στην οργανική μορφή ενός κελύφους, μιας υπερμεγέθους αχιβάδας που επιπλέει στον Θερμαϊκό κόλπο και στοχεύει στη δημιουργία ενός σύγχρονου συμβόλου με δυναμική ταυτότητα για την πόλη.

Οι αρχιτέκτονες, μελετώντας την τοπιογραφία του λιμανιού, χωρίζουν τις στάσεις σε δύο σαφείς κατηγορίες, τη στάση-διαδρομή που δημιουργείται «κατά μήκος μιας ισχυρής παραλιακής κίνησης και προσκαλεί τον περαστικό να τη συμπεριλάβει στην παραλιακή του ρέμβη» και τη στάση-προορισμό, η οποία είναι «αποκομμένη από τον αστικό ιστό, αλλά έλκεται προς τον θαλάσσιο ορίζοντα». Τα νέα αυτά κελύφη-όστρακα, που αποτελούν τους κόμβους μετεπιβίβασης, προσφέρουν νέες οπτικές προς την πόλη αλλά επίσης δίνουν τη δυνατότητα εναλλακτικών θεάσεων του απέραντου γαλάζιου.

Η βασική κεντρική ιδέα της εξαιρετικά μελετημένης πρότασης συνίσταται στη δημιουργία ενός κελύφους-τοπόσημου, το οποίο αποτελείται από τρία συνθετικά στοιχεία: το «εξωτερικό κέλυφος» οριζόντιων περσίδων, τους «λειτουργικούς δακτυλίους», μια σειρά εφαρμογών για τις εξειδικευμένες ανάγκες κάθε στάσης, από αστικές κερκίδες και μπάρες στάθμευσης ποδηλάτων μέχρι στέγαστρα και εσωτερικό εξοπλισμό, και το «εσωτερικό λειτουργικό πρίσμα», υπεύθυνο για την εργονομία της στάσης και την άνεση του επιβάτη.

πάνω
Η θαλάσσια στάση στο Μέγαρο Μουσικής ενσωματώνει ενεργά και παθητικά βιοκλιματικά στοιχεία δημιουργώντας ενεργειακά ισορροπημένα κελύφη | Α' Βραβείο © **monored**

κάτω
Οι εξωτερικές περσίδες των θαλασσίων στάσεων συνθέτουν την αρχιτεκτονική ταυτότητα του «οργανικού» κελύφους | Α' Βραβείο © **monored**

Sneaker town

Τρέξε, δούλεψε, χόρεψε, διασκέδασε, διάλεξε, φόρεσε. Τα sneakers είναι το No1 εφόδιο για μια αστική ζωή γεμάτη χρώμα και εμπειρίες. Στον οδηγό που ακολουθεί, με όλα τα μοντέλα του φετινού χειμώνα, βρες το στιλ σου και αλώνισε την πόλη.

Επιμέλεια Δημήτρης Αθανασιάδης

advertorial

adidas originals Decade Hi

Για όλους τους sneaker freaks και fans των adidas Originals αυτός ο χειμώνας φέρνει το most popular sneaker των 80's σε updated εκδοχές. Μίξη υλικών και χρωμάτων σε hi-tops, κατάλληλα για ένα lifestyle, street look. Με μαλακό δέρμα και ελαφριά suede στοιχεία, το Decade Hi της adidas αποτίνει φόρο τιμής στο αυθεντικό μπασκετικό παπούτσι με τις υψηλές επιδόσεις που έκανε το ντεμπούτο του το 1985. Η hi-top έκδοση διαθέτει το ίδιο σύστημα στήριξης που αγκαλιάζει τον αστράγαλο, όπως και το αυθεντικό μοντέλο. Το Decade Hi είναι το απόλυτα μοντέρνο και ταυτόχρονα διαχρονικό sneaker της σεζόν.

NIKE

HIGHER AND HIGHER

Κάτι παραπάνω από εξέλιξη. Ταχύτητα. Κάτι παραπάνω από επιτυχία. Εμμονή. Κάτι παραπάνω από λατρεία. Αποθέωση. Αυτή τη χρονιά το Air Max 90 κλέβει τις εντυπώσεις με δύο νέα μοντέλα και η Nike απογειώνει το sportswear στιλ στο max. Γράφοντας ιστορία στην εξέλιξη των αθλητικών παπουτσιών το 1987, η τεχνολογία αιχμής Air Max εγκαινιάζει την έλευση μιας νέας εποχής. Εντυπωσιασμένος από το κτήριο George Pompidou στο Παρίσι, ο αρχιτέκτονας και σχεδιαστής της Nike, Tinker Hatfield, συστήνει το Air Max I. Ένα παπούτσι τρεξίματος με την πιο προηγμένη τεχνολογία προστασίας και απορρόφησης κραδασμών, που ξεχωρίζει με τα δύο παράθυρά του στην αερόσολα. Μια πραγματική επανάσταση, αφού η ενσωμάτωση αέρα στην αερόσολα αλλάζει τα δεδομένα για κάθε δρομέα.

Απογειώνοντας το πρώτο μοντέλο, το 1990 ο Hatfield παρουσιάζει το Air Max 90, ένα παπούτσι-σταθμό στην ιστορία του τρεξίματος. Ακόμα πιο ελαφρύ, με ενσωματωμένο στο DNA του το στοιχείο της ταχύτητας, το μοντέλο 90 δημιουργεί φανατικούς οπαδούς και κάνει το τρέξιμο μόδα. Δυναμικά σχέδια με έντονα χρώματα, εύκαμπτα αυλάκια και βελούδινες λεπτομέρειες στο εξωτερικό του μέρος συστήνουν μια πρωτόγνωρη αισθητική. Δεκάδες διαφορετικά μοντέλα κερδίζουν εκατομμύρια πόδια αθλητών και καθημερινών ανθρώπων, πρωταγωνιστούν στην ποπ κουλτούρα και επιβεβαιώνουν τη σχεδιαστική ευρηματικότητα και την hi tech αντίληψη της Nike.

Φέτος, τα δύο καινούργια μοντέλα Air Max 90 απογειώνουν τα κορίτσια και τα αγόρια της Γης στον πλανήτη Στιλ. Το ανδρικό, σε χρωματισμούς γκρι-κίτρινο, και το γυναικείο, σε χρωματισμούς μπλε-γαλάζιο ελεκτρίκ, είναι η σειρά που συνδυάζει την αυθεντική φιλοσοφία της Nike με τις ανάγκες της σύγχρονης εποχής. Διαθέτοντας ασύλληπτη ευκαμψία και υπηρετώντας το πρακτικό design, τα μοντέλα Air Max 90 της Nike έχουν ακριβώς ό,τι χρειάζεσαι: την ορατή μονάδα Max Air στη φτέρνα για να μη σε ταλαιπωρούν οι κραδασμοί, εύκαμπτα αυλάκια που ακολουθούν το σχήμα του ποδιού ενισχύοντας τη φυσική κίνηση, επιπλέον τρύπες κορδονιών που προσδίδουν μεγαλύτερη ευστάθεια και, φυσικά, τη συμπαγή waffle σόλα που εξασφαλίζει την ανθεκτικότητά τους. Πανέμορφα και πανέτοιμα για να τρέξουν μαζί σου τις πιο μοντέρνες αστικές περιπέτειές σου, η Nike και τα Air Max 90 είναι το πιο συναρπαστικό γεγονός στις βιτρίνες, τα γήπεδα και τους δρόμους.

www.nike.com

PUMA
COLOUR LAB

Η γοητεία τους μετράει δεκαετίες και η άνεσή τους συνοδεύει κορυφαίες επιδόσεις. Η PUMA δίνει χρώμα αυτή τη χρονιά, και τα Suede τονίζουν με το μοναδικό στιλ τους κάθε σου βήμα. Από την εποχή των 60s και τις κολεκτίβες των street dancers της Νέας Υόρκης στους δρόμους τους 21ου αιώνα και τις φυλές των μητροπόλεων. Sneakers που άφησαν τα ίχνη τους στην εμβληματική πορεία της σύγχρονης urban αισθητικής, παπούτσια που έδωσαν νέα πνοή στο casual chic κίνημα. Κατασκευασμένα με στόχο να προσφέρουν άνεση αλλά και σταθερότητα στο πόδι, τα PUMA Suede συνδυάζουν την απαιτούμενη ευλυγισία στα βήματά σου με το ιδιαίτερο attitude στην καθημερινότητά σου. Με τον θρυλικό πάνθηρα στο πίσω μέρος και τη διακριτική χαρακτηριστική σήμανση της PUMA κατά μήκος του sneaker, τα Suede φέτος πρωτοτυπούν κάνοντας βουτιά στην παλέτα των χρωμάτων με το νέο Monochrome Pack που βγαίνει σε 5 απολαυστικές αποχρώσεις πράσινο, κίτρινο, μπλε, μαύρο και κόκκινο για κάθε συνδυασμό. Μια ολοκληρωμένη κολεξιόν που ισορροπεί άψογα ανάμεσα στην ποπ κουλτούρα και την αθλητική συμπεριφορά. Ένας ολόχρωμος φόρος τιμής στο σχέδιο που μεγάλωσε γενιές. Εσύ με ποιο χρώμα βλέπεις τον κόσμο;

Θα τα βρείτε στα PUMA stores και σε επιλεγμένα καταστήματα. Για πληροφορίες καλέστε PUMA HELLAS T: 211 1066 200

CONVERSE

WE'RE ALL MADE OF STARS

Ταιριαστά με κάθε ντύσιμο, αξεπέραστα σε κάθε τους σχέδιο, πρεσβευτές του freestyle σε κάθε βήμα, κάθε στιγμή. Η νέα συλλογή της Converse έχει sneakers όμορφα σαν αστέρια για να ξεχωρίζεις στο στιλιστικό σύμπαν. Ποια δεν έχει λατρέψει τη σπιρτάδα, τη χάρη και τη ζωντάνια που φέρουν οι συλλογές της; Ποιος δεν έχει διαλέξει ένα ζευγάρι All Star «πειράζοντας» το στιλ του ανάλογα με τη διάθεσή του; Σε ποια εποχή δεν έκλεψαν τις εντυπώσεις τους με τον τρόπο με τον οποίο πετυχαίνουν να συνδυάζουν την αθλητική τους κληρονομιά με όλες τις τάσεις που εκρήγνυνται στους δρόμους και έγραψαν την ανθρώπινη ιστορία; Αυθεντικά, ευφάνταστα και ασυμβίβαστα, όπως η ιστορία της Converse, τα νέα sneakers που θα συναντήσεις αυτή τη χρονιά προσπερνούν τα συνηθισμένα, αλλάζουν τα δεδομένα και κάνουν ιδιαίτερη κάθε εμφάνιση. Τα προτιμάς δερμάτινα, σουέτ ή στην κλασική τους υφή; Χαμηλά ή μποτάκια; Με αληθινά winning attitude και έμβλημα Star Chevron, το Star Player, το sneaker που μάγεψε στα μπασκετικά παρκέ των 70s, παίζει δυναμικά στα πιο κλασικά αθλητικά χρώματα. Σικάτο μαύρο, σκούρο μπλε, κομψό πράσινο, κάνουν ένα από τα πιο ιστορικά σχέδια της Converse πιο επίκαιρο από ποτέ. Τα αγαπημένα Chuck Taylor σε double upper ύφος για σταθερότητα και indie όψη, προσφέρονται για να δέσεις τα κορδόνια σου όπως εσύ θέλεις. Τα Juck Purcell με vintage κολεγιακή αύρα και τη χαρακτηριστική γραμμή της σόλας τους αφηγούνται ξανά τη σημασία του να είσαι cool. Διάλεξε Converse, διάλεξε στιλ.

Folli Follie Group, T: 210 9119 000

παρουσίαση

REEBOK

ZIGTECH ERA

Από το 1890, η Reebok αφοσιώθηκε σε έναν ξεκάθαρο στόχο: να προσφέρει σε όλους -από τους επαγγελματίες και τους ερασιτέχνες αθλητές μέχρι τα παιδιά στον παιδότοπο- την ευκαιρία, τον εξοπλισμό και την έμπνευση να αξιοποιήσουν τις δυνατότητές τους και να ξεπεράσουν τα προσωπικά τους όρια. Αιώνες μετά, σήμερα, η ανανεωμένη φετινή συλλογή ZigTech ανταποκρίνεται απολύτως στο αρχικό πνεύμα και το όραμα της Reebok.

Νέα τεχνολογία για να αξιοποιήσεις τις πραγματικές σου δυνατότητες και να πετύχεις ακόμη και πράγματα που μοιάζουν ακατόρθωτα, τρία καινούργια αθλητικά μοντέλα της Reebok που συνιστούν πλέον την κορυφαία σειρά παπουτσιών για τρέξιμο και προπόνηση. Τώρα και ο πιο απαιτητικός αθλούμενος μπορεί να βρει αυτό που ανταποκρίνεται πραγματικά στις ανάγκες του και καλύπτει κάθε δραστηριότητά του.

Σχεδιασμένα να διατηρούν και να «επιστρέφουν» την ενέργεια στον αθλούμενο, τα παπούτσια ZigTech μετατρέπουν το τρέξιμο στην πιο ευχάριστη υπόθεση. Χαρακτηριστικό γνώρισμα των ZigTech, η μοναδική ελαφριά εξωτερική σόλα, σε σχήμα zig zag που βοηθάει στη μείωση της φθοράς των μυών του ποδιού.

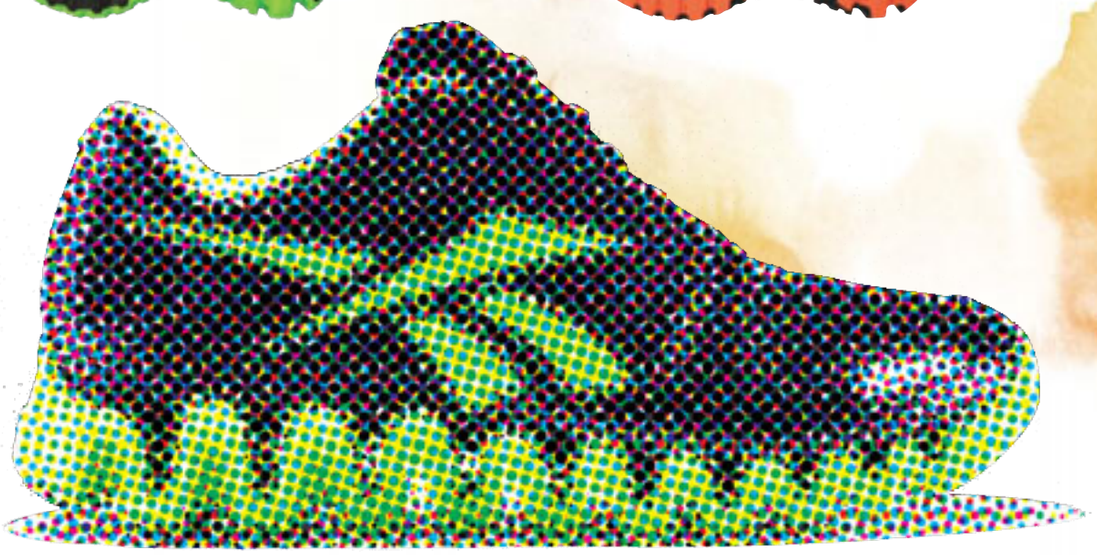
Premier Zig Stable, Zig Dynamic, Zig Wild Trail. Τρία μοντέλα για να διατηρείς την ενέργειά σου, να αυξάνεις την απόδοσή σου και να προστατεύεις τον εαυτό σου. Πρωτότυπος σχεδιασμός, καλύτερα αποτελέσματα από κάθε άλλη φορά.

Σχεδιασμένο κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προσφέρει μεγαλύτερη σταθερότητα στον αθλούμενο, το Premier ZigStable διαθέτει εσοχές στο πλάγιο μέρος που επιτρέπουν στον αέρα να εισέρχεται στο παπούτσι, ενώ οι σχεδιαστικές λεπτομέρειες στο πίσω μέρος προσδίδουν περισσότερη σταθερότητα και στήριξη στο πόδι. Το ZigDynamic, με την κλασσική πλέον ZigZag σόλα των ZigTech, παρουσιάζει μια ενιαία και ομοιόμορφη όψη στο επάνω μέρος του, καθώς χάρη σε μια ειδική διαδικασία «hit & melt» από την οποία περνάει το παπούτσι δε διαθέτει ραφές, είναι ελαφρύτερο και πιο άνετο από τα συμβατικά ZigTech. Το ZigWild Trail, με την ανθεκτική εξωτερική σόλα που διαθέτει, επιτρέπει στο πόδι να «γαντζώνει» το έδαφος, απομακρύνοντας οτιδήποτε «περιττό» βρίσκει στον δρόμο του, καθιστώντας το έτσι το πλέον κατάλληλο παπούτσι για άθληση ακόμη και στις πιο δύσκολες επιφάνειες.

Τη συλλογή ZigTech της Reebok συμπληρώνει η σειρά ρούχων σε έντονα χρώματα και πρωτότυπα σχέδια, τα οποία διαθέτουν την πρωτοποριακή τεχνολογία μεταφοράς ενέργειας. Στιλάτη, καινοτόμος, επαναστατική, η Reebok φέρνει για μια ακόμη φορά το μέλλον στα πόδια σου.

T: 210 8930 869

advertorial

LACOSTE

INNER CITY LIFE

Όταν η μητρόπολη είναι το πεδίο σου και η αισθητική ερμηνεύει την αστική φιλοσοφία, τότε στο λεξικό της μόδας διαβάζεις το συνώνυμο της λέξης στιλ: Lacoste. Ελκυστικά με την πρώτη ματιά, πολυτελή στην αφή και άνετα στο πόδι, τα sneakers και οι μπότες που απαρτίζουν τη νέα συλλογή της Lacoste είναι το urban playground στο οποίο φέτος κορίτσια και αγόρια από όλο τον κόσμο ονειρεύονται έναν κόσμο δυνατοτήτων και προοπτικών. Με sportswear ταυτότητα και δημιουργικές επιρροές από τα πάρκα και τις γειτονιές, η ανδρική σειρά παπουτσιών της Lacoste φέρνει τη ζωή στην πόλη και προτείνει για όλους την εξαιρετική σχεδιαστική μενταλιτέ της. Οι χρωματικοί της τόνοι δέχονται την επίδραση που ασκεί η αντίθεση του χειμωνιάτικου μπλε ουρανού και της βιομηχανικής όψης των κτηρίων. Σκουριασμένο κόκκινο, σκούρο καφέ και μπλε, το στιλ αυτή τη σεζόν είναι ο ορισμός του αστικού chic. Το αιώνια κλασικό Misano κινείται με αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία ταιριάζοντας δέρμα και suede, γιατί στις χαμηλές θερμοκρασίες έχεις ανάγκη τις υψηλές προδιαγραφές της σύγχρονης υπόδησης. Κλέβοντας τις καρδιές των γυναικών, το αγαπημένο κροκοδειλάκι με παιχνιδιάρικη διάθεση για περιπέτεια και διάθεση να εξερευνήσει τις μεγαλουπόλεις του πλανήτη αποκαλύπτει την μπότα Zerubia. Μια αρμονική τριχρωμία ροζ-μπλε ελεκτρίκ-λευκό και ένα αναδιπλούμενο τμήμα στην κορυφή της για να αλλάζεις προσωπικότητα ανάλογα με την εμφάνισή σου την κάνουν μια από τις πιο αγαπησιάρες μπότες που θα βρεις φέτος στις βιτρίνες. Χωρίς να παραιτείται από το διαχρονικό στιλ της Lacoste, η νέα σειρά της αναζητά τις νέες εικόνες της πόλης, τις συναρπαστικές ιστορίες των καθημερινών πρωταγωνιστών της, αυτές που φτιάχνεις εσύ κάθε μέρα.

notosgalleries, Στοά Χιρς, Τσιμισκή 24 & Μητροπόλεως 31

PRIME TIMERS STREET FASHION

Αγαπούν τα jeans, τα sneakers, τη μουσική. Δηλαδή αγαπούν το στιλ. Τα Prime Timers αντιπροσωπεύουν την πιο δυναμική πλευρά του street fashion και από το 1999 παραμένουν νέα στο μυαλό, στην καρδιά και την ψυχή. Στις μοδάτες βιτρίνες τους παρελαύνουν οι πιο επιδραστικές εκδοχές της αστικής αισθητικής. Μοντέρνα ρούχα για μοντέρνους τύπους, ψαγμένα σχέδια για ψαγμένα μυαλά. Οι πιο indie πλευρές του denim, τα πιο urban φούτερ, τα πιο hip jacket, οι πιο funky κάλτσες και, φυσικά, τα sneakers που ρολάρουν με την πιο feelgood διάθεση τους δρόμους και τις πόλεις. Φιλοξενώντας στα στιλιζαρισμένα ράφια τους τις τελευταίες δημιουργίες των μεγαλύτερων σχεδιαστών του σύγχρονου street wear, τα Prime Timers φέτος περπατούν τη χρονιά κομψά και σικάτα.

Η νέα κολεξιόν της WeSC με δερμάτινη αλλά και πάνινη υφή στα Gilliam και Thorpe Waxed, η γοητεία του sneaker στις Hagelin διαστάσεις του, τα αγαπημένα μουσταρδί Laurence Nubuck. Μια sneaker πρόταση που ισορροπεί ανάμεσα στο υψηλό design και την άνεση, ένας τρόπος για να περπατήσεις το φετινό φθινόπωρο και τον φετινό χειμώνα με όλα όσα ενέπνευσαν την κουλτούρα του freestyle, την εξέλιξη του skate κινήματος, την επιτομή όχι του να δείχνεις αλλά να είσαι αυθεντικός.

www.wesc.com

παρουσίαση

Anastasia: Φόρμα και αθλητικά παπούτσια, **adidas.**
Δημήτρης: Φούτερ ζακέτα, **Nike.** Εσώρουχο **Modus Vivendi, Alexander Sauna.**
Ρολόι, **Swatch.** Μποτάκια **All Star Converse, FF Group.**

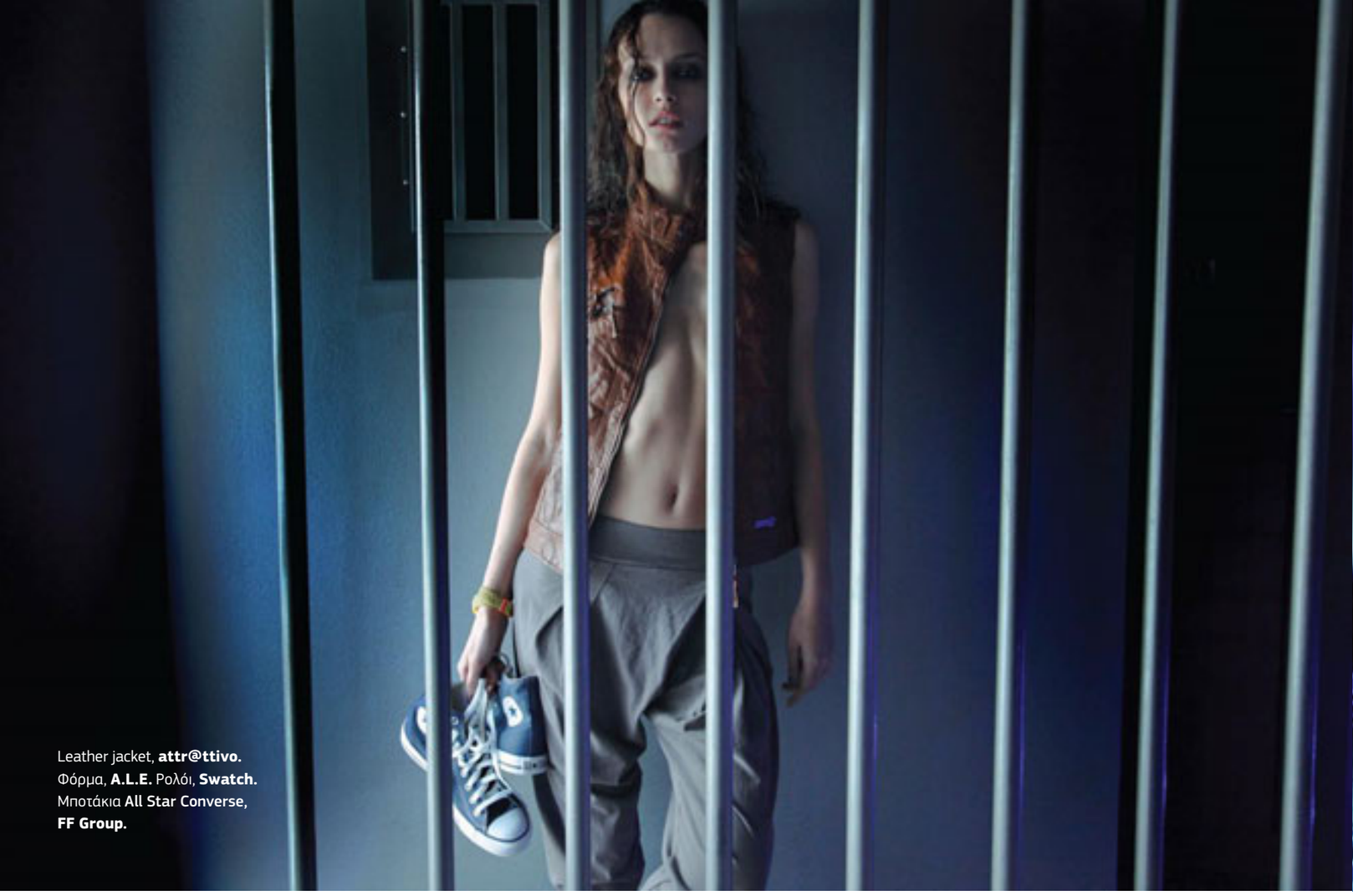
Shoegazing

Φωτογραφία	ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
Επιμέλεια και Παραγωγή	ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΝΩΛΑΡΑΚΗ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΑΡΕΚΟΣ
Grooming	ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ
Μοντέλα	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (VN MODELS), ANASTASIA S. (D MODELS)
Βοηθός φωτογράφου	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ

Ευχαριστούμε την Alexander Sauna Men's Spa (Μεγάλου Αλεξάνδρου 134 και Ιερά οδός, Γκάζι, Αθήνα, 210 6980282 www.alexandersauna.gr) για τη φιλοξενία.

Δημήτρης: Τζιν παντελόνι και καρό πουκάμισο, **Diesel.** Sneakers, **Nike.** Ρολόι, **Swatch.**
Anastasia: Γιλέκο, **Diesel.** Μποτάκια **All Star Converse, FF Group.**

Leather jacket, **attr@ttivo.**
Φόρμα, **A.L.E.** Ρολόι, **Swatch.**
Μποτάκια **All Star Converse,**
FF Group.

Δημήτρης: Φούτερ φόρμα και αθλητικά μποτάκια
Lacoste, Lacoste Boutique.
Anastasia: Κολάν, **Diesel.** Φανελάκι, **Reebok.**
Μποτάκια **Etnies, Boardsports.**

Σορτς, **Stelios Koudounaris.** Σουτιέν, **Intimissimi.** Γκέτες, **Calzedonia.** Μποτάκια, **Puma.** Γάντια από προσωπική συλλογή.

Αθλητικά μποτάκια, **Puma.** Βερμούδα, **adidas.**

Δημήτρης: Μπλούζα **Wrangler, VF Hellas.** Σλιπ, **Intimissimi.** Μποτάκια **All Star Converse, FF Group.**
Anastasia: Τζιν κολάν **Wrangler, VF Hellas.** Παπούτσια **WeSC, Prime Timers.**

Anastasia: Τζιν κολάν **Wrangler, VF Hellas.**
Δημήτρης: Φούτερ ζακέτα, **Nike.** Σλιπ, **Intimissimi.**

Αθλητικά μποτάκια, **Puma By Hussein Chalayan.**

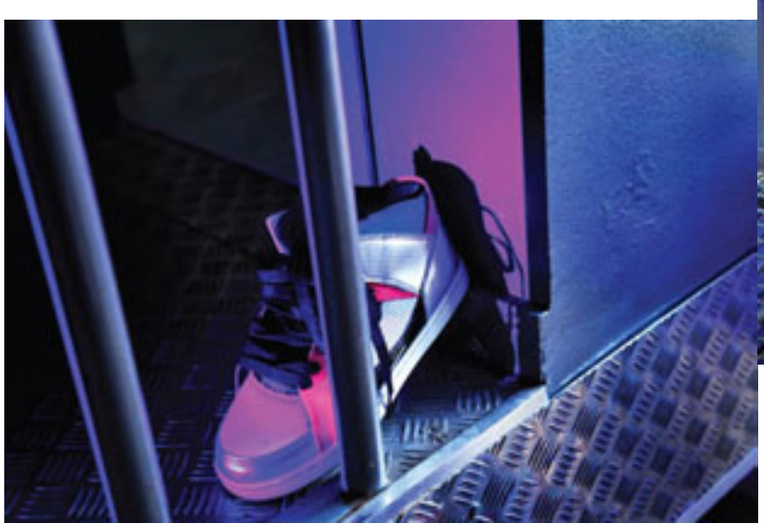
Αθλητικά μποτάκια **WeSC, Prime Timers.**

Μποτάκι **WeSC, Prime Timers.**

Sneakers, **Nike.**

Μποτάκια **Etnies, Boardsports.**

Μποτάκια **All Star Converse, FF Group.**

SOULPEDIA
Market square

Κείμενο **Λίνα Μανδράκου**

Absolut Vodka
Mode Edition

Αρχές των 90s, και η Absolut Vodka εγκαινιάζει μια σειρά συνεργασιών με μερικούς από τους πιο λαμπρούς εκπροσώπους του fashion design και της fashion photography. Tom Ford και Versace, Stella McCartney και Gaultier, Helmut Newton και Herb Ritts, αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της δημιουργικής έκφρασης ενός τολμηρού brand. 2011, μια περιορισμένης έκδοσης φιάλη, ένα ακόμα λαμπερό βήμα της Absolut στον χώρο της μόδας. Η Absolut Mode Edition ανατρέχει στην τέχνη της μόδας με μια καμπάνια εμπνευσμένη από τα fashion editorials των θρυλικών φωτογράφων Irving Penn και Richard Avedon και τις πειραματικές ταινίες του Erwin Blumenfeld. Με πρωταγωνίστρια το supermodel Shannan Click αλλά και τη νέα στιλάτη φιάλη, με τις 16 πλευρές και τυλιγμένη με πολυτελή σατέν κορδέλα σε βαθύ μπλε, η καμπάνια φέρει την υπογραφή του διαπρεπή φωτογράφου Sharif Hamza κι επισφραγίζει με τον καλύτερο τρόπο τη fashion παράδοση της Absolut. Η Absolut Mode Edition διατίθεται από τα τέλη Νοεμβρίου στην ελληνική αγορά για περιορισμένο χρονικό διάστημα και είναι το πιο fashion λαμπρό δώρο.

T: 210 3252 103

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2011 / DESIGN & THE CITY **HOME MAGAZINE** ΤΕΥΧΟΣ 22 / FREE PRESS

HOME mag

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
Πάθος για την εικόνα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Το σπίτι αγαπάει το χειμώνα

NEW FOLK

Η λαϊκή παράδοση στο λαμπερό κόσμο του design

I LOVE ATHENS

Οι αρχιτέκτονες σχεδιάζο
Κέντρα Υποδοχής Αλλοδ

★ ΟΔΗΓΟΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΕΥΧΟΣ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2011

Piaggio
Hot wheels

Παρουσίασε νέα μοντέλα με στιλ και επιδόσεις, εντυπωσιάζοντας στη διεθνή έκθεση μοτοσικλετών EICMA 2011 στο Μιλάνο. Εκφράζοντας απόλυτα την κυρίαρχη τάση σχετικά με τους ισχυρότερους και μεγάλου κυβισμού κινητήρες, ο Όμιλος Piaggio κατέβηκε με τα ολοκαίνουργια maxiscooter Aprilia SRV 850 και Beverly Sport Touring 350. Εξελίσσοντας τις επιδόσεις και την οδηγική συμπεριφορά του ισχυρότερου σκούτερ στον κόσμο, της Gilera GP 800 του 2007, το SRV 850 φιγουράρει στην κορυφή της κατηγορίας του. Εφοδιασμένο με τον πρώτο και μοναδικό δικύλινδρο κινητήρα σκούτερ, V 90°, με 4 βαλβίδες και ηλεκτρονικό ψεκασμό, που παρέχει ισχύ 55,9 kW (76,0 CV) στις 7.750 στροφές και μάξιμουμ ροπή 76,5 Nm (7,8 kgm) στις 6.000 στροφές, εμφανισιακά παραπέμπει στον κόσμο της superbike Aprilia με τις ακαταμάχητες στιλιστικές προδιαγραφές. Το Beverly Sport Touring 350, της γνωστής best seller οικογενείας, φοράει ολοκαίνουργιο κινητήρα 350 κ.εκ. με ισχύ μεγαλύτερη από 33 ίππους, είναι εφοδιασμένο με σύστημα ABS/ASR (Anti Spin Regulator) για υψηλές επιδόσεις και απόλυτη ασφάλεια, ενώ συνδυάζει το κομψό και εκλεπτυσμένο στιλ με τη σπορ εμφάνιση. Με τα SRV 850 και Beverly Sport Touring 350, ο Όμιλος Piaggio επαναπροσδιορίζει τα όρια του κόσμου των σκούτερ.

www.gr.piaggio.com
www.aprilia.com.gr

Ιωνική Σφολιάτα
Φύλλο...Σοφία

Εκλεκτές πίτες, υψηλή ποιότητα υλικών, ευφάνταστοι συνδυασμοί γεύσεων, ένας γαστριμαργικός πλούτος για ευαίσθητους και απαιτητικούς ουρανίσκους: είναι η... φυλλο...σοφία της Ιωνικής Σφολιάτας Α.Ε. και της σειράς Filosophy, μιας γκάμας επτά προϊόντων που ξεχωρίζουν για την εφευρετικότητα και τη μοναδικότητά τους. Η μουσακόπιτα και τα φυλλοτυλιχτά ντολμαδάκια, που προστέθηκαν πρόσφατα στη σειρά, πιστοποιούν τον γκουρμέ προσανατολισμό της Ιωνικής Σφολιάτας, μιας εταιρίας που ξέρει πώς να αναμειγνύει διαφορετικές γαστρονομικές κουλτούρες της Μεσογείου, να συνδυάζει την παράδοση με την καινοτομία και να σερβίρει τις πιο νόστιμες πίτες παγκοσμίως. Κι επειδή Ιωνική Σφολιάτα σημαίνει δημιουργική κουζίνα αλλά και η πιο σύγχρονη τεχνολογία εφαρμοσμένη στην κουζίνα, μάθε όλα τα φυλλο...σοφικά νέα σκανάροντας τις συσκευασίες με το smart phone σου.

www.ionikifilosophy.com

Chivas Regal 12 ετών
Premium celebration

Κομψή, υψηλής σχεδιαστικής αξίας, συλλεκτική. Η νέα εορταστική συσκευασία του Chivas Regal 12 ετών έρχεται για να προσδώσει ποιότητα στις γιορτές, να τιμήσει τις δυνατές φιλίες, να «ευχηθεί» έναν καλύτερο χρόνο σε έναν καλύτερο κόσμο. Αντανακλώντας την ιδιαίτερη κληρονομιά και τον premium χαρακτήρα του ουίσκι, η μαύρη πολυτελής κασετίνα φέρει αποτυπωμένο σε ασημοτυπία το λιοντάρι-σύμβολο του Chivas, αποπνέοντας δύναμη και ομορφιά. Ιδανική για να τη χαρίσετε, να τη μοιραστείτε, να την απολαύσετε, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ένα όμορφο, χρηστικό κουτί. Στο εσωτερικό της, μια ιδιαίτερη στιγμή στην τέχνη του blending. Με χρώμα φωτεινό, ζεστό κεχριμπαρί, και μείγμα αρωμάτων από άγρια βότανα και φρούτα, με κρεμώδη γεύση, πλούσια σε νότες βανίλιας, φουντουκιού, ώριμων μήλων και μελιού, και με απαλό και γενναιόδωρο τελείωμα, το Chivas Regal 12 ετών είναι ένα εκλεκτό ουίσκι που μπορείς να απολαύσεις οποιαδήποτε στιγμή.

Pernod Ricard Hellas: T: 210 6601 425

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΠΑΝΤΟΥ ΔΩΡΕΑΝ

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE
ΤΟ ΠΙΟ ΣΙΚΑΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

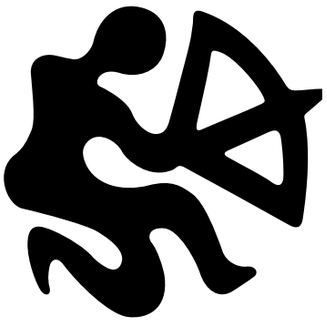
ΜΑΖΙ Ο ΠΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ ΟΔΗΓΟΣ SHOPPING ΑΘΗΝΑΣ & ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΕΤΕ ΝΑ ΒΡΕΙΤΕ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ LOOK ΣΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ STANDS, ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟ SITE ΤΟΥ. ΜΠΕΙΤΕ ΣΤΟ **www.athensvoice.gr** ΚΑΙ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΣΤΟ **FASHION+LOOK**. ΟΠΩΣ ΕΚΑΝΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ **570.000 ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ.** ΕΚΕΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΞΕΦΥΛΛΙΣΕΤΕ ΤΟ **PDF** ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΟΠΩΣ ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ. ΤΟ SITE ΤΟΥ LOOK ΕΜΠΛΟΥΤΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΑΙ ΣΥΧΝΑ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.

Η ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ του Γιώργου Μπάκα

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου – 21 Δεκεμβρίου)

Να τα πιούμε; Να τα πιείτε, να τα πιείτε... αλλά στο σπίτι σας! Οι συνθήκες διαβίωσης και εργασίας ζορίζουν επικίνδυνα και σε οδηγούν για ακόμη μια φορά σε αναγκαίες περικοπές δαπανών και στερήσεις εξόδου. Οι διακοπές των Χριστουγέννων θα κυλήσουν όπως τις περιγράφει ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν στα παραμύθια του. Δίπλα στη σόμπα, στο τζάκι ή στο καλοριφέρ, παρέα με φίλους, ξηροκάρπιο και κονιάκ. Λέγοντας ανατριχιαστικές ιστορίες για ευρωδιψή πολιτικά τέρατα, ψέλνοντας μοιρολόγια του Νεοέλληνα και τραγουδώντας τραγούδια της φτώχειας («Τι με κοιτάς που γέρασα, δεν είμαι ούτε 30», «Μάνα, φερ' το πουκάμισο κι ας είναι μπαλωμένο»).

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου – 19 Ιανουαρίου)
Είσαι μεγάλο παιδί πια και ήρθε η στιγμή να σου αποκαλύψω πως δεν υπάρχει Άι-Βασίλης, νεράιδες και σωτηρία της χώρας. Τα δύο πρώτα αποτελούν αποκύημα της φαντασίας των ανθρώπων, ενώ το τελευταίο αποκύημα της φαντασίας του Πασόκ («η φαντασία στην εξουσία»). Όσο αλαφροΐσκιωτος και αν είσαι, θα πρέπει να προσγειωθείς στην ωμή ελληνική πραγματικότητα του 2011 και να πάψεις να εκλιπαρείς μαγικά ραβδιά, τσάκνα και κούτσουρα να σου μετατρέψουν την κόλαση του ΔάΝΤη σε έναν επίγειο καπιταλιστικό παράδεισο. Γύρνα στην αφετηρία και ξαναρίξε το ζάρι.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου – 18 Φεβρουαρίου)
Με την είσοδο του Δεκέμβρη, θα κληθείς να πάρεις δραστικά μέτρα για την αύξηση των εσόδων σου ένεκα χρεών σε τράπεζες, τοκογλύφους και δημόσιες υπηρεσίες. Προσωπικά, προτείνω τη λύση του εικονικού γάμου. Βρίσκεις έναν φερέγγυο άνθρωπο, δρομολογείς πολιτικό γάμο, καλείς τους πάντες, επισυνάπτεις στο προσκλητήριο αριθμό καταθετικού λογαριασμού, τελευταία στιγμή ακυρώνεις το γλέντι στο κέντρο διασκεδάσεως και τους μαζεύεις όλους στο πάρκο του Φωκά ή του Ξαρχάκου, ψήνεις τρακόσια σουβλάκια (με ψωμί), τσεπώνεις τα 20 χιλιάρικα που μπήκαν στην τράπεζα και την επόμενη μέρα χωρίζεις. Ό,τι είναι νόμιμον είναι και ηθικόν.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου – 20 Μαρτίου)
Ο Ερμής σου στέλνει προειδοποιήσεις σχετικά με επικείμενες απόπειρες εκμετάλλευσης που θα δεχτείς από τα ψηλά, κοινώς από το μαλάκα το αφεντικό σου. Επειδή όμως, όπως λένε, ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις, μη φας το παραμύθι πως «όλα γίνονται για το καλό σου», «έχεις μέλλον, αλλά πρέπει να αποδείξεις τι αξίζεις», «η δουλειά σου θα ανταμειφθεί μετά την κρίση (δηλαδή ποτέ)». Είναι τόσο αγνές και αθώες, όσο αθώος ένας βιαστής με μπλουζάκι «free hugs»!

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου – 19 Απριλίου)
Μυστικά έγγραφα από το Wikileaks αποκαλύπτουν πως δέχτηκες κούρεμα 30% στο επίδομα έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης που λαμβάνεις τους τελευταίους μήνες από τους συνταξιούχους γονείς σου. Πού να φανταζόσουν πως οι βασικοί χρηματοδότες σου θα δεχόντουσαν τέτοιο ισχυρό πλήγμα, σε μια τόσο δύσκολη περίοδο για σένα. Πως το Μπατσόκ δε θα φρόντιζε μόνο να μείνεις χωρίς δουλειά, αλλά να αφαιμάξει κι αυτούς που θα σε συντηρούσαν, όταν θα έμενες άνεργος. Αν αναλογιστείς και τις αυξήσεις των φαρμάκων, μην ελπίζεις για πολύ στη βοήθειά τους.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου – 20 Μαΐου)
Τι και αν ο Fernando Shadows έστειλε την εθνική στο Euro, η δυστοκία να νιώσεις εθνικά υπερήφανος είναι προφανής, μην πω πασίδηλη, και πεις «άντε ρε, που μας το παίζεις και μορφωμένος». Τάστρα του Δεκεμβρίου θα σε βοηθήσουν να ανακτήσεις ένα σημαντικό μέρος της χαμένης σου φιλοπατρίας και να πάψεις να είσαι επικριτικός με τους τοπικούς άρχοντες. Μπορεί η πόλη να μην έχει ράμπες στα πεζοδρόμια και οι ανάπηροι να αναποδογυρίζουν με τα καροτσάκια τους σαν αβοήθητα τζιτζίκια, αλλά έχει ράμπες για skateboard, έχει Δημήτρια και Φεστιβάλ Κινηματογράφου! Θες κι άλλα;

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου – 21 Ιουνίου)
«Οι Έλληνες είναι ένας αντιπαθητικός λαός λησταών και καταστηματαρχών», έγραφε ο Πούσκιν τον 19ο αιώνα. Μπορεί σήμερα να μην υπάρχουν καταστηματάρχες (ή εν πάση περιπτώσει να τείνουν προς εξαφάνιση), ωστόσο η άποψή σου για το ποιόν του Έλληνα δε διαφέρει από αυτή του ρώσου ποιητή. «Συμφεροντολόγοι, κουτοπόνηροι, φιγουρατζήδες, καιροσκόποι, ατομιστές», είναι μονάχα μερικοί από τους χαρακτηρισμούς που τους αποδίδεις, ενώ σε έχουν ακούσει να λες πως: «Η μόνη φορά που θα δεις τους Έλληνες αδελφοποιημένους είναι όταν χρειαστεί να οργανωθούν για να μην μπει σφήνα κάποιος μαλάκας ανάμεσά τους στα διόδια». Άδικο έχεις;

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου – 22 Ιουλίου)
Ο Κάρολος Παπούλιας δηλώνει πανέτοιμος να δεχτεί τα κάλαντα στο γραφείο του: «Καλήν εσπέρα, άρχοντες, πού πήγαν τα λεφτά μας», «Αρχιμ**νιά και αρχιληστές», «Μίζες και λαδώματα σκόρπισαν παντού» κ.α. Τι κι αν στολίστηκαν οι βιτρίνες, φωτίστηκαν οι δρόμοι και άναψαν τα λαμπιόνια, εσύ παραμένεις εκτός κλίματος Χριστουγέννων και εκτός ζωής γενικότερα. Η διάθεσή σου είναι χειρότερη και από αυτήν της απόλυτης ηλικιωμένης σταρ, όταν συνειδητοποίησε πως δε νοιάζεται κανείς για τη ζωή της.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου – 22 Αυγούστου)
Παρακμιακά ριάλιτι, κιτς νυχτερινά σόου με αμερικάνικο ντεκόρ και άρωμα τζατζίκι, θορυβώδεις και σαχλαμάρες τηλεπολιτικοί, κομματόσκυλα και παπαγαλάκια δημοσιοκάφροι, λαϊκιστές και δημαγωγοί καριερίστες, ψευτοροκάδες χλιδεπαναστάτες, τσαρλατάνοι αστρολόγοι με αμφίεση τσατσάς, αυτάρεσκες λουκρητίες με στιλιστική άποψη, βιζιτούδες και MILF (Mothers I Love To Fart) παρουσιάστριες που ποζάρουν λάγνα στον φακό με τα βυζόμπαλα έξω, μπας και καταστούν η φαντασίωση κανενός τηλαυνανιστή και ανεβούν τα νουμεράκια. Get a life im-media-tely! Ή, όπως θα 'λεγε και η γιαγιά σου, «Κλείσ' την τη ρημάδα! Τα ίδια και τα ίδια!».

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου – 22 Σεπτεμβρίου)
Αν έχεις τον Κρόνο στη Σελήνη, σημαίνει πως θα περάσεις κατάθλιψη, λένε οι αστρολόγοι, και πόσο δίκαιο έχουν... όσοι θέλουν να τους μπουκώσουν το στόμα με έναν αστρολογικό χάρτη! Ξέχνα τον Κρόνο, τη Σελήνη, τα οικονομικά προβλήματα, την έκτη δόση, τη χρεοκοπία, τη Μέρκελ, τον Σαρκοζί. Αυτό που εύκολα διαγνώσκεται ως κατάθλιψη, δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια υγιή συναισθηματική αντίδραση απέναντι στη μιζέρια, την ακατάσχετη γκρίνια και την αρνητική ενέργεια που σου ρουφάει την ψυχή εδώ και μήνες! Όπως είχε πει και ο Γουίλιαμ Γκίμπσον: «Πριν αποκαλέσεις τον εαυτό σου καταθλιπτικό, βεβαιώσου ότι δεν περιτριγυρίζεσαι από ένα κάρο μαλάκες!».

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου – 23 Οκτωβρίου)
Η παρουσία του Ερμή στον Δία και η οικονομική δυσχέρεια που βιώνεις τελευταία πρόκειται να προκαλέσουν έντονες αϋπνίες και σημαντική πτώση της λίμπιντο στη ζωή σου. Δύο είναι οι λύσεις: Κάθε φορά που θα δυσκολεύεσαι να κοιμηθείς θα καλείς στο τηλέφωνο έναν δικό σου άνθρωπο για να σε νανουρίσει (με την προϋπόθεση να παίζει πιάνο και να τρώει γιαούρτι) ή θα διαβάζεις βιβλία από απόσταση δύο εκατοστών. Για το σεξ δε βρήκα ακόμη λύση, αλλά δε χρειάζεται. Με τα δύο παραπάνω tips, σου εγγυώμαι πως θα γα***θείς στον ύπνο!

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου – 21 Νοεμβρίου)
Κατανοώ την οργή σου γι' αυτά και για τα προηγούμενα, για τα παλιά και για τα μελλούμενα, όμως πρέπει να σταματήσεις να τρίβεις τον γυμνό πισινό σου στην οθόνη της τηλεόρασης κάθε φορά που βλέπεις μούρη έλληνα πολιτικού. Είναι κατάφωρα άδικο! Σκέψου πως ο τηλεοπτικός χρόνος δεν κατανέμεται ορθά και δίκαια από όλα τα κανάλια! Υπάρχουν βουλευτές που δεν ξετυλίχτηκαν ποτέ. Είναι ακόμα στο κουτί τους!

MARK YOUR TERRITORY WITH WRANGLER

Σημαδέψτε με τη δική σας ταυτότητα τον κόσμο γύρω σας: το χώρο σας, τα πράγματά σας.

Για τη σεζόν Fall Winter 11, η Wrangler μαρκάρει την περιοχή της μέσω των διάσημων jean της. Χρησιμοποιώντας **λέιζερ και χειροποίητες τεχνικές,** η iconic denim εταιρία δημιουργεί μόνιμα διακοσμητικά στοιχεία, όπως τα **Αυθεντικά Αμερικάνικα Σύμβολα,** πάνω στα jean. Εφαρμοστά και μοντέρνα κοψίματα στα jean, και μια ανανεωμένη άνω ένδυση με μεγάλη ποικιλία στα πουκάμισα, t-shirt, ζακέτες σε φολκόρ στυλ και ζεστά μπουφάν αποτελούν την jeanswear συλλογή της Wrangler.

Η συλλογή Fall Winter 11 διαθέτει όλα όσα χρειάζεσαι για την απόλυτη urban εμφάνισή σου, γεμάτη στυλ και προσωπικότητα.

www.wrangler-europe.com

Wrangler®

ΤΑ ΕΧΩ ΔΕΙ ΟΛΑ...

ΕΣΥ;

OTE TV

ΤΩΡΑ, Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.

www.otetv.gr

FULL PACK

> ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ **40 ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΑΝΑΛΙΑ**
> **8 HIGH DEFINITION**

ΜΟΝΟ ΜΕ **19,90€**/ΜΗΝΑ, ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΕΛΑΤΕΣ ΟΤΕ.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΕ 4 ΚΑΝΑΛΙΑ OTE SPORT

ΚΥΠΕΛΛΟ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΙΣΠΑΝΙΚΟ, ΙΤΑΛΙΚΟ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ, COPA LIBERTADORES, COPA SUDAMERICANA ΚΑΙ FORMULA 1.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΣΕΙΡΕΣ & ΤΑΙΝΙΕΣ

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ & LIFESTYLE

ΠΑΙΔΙΚΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ & ΜΟΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΑ

ADULT

ΟΤΕ

εκφράσου με κάθε τρόπο

ΚΑΛΕΣΤΕ ΣΤΟ 13888 | www.ote.gr | .SHOP | cosmote | ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Η τιμή προσφοράς ισχύει για τους 12 πρώτους μήνες, προϋποθέτει 12μηνη παραμονή στην υπηρεσία και ισχύει για κατάλληλους οικιακούς τηλεφωνικούς σύνδεσμους ΟΤΕ. Η μετάδοση καναλιών σε Υψηλή Ευκρίνεια (High Definition), γίνεται προς το παρόν μόνο στην ΟΤΕ TV Μέσω Δορυφόρου. Πλήρης λίστα καναλιών στο www.otetv.gr